

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KC

15649

HN 3EZJ P

KC 15649

~~Go 110 125~~

THE BEQUEST OF
HENRY WARE WALES, M. D.,
OF BOSTON.

(Class of 1838.)

Received 22 October,

1856

Digitized by Google

ARISTOPHANIS
COMŒDIÆ.

~~80.110.125.~~
KC15649

9

ARISTOPHANIS
C O M Œ D I Æ.

72

EX EDITIONE
R. F. P. BRUNCK.

TEXTUS
NOVISSIMIS BRUNCK EMENDATIONIBUS
LOCUPLETATUS.

TOM. II.

Dront :

Typis et Sumtu N. Bliss;
F. C. et J. Rivington, et R. Priestley,
LONDINI.
—
1815.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΕΝ τοῖς Σκίροις τὰ γυναῖ' ἔκρινεν ἐν σολαῖς
ἀνέρων προπαθίζοντα, γινομένης ἐκκλησίας,
πυριθίμιναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἰποίησαν οὕτως. ὑπεροῦντις οὖν σολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιστρεφῆν βέλτιον ἀρξίον μυρίῳ·
ἐπείλουσιν ἑ' εἰς τὸ ποινὴν ἐσφίρειν ὅλα
τὰ χρήματα ἄνδρας· ὥς ποιῆσθαι τοῖς νόμοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΧΟΡΟΣ.

1—11.

Πραξαγόρα.

Ω ΛΑΜΠΡΟΝ ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
πάλλεις' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
(γονάς τι γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῶ γὰρ ἱλαδίς χειραμικῆς ῥύμης ἄπο,
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχουσ.)
ὄμμα φλογὸς σημεῖα τὰ ζυγυόμενα.
σοὶ γὰρ μόνῃ δηλοῦμεν· εἰκότως, ἐπεὶ
καὶ ταῖσι θυματίουσιν Ἀφροδίτης τρέπων
πιρρύνουσι πλησίον παρατατιῖς·
λαρδουμένων τι σωματῶν ἐπιστάτην

ὀφθαλμὸν οὐδὲ τὸν σὸν ἱξίεργει δόμων.
 μένος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφίυν τὴν ἱπανθοῦσαν τρίχα·
 τοῖς τι, καρποῦ βακχίου τῇ νάματῃ
 πλήρεις, ὑποινύσαισι συμπαρατατῖς·
 καὶ ταῦτα ἰσχυροῦν, οὐ λαλῶν τοῖς πηλῆσιον.
 ἀνδ' ὦν ξυνίσει καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα,
 ὅσα Σπίροις ἰδοῖς ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν, αἰ; ἤκειν ἱχεῖν.
 καὶ τοῖς πρὸς ὄρεθρον ἱστῖν· ἡ δ' ἐκπλησθε·
 αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβῖν δ' ἡμᾶς ἰδρας,
 ὡς Σφυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἴτι·
 ΔΕΙ ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΕΓΚΑΘΙΖΟΜΕΝΑΣ ΛΑ-
 ΘΕΙΝ.

τί δῆτ' ἐν εἴῃ; πότιρον οὐκ ἔρραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὗς εἴρητ' ἔχιν;
 ἢ θαιμάτια τάνδριᾶ κλειψάσαις λαβῖν
 ἢ χαλιπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὄρω τοιδὲ λύχνον
 προσιόντα. φέρι νον ἱπαναχώρησας πάλιν,
 μὴ καί τις ὦν ἀνὴρ ὁ προσιών τυγχάνῃ.

Γυνὴ α'.
 ὦρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρσιώτῃ,
 ἡμῶν προσιόντων, διύτιρον κτενέπικυκιν.

Πραξαγόρα.

ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐγρηγόρευον
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ, φίρε, τὴν γύιστον
τήνδ' ἐκπαλίσσωμαι, τρυγοποιῶσα τὴν θύραν.
διὼ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαβοῖν.

Γυνὴ β'.

ἤκουσά τοι

ὑποδοιμήν τὸ κινῆμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρξοῦς. ὁ γὰρ ἄνθρωπος, ὃ φίλτάτη,
(Σαλαμίσιος γὰρ ἐστίν, ὃ ζυνύμι' ἐγὼ)
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ με ἐν τοῖς τρώμασιν,
ἅτ' ἄρτι τωτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβοῖν.

Γυνὴ α'.

καὶ μὴν ὄρω καὶ Κλειναρίτην, καὶ Σωφράτην
προσιούσαν ἤδη τῇδε, καὶ Φιλαινέτην.

Πραξαγόρα.

οὐκ οὐκ ἐπιτίξουσ', ὡς Γλύκῃ κατ' ὤμους
τὴν ὑγιάτην ἠκούσαν οἶνου τρεῖς χθαεῖς
ἡμῶν ἀποτίσιον, κἄρειβίνδων χοῖνικα.

Γυνὴ α'.

τὴν Σμικυδίαντος οὐχ ὄρωε Μιλισίχην
ἐπιύδουσιν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; κἄμοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρ' ἐξιλθῆναι μόνη.

Γυνὴ β'.

τὴν τοῦ καπῆλου δ' οὐχ ὀρεῖς Γυναικράτην,
ἔχουσαι ἐν τῇ διξιᾷ τὴν λαμπάδα·
καὶ τὴν Φιλοδαρήτου τε καὶ Χαιρετᾶδου·

Πραξαγόρα.

ὀρεῶ προσιούσας χ' ἀτίρας πολλὰς πάντων
γυναικας, ὅ τι περ εἶς' ὀφίλος ἐν τῇ πόλει,

Γυνὴ γ'.

καὶ πάντων ταλαιπώρων ἔγωγ', ὃ φιλότατη,
ἐκδράσα παρίδων· ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην
ἔζηττι, τριχίδων ἐσπίρας ἱμπλήμινος.

Πραξαγόρα.

πάθηςθι τοίνυν, ὥς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἱπτιδὴ ξυλλιλισγμένας ὀρεῶ,
δσα Σπίροις ἴδαζιν, εἰ διδράκατι.

Γυνὴ δ'.

ἔγωγι. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτίρας, καθάστειρ ἦν ξυγκείμενον
ἱπτιδ', ὅπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλυψαμένη τὸ σῶμ' ὄλοι, ῥι' ἡμέρας
ἰχλαινώμενη ἱατῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γυνὴ ε'.

παῖγωγι. τὸ ξυρὸν δὲ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔβριψα πρῶτον, ἵνα δασυθείη ὄλη,

καὶ μηδὲν εἶπεν ἵτι γυναικὶ προσφιλές.

Πραξαγόρα.

ἔχιντι δὲ τοὺς πάγωνας, οὓς εἰρησ' ἔχιν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλιγοίμινθα :

Γυνὴ δ'.

ὦ τὴν Ἐσάτην, τὸν καλὸν ἔγωγε τουτοσί.

Γυνὴ ε'.

αἴγων γ' Ἐπιπράτους οὐκ ὀλίγω καλλίστα.

Πραξαγόρα.

ἡμῶς δὲ τί φατί :

Γυνὴ δ'.

φασί· κατακύνουσι χάρι.

Πραξαγόρα.

καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ἐρῶ πιπραγμένα.

Λαπωνικὰς γὰρ ἔχιντι, καὶ βακτηρίας,

καὶ θαιμάτια τάνδρινα, καθάπερ ἴπποισιν.

Γυνὴ ζ'.

ἔγωγί ται τὸ σκύταλον ἔξηνιγκάμην

τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθιδύδοιτος λάθρα.

Γυνὴ α'.

τοῦτ' ἴσ' ἐπιῖτο τῶν στυφάλων, ὧν πείρεται.

ὦ τὸν Δία τὸν Σωτήρ', ἐπιτηδεύς γ' αἶν ἦν,

τὴν τοῦ Πάνοππου διφθίραν ἰσημνίαν,

ἄστιρ τι βουκολίῃ ἰδίλοι τὸν δῆμιον.

Πραξαγόρα.

λίγοιτ' ἂν ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
 ἵως ἴτ' ἴσιν ἄτρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
 ἡ 'κκλησία δ', εἰς ἣν παρισπυάσμεθα
 ἡμῖς βαδίζον, ἐξ ἱω γινήσεται.

Γυνὴ α'.

νὴ τὸν Δί', ὥςτι διτ' σὲ καταλαβὼν ἴδρας
 ὑπὸ τῷ λίθῳ, τῶν Πρυτανίων καταιτικρῶ.

Γυνὴ η'.

ταυτί γέ τοι, νὴ τὸν Δί', ἐφιρόμην, ἵνα
 πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

Πραξαγόρα.

πληρουμένης, τάλαινα;

Γυνὴ η'.

νὴ τὴν Ἀρτιμω,

ἔγωγι. τί γὰρ ἂν χιῶρον ἀρεσώμεν ἄρα
 ξαίνουσα; γυμνά δ' ἰσὶ μου τὰ παῖδια.

Πραξαγόρα.

ἰδοὺ γέ σὲ ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
 οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἴδω.
 οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τέχῃ
 ὁ δῆμος ὦν, κἄτις δ' ὑπερβαίνουσά τις
 ἀναβαλλομένη δέξῃ τὸν Φορμίστιον.
 ἢ γ' δ' ἰγκαδιζώμεσθα, πρὸς τῇς, λάσομεν

ζυτυλάμιναι. θαμνάτω· τὸν πρῶτόν σε
 ὅταν παθῶμιν, δὲ περιδυσέμεσθ' ἱκεῖ,
 τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσασθ' ὄρεων ;
 Ἀγύρριοι γοῦν τὸν Προδόμεν πρῶτον ἔχων
 λείληθε· καί σε πρότερον ἢν οὗτος γυνή,
 νυνὶ δ', ὄρεε, πρῶταται τὰ μέγισ' ἐν τῇ πόλει.
 τούτου γέ τοι, κὲ τὴν ἐπιούσαν ἡμίραν,
 τόλμημα τολμῶμιν τοσαῦτα, οὐνικα,
 ἢν πως παραλαβῶν τῆς πύλειος, τὰ πρῶταμαχρ
 δυνάμειθ', ὥς' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θίβομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.

Γυνὴ ἡ'.

καὶ πῶς γυναικῶν δηλύφρων ξυνουσία
 δημηγορήσει ;

Προξαγόρα.

πολὺ μὲν οὖν ἄριστά σου.

λήγουσι γὰρ καὶ τῶν νανίσκων ὅση
 πλῆτα σπαδουῦνται, δυνατάτους εἶναι λέγειν·
 ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην, σινά.

Γυνὴ ἡ'.

οὐκ οἶδα· δυνὸν δ' εἶναι ἢ μὴ ἔμπειρία.

Προξυγόμεν.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυτιλίχνημεν ἐνθάδε,
 ὅπως πραγματούσωμεν, ἀπὲρ δι' ἡμῶν.
 οὐκ ἂν φθάνοις εἰς γέντιον ἂν περιδουμένη.

ἄλλαι δ' ἴσαι ἀπλῶν μεμλειτήεσσί σου :

Γυνὴ δ'.

τίς δ', ὦ μίλ', ἡμῶν οὐ λαλῶν ἐπίσταται :

Πραξαγόρα.

ἴθι δὴ σὺ περιίδου, καὶ ταχίως ἀνὴρ γυνῶν.

ἰγὼ δὲ θύσω τοὺς τιφάντους, περιδύσεσθαι

καὺτὴ μισθ' ὑμῶν, ἥν τι μοι δόξῃ λέγειν.

Γυνὴ β'.

διῶρ', ὦ γλυκερότατη Πραξαγόρα, σπύσαι τάλαν,

ὥς καὶ καταγίλασεν τὸ πρῶγμα φαίνεται.

Πραξαγόρα.

πῶς καταγίλασεν :

Γυνὴ β'.

ἄσπιρ εἴ τις σηπίαις

πύγωνα περιδύσῃν ἰσταδιυμίναις.

Πραξαγόρα.

ὁ Περιτίερχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,

πάρειθ' ἰς τὸ πρόσθιν. Ἀρίθραδις, παῦσαι λαλῶν

πάρειθι παριών. τίς ἀγορεύειν βούλειται :

Γυνὴ δ'.

ἰγὼ.

Πραξαγόρα.

περίθου δὴ τὸν τίφταν τύχῃ γαδῆ.

Γυνὴ δ'.

ἰδοῦ.

Πραξαγόρα.

λέγοις ἄν.

Γυνὴ θ'.

ἴστα πρὶν σπιῖν λίγω ;

Πραξαγόρα.

ἰδοὺ ΠΙΕΙΝ.

Γυνὴ θ'.

τί γάρ, ὦ μίλ', ἱτιφαιωσάμην ;

Πραξαγόρα.

ἄπιθ' ἐκποδών· τωαῦτ' ἄν ἡμᾶς ἐργάσω
καὶ κί.

Γυνὴ θ'.

τί θ' ; οὐ πίνουσι καὶ τῇ ἀκλησίᾳ ;

Πραξαγόρα.

ἰδοὺ γί σοι ΠΙΝΟΤΣΙ.

Γυνὴ θ'.

τὴν τὴν Ἀρτιμιν,

καὶ ταῦτά γ' εὖζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα

αὐτῶν, ὅς' ἄν πράξωσιν ἐνδυμουμένοις,

ὥσπερ μιθυόντων, ἐς παραπικληγμένα.

καὶ, τὴν Δία, σπίνδουσί γ'· ἢ τίνας ἄν χάρι

τοσαῦτ' ἐπιύχουσιν, ὥσπερ εἶπες μὴ παρῇ ;

καὶ λοιδοροῦνταί γ', ὥσπερ ἐμπισπωπότης·

καὶ τὸν παροισῶντ' ἐκφίρουσ' οἱ τοξόται.

Πραξαγόρα.

σὺ μὲν βάδιζε, καὶ πᾶδιζ· οὐδὲν γὰρ εἶ.

Γυνὴ θ'.

νὴ τὸν Δί', ἥ ψοὶ μὴ γίγῃς κρείττον ἢ
δίψει γὰρ, ὡς τοῖσιν, ἀφ' αὐτῶν θήσομαι.

Πραξαγόρα.

ἴσθ' ἥτις ἐτίρα βοδλίται λίγυιν·

Γυνὴ ι'.

ἰγώ.

Πραξαγόρα.

ἴθι δὴ σιφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χερῆμ' ἐργάζεται.

ἀγὶ νυν ὅπως ἀνδρῶσι καὶ ἐκλῶς ἐρεῖς,

διερυσμένη τὸ σχῆμα τῇ βακχῇ ῥέλα.

Γυνὴ ι'.

Ἐβουλόμην μὲν ἴτερον ἂν σῶν ἤθελῶν
λίγυιν τὰ βέλτισθ', ἢ ἑκάστημην ἥσυχος·

νῦν δ' οὐκ ἔθελῶ, ἀλλὰ γὰρ τὴν ἱμῆν, μίαν

ἐν τοῖσι πατήλῃσι λεκάναις ἔμψυτον

ὑδατος. ἰμοὶ μὲν οὐδοκίῃ, μά τ' ὧν θίω·

Πραξαγόρα.

ΜΑ ΤΩ' ΘΕΩ· ἐκλάθῃ, τοῦ τοῦ ἵδου ἵχθους·

Γυνὴ ι'.

τί δ' ἴσιν· οὐ γὰρ δὴ πῶν ἦν ἡσά σι.

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὸ θιὼ κατώμοσας,

καὶ τοι τά γ' ἄλλ' ἐποῦσα διζιώτατα.

Γυνὴ ἰ.

ὦ κὴ τὸν Ἀπόλλω.

Πραξαγόρα.

παῦσι τοίνυν, ὡς ἰγὼ
ἐκκλησιάζουσ' οὐ προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἔτερον αὖ, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβοῦσιν.

Γυνὴ ἰ.

φίλοι τὸν σίφανον· ἰγὼ γὰρ αὐτὴν λίξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμιλιετηκίναί καλῶς.

Ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμιναι·

Πραξαγόρα.

γυναῖκας αὐτῆς, δύσῃσι, τοὺς ἀνδρας λίγεις.

Γυνὴ ἰ.

οἱ Ἐπίγονοι γ' ἐκίονοι. ἐπιβλίψασα γὰρ
ἐκίωσι, πρὸς γυναῖκας ὡρμην λίγεις.

Πραξαγόρα.

ἄπὸρρε καὶ σὺ, καὶ κἀθὼς ἐντευθινί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἐνικά μιν λήξιν δοκῶ,
τοιδὲ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι,
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βιβουλιμμένα.

Ἐμοίγ' ἴσον μὲν τῇσδε τῆς χώρας μέτα,
ἴσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φίρῃ
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρύνει πρᾶγματα.
ἐγὼ γὰρ αὐτὴν προτάταισι χρωμένην

αὐτὸ ποιεῖς· καὶ τις ἡμέραν μίαν
 χρεστὲς γίνηται, δίκαια ποιηρὸς γίγνεται.
 ἐπίτριψας ἰτέρω; πλείον' ἵτι δράσι κακῆ.
 χαλιπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρίστους νοθεύειν,
 οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους διδοίκασι,
 τοὺς δ' οὐκ ἐδίλοντας ἀντιβολεῖν ἐκάσται.
 ἐκκλησίαισιν ἢ ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τοπαράπαν· ἀλλὰ τοῖν γ' Ἀγύρῃσι
 ποιεῖν ἡγοῦμεσθα· οὖν δὲ, χρωμένων,
 ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπεριπῆνισιν
 ὁ δ' οὐ λαβὼν, εἶναι θανάτου φῆσ' ἄξιους
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Γυνὴ α'.

οὐκ τὴν Ἀφροδίτην, εὐγε ταυταγὶ λίγυις.

Πραξαγόρα.

τάλαιν', Ἀφροδίτην ἀνόμασας· χάρειντά γ' ἂν
 ἴδρασας, εἰ τοῦτ' εἴπης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Γυνὴ α'.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴπῃς.

Πραξαγόρα.

μηδ' ἐρίζου οὖν λίγυις.

Τὸ σωματικὸν αὐτοῦ τοῦθ', ὅτ' ἰσχυροῦμεθα,
 εἰ μὴ γίνοιτ', ἀπολεῖν ἴφασκον τὴν πόλιν·
 ὅτι δὴ δ' ἐγίνετο, ἤχθοντο· τῶν δὲ ῥητόρων
 ὁ ταῦτ' ἀναπλίσας εὐθὺς ἀποδρὰς ἔφυγε.

καὺς δὲ καδίλπιιν τῇ πίνητι μὲν δοκιῶ
 τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γιωργοῖς οὐ δοκιῶ.
 Κορινθίοις ἄχθισθι· κακίῃνοι γὰρ σοὶ
 νῦν εἰσὶ χρετοὶ, καὶ σὺ νῦν χρετὸς γιναι.
 Ἀργυῖος ἁμαθῆς, ἀλλ' ἱερῶνυμος σοφός·
 σωτηρία παρίκνυσιν, ἀλλ' ὀρίζεται
 Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
 Γυνὴ α'.

ὡς ξυιτὸς ἀνὴρ.

Πραξαγόρα.

νῦν καλῶς ἐπήνισας.

Ἑμῖς γ' ἄρ' ἔτ', ὃ δῆμι, τούτων αἷτια.
 τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
 ἰδίᾳ σκοπιῶν ἕκαστος, ὃ ἂν τις κερδανῇ·
 τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἰσιμος, κυλίνδεται.
 ἔν σὺν ἡμοὶ πείθῃσθι, σωθήσισθ' ἔτι.
 ταῖς γὰρ γυναῖξι φημι χεῖναι τὴν πόλιν
 ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις,
 ταύταις ἐπιστρέφαι καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Γυνὴ β'.

εὐ γ', εὐ γι, τῇ Δί, εὐ γι· λίγι, λίγ', ὃ γαθί.

Πραξαγόρα.

Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
 ἰγὰ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ ῥα.

βάπτουσι θιερῶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξάπασαι· κούχι μεταπειρωμένης
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἴχιν, οὐκ ἂν ἐσώζιτο,
εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιμεγάζιτο·
παθήμιναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
ἐπὶ τῆς κιθαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τὰ Θισμοφόροι ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τοὺς αἰδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
μοιχοὺς ἴχουσιν ἴδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ·
αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τὸν εἶπον εὐζῶρον φιλοῦσ', ὥσπερ προτοῦ.
βινούμιναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
ταύταισιν οὖν, ὦ ἴδρις, παραδόντις τὴν πόλιν,
μὴ περιλαλῶμιν, μηδὲ πυνθανώμεθθα,
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρέψω
ἡμῖν ἄρχειν, σκεψάμιναι ταυτὶ μόνα·
ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητίρις
σώζειν μάλ' ἐπιδυμοῦσιν· εἴτα σιτία
τίς τῆς τρεψύσης μᾶλλον ἐπιτίμψωμιν ἂν·
χρήματα πορίζειν ὑπορώτατον γυνή·
ἀρχουσά τ' οὐκ ἂν ἔξαπατηθεῖη πατή·
αὐταὶ γάρ ἴσιν ἔξαπατᾶν εἰδισμέναι.
τὰ μὲν ἄλλ' ἴσσω· ταῦτα δ' ἂν πείθεθε μοι,

εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξιτι.

Γυνὴ α'.

εὖ γ', ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ διξιῶς.
πόδι, ὃ τάλαινα, ταῦτ' ἱμαδίς οὕτω καλῶς :

Πραξαγόρα.

ἐν ταῖσι φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ἤκησ' ἐν Πινυκί·
ἵππιτ' ἀπούουσ' ἱξίμαθον τῶν ῥητόρων.

Γυνὴ α'.

οὐκ ἰτὸς ἄρ', ὃ μίλ', ἥσθα-διτὴ καὶ σεφῆ·
καὶ σι στρατηγῶν αἱ γυναῖκες αὐτάδιν
αἰρούμεθ', ἥν ταῦθ', ἀ'πινειῖς, κατιεργάσῃ.
ἐτάρ ἥν Κίφαλός σοι λοιδορεῖται προσφθαρῖς,
πῶς ἀντιρεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ :

Πραξαγόρα.

ρήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

Γυνὴ α'.

ἀλλὰ τοῦτό γε

ἴσασι πάντες.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ καὶ μιλαγχολῶν.

Γυνὴ α'.

καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ καὶ τὰ τευβλία

καλῶς περιμύνη, τῇ δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ἰνδύμεναι κατὰ σπότον τόλμημα τηλικούτων.

Ἡμίχορος.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ ἄνδρες· ἠπίλησι γὰρ
ὁ Θεοδοίτης, ὃς ἂν μὴ πρὸ πάντων τοῦ κνίφους

ἦεν κικονίμιος, βλέπων ὑπότρεμμα,

εἶργον σκοροδάλη, μὴ δώσω τὸ τριώβολον.

ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη, καὶ Σμίκεθι, καὶ Δράκῃς,

ἵππῳ κατεπιίγων σαυτὸν, προσίχων, ὅπως

μηδὲν παραχορδαῖς, πῶν δι' ὃ' ἀποδιῆται·

ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἵππῳ πωλη-

σίον καθιδεύμιθ', ὥς ἂν χωροτονῶμεν·

ἄσπαιθ', ὁπίσ' ἂν δέη τὰς ἡμετέρας φίλας.

καί τοι τί λίγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

Ἡμίχορος.

ὄρα δ' ὅπως ἀδήσομεν τοῦδε τοὺς ἐξ ἄσπας

ἤκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν, ἠνίκ' ἐλθόντας ἴδω

λαβῖν ὅβελον μόνον, κάθηντο λαλοῦντες·

νυν δ' ἰνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης

ὅτ' ἤρχιν ὁ γενιάδας, οὐδὲς ἂν ἐτόλμα

τὰ τῆς πόλιος διοικεῖν, ἀργύριον λαβών·

ἀλλ' ἦκιν ἱκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων

πιπῶν, ἄμα τ' ἄρτον, καὶ δύο προμμένω,

καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυν δὲ τριώβολον

ζητοῦσι λαβῖν, ὅταν πρᾶττωσί τι ποιῶν

ἄσπας πηλοφραγεῖντες.

ΒΛΕΠΤΡΟΣ, ΑΝΗΡ ΤΙΣ, ΧΡΕΜΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ,
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Βλέπτρες.

Τι τὸ πρᾶγμα ; ποῦ ποῦ ἡ γυνὴ φρεσὶν ἔί μαι ;
ἵσσι πρὸς ἰω νῦν γ' ἴσιν ἡ δ' οὐ φαίνεται,
ἰγὼ δὲ πατάμιαι πάλαι χιζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβὼν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θαμάτιον ὅτι δὴ δ' ἐκίπτε ψηλαφῶν
οὐκ ἰδυάμην ἐνρίν, ὃ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐκίπτε προύων ὁ Κοπριαῖος, λαμβάνων
ταυτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιαπλῆδιον,
καὶ τὰς ἐκίπτε Περσικὰς ὑφίλομαι.
ἄλλ' ἐν παδαρῇ ποῦ, ποῦ τις αἶν χίτας τέχνη ;
ἡ πανταχοῦ ται ἰνπας ἴσιν ἐν παλῶ.
ὅ γάρ με νῦν χιζοντά γ' οὐδαὶς ὄψεται.
οἶμαι παποδαίμων, ὅτι γίγνεται ἡ γόρμη
γυναιχ' ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβὼν.
οὐ γάρ ποῦ ὑγίης οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσεις. ὅμως δ' οὐν ἴσιν ἀποπατητίον.

Ἀνὴρ τίς.

τίς ἴσιν ; οὐ δήπου Βλέπτρες ὁ γυναικῶν ;
ἢ τὸν Δί', αὐτὸς δὴ τ' ἐκίπτε. εἴπ' ἰμοί,

τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἔστιν ; οὐ τι πον
Κινηθείας σου κατατιτίλκεις ποδῶν ;

· Βλῆπυρος.

οὐκ· ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξιλήλυθα
τὸ προκωτίδιον ἀμπισχόμενος, δυνδύεται.

· Ἀνήρ.

τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν ;

Βλῆπυρος.

οὐκ ἔχω φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρεν ἐν ταῖς τρώμασιν.

· Ἀνήρ.

ᾧτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἐκίλευσάς σοι φράσαι ;

· Βλῆπυρος.

μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἴδον οὔσα τυγχάνει.

ἀλλ' ἐκτιτρεύσῃκειν λαθούσᾱ μ' ἴδοθαι·

ὃ καὶ δίδωκα μὴ τι δρᾶν ἰδόντι.

· Ἀνήρ.

εἴη τὸν Ποσειδά, ταυτὰ τοῖσιν Ἀντικρυς

ἔμοι πίπειδας. καὶ γὰρ, ἥ ξύνιμι ἰγῶ,

φρούδη ἔ', ἔχουσα θοιμάτιον, οὐ γὰρ ὄφρουον

ποῦ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ καὶ τὰς ἱμεῖσδας.

οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἰδυάμην οὐδαμοῦ.

Βλῆπυρος.

μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἄρ' ἔγνωγι τὰς ἱμάς

Λακωνικάς· ἀλλ' ὥς ἔτυχόν χιζητιλν,
 ἐς τὸ καθ' ὅρτω τῷ πρὸς Ἰνδοῖς ἱέμην,
 ἵνα μὴ ᾿γχιέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανή γὰρ ἔν.

Ἄνῃρ.

τί δῃς· ἄν εἴη· μῶν ἱπ' ἀριστον γυνή
 κίκληται αὐτὴν τῶν φίλων·

Βλέπυρος.

γινώμην γ' ἐμὴν.

οὐκ οὐκ πονηρά γ' εἰσιν, ὅ τ' ἡμ' εἰδέναι.

Ἄνῃρ.

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατήεις· ἐμοὶ δ'
 ὦρε βαδίζουσιν εἰς ἐκκλησίαν,
 ἥπιε λάβω θοιμάτιον, ὅπιε ἦν μοι μένος.

Βλέπυρος.

πᾶγωγ', ἐπιιδὼν ἀποπατήσω· νῦν δ' ἐμοῦ
 ἀχρεάς τις ἐγκλείσας· ἔχει τὰ σιτία.

Ἄνῃρ.

μῶν ἦν Θρασύβουλος εἴπε τοῖς Λακωνικοῖς·

Βλέπυρος.

ὦ τὸν Διόνυσον, ἐνίχεται γούν μοι σφῶδρα.
 ἀτὰρ τί δράσω· καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
 μένον τὸ λυποῦν εἰσι, ἀλλ' ὅταν φάγω,
 ἔπει βαδιῶταί μοι τολοιπὸν ἢ κόπρος.
 νῦν μὲν γὰρ εὖτος βιβαλάνωκε τὴν θύραν,
 εἰς ποτ' ἔσ' ἄνθρωπος Ἀχρεαδούσιος.

τίς ἂν οὖν ἰατροῦ μοι μετίλθοι, καὶ εἶνα ;
 τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην ;
 ἔρ' οἶδ' Ἀμύνων· ἀλλ' ἴσως ἀρήσιται.
 Ἀντισθίνῃ τις καλίσσάτω πάσῃ τέχνῃ.
 οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἱσικὰ γι εἰναγμάτων
 οἶδεν τί πρωκτὸς βούλειται χιζητιῶν.
 ὦ πόσνια Εἰλείδου, μὴ με περιῖδης
 διαρραγίοντα, μηδὲ βιβαλανωμένον,
 ἵνα μὴ γίνωμαι σκυραμὶς κωμοδική.

Χρίμης.

οὗτος, τί ποιεῖς ; οὐ τι πού χίζεις ;

Βλέπυρος.

ἰγὰ ;

οὐ δῆτ' ἴτι γι, μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

Χρίμης.

τί δὲ σῆς γυναικὸς ἀμπέχει τὸ χιτῶνιον ;

Βλέπυρος.

ἐν τῷ σπότη γὰρ τοῦτ' ἵσυχον ἔνδον λαβάν.

ἀτὰρ πόθιν ἦκυς ἱτιόν ;

Χρίμης.

ἔξ ἐκκλησίας.

Βλέπυρος.

ἤδη λήλυται γάρ ;

Χρίμης.

νῆ Δί' ὅρξειεν μὲν οὖν.

καὶ δῆτα πολλὸν ἢ μίλτος, ὃ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρίσχειν, ἢν προσέρρῃμιον πύκλῃ.

Βλίσπυρος.

τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβις;

Χρίμης.

εἰ γὰρ ὤφιλον.

ἄλλ' ὕτιρος νῦν ἦλθον, ὥς' αἰσχύνομαι
ἔχων μὰ Δι' οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ τὸν θύλακον.

Βλίσπυρος.

τὸ δ' αἵτιον τί;

Χρίμης.

πλῆρες ἀνθρώπων ὄχλος;

ὅσος οὐδὲ πύοντ' ἦλθ'. ἀθρόος ἰς τὴν Πενύκην·

καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠπάξομεν,

δρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερβῶς

ὥς λευκοπληθῆς ἦν ἰδυῖν ἢ 'πυκνῆς.

ὥς' οὐκ ἔλαβον οὗτ' αὐτὸς, οὗτ' ἄλλοι συχνοί.

Βλίσπυρος.

οὐδ' αἶψ' εἰ ἰγὼ λάβοιμι νῦν ἔλθόν;

Χρίμης. — πᾶσι.

πᾶσι.

οὐδ' εἰ μὰ Δία τίτ' ἦλθις, ὅτι τὸ διύτιρον
ὡ' λεπτρὸν ἰφθίγγιτο.

Βλείπυρος.

οἱμοι δίλλαιος.

ΑΝΤΙΑΟΧ', ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ ΤΟΤ ΤΡΙΩΒΟΛΟΤ
ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ περᾶ γμ' ἦν; ὅτι τὸ στυτον χερῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὧρᾳ ξυτελίγη;

Χρίμης.

τί δ' ἄλλο γ'; ἦ

ἴδοξε τοῖς Πρυτάνισι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. καὶ τ' εὐθιὺς
πρῶτος Νικολαΐδης ὁ γλᾶμων παρίεργυσε·
καὶ πινδ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, πῶσδ' ἐδοκίμῃ,
ὡς δεινὰ ἐδλμᾶν τοῦτοτι δημήγορον,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκυβένδῃ,
ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλίφαριδ' οὐκ ἐσώσθητο.
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιεβλήψας ἔφη·
Τί δαί μ' ἔχρηξεν ὄρεξιν;

Βλείπυρος.

Ἐκδρῖδ' ἔμωδ' ἐρεψέκισ' ἀπῶ,

σιθύμαλλον ἰμβαλόντα τῷδ' Ἀκαωνικοῦ,
σαυτῷ παρᾶλίσθιν τὰ βλίφαρα τῆς ἐσπίρας,
ἔγωγ' ἂν ἴππον; εἰ περὶν ἐσύγχανον.

Χρίμης.

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ διζιώτατος

παρῆλθε γυμνοί, ὡς ἰδέκει τοῖς παλίοισιν
αὐτός γε μέντ' εὐ"φασκιν ἰμάτιον ἔχων,
παῖπιτ' ἔλιξι δημοτικωτάτους λόγους.

Ὅρατε μὲν μὲν διόμινον σωτηρίας
τιτρασατήρου καμτόν· ἀλλ' ὅμως ἱερῶ,
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσει.
ἦν γὰρ παρίχουσι τοῖς διαμίνουσιν οἱ κακῆς
χλαίνας, ἐπιπῶν πρῶτον ἥλιος τροπῇ,
πλευρεῖτις ἡμῶν εὐδὲν' ἂν λάβοι ποτί.
ὅσοις δὲ κλίνῃ μὴ' εἰ, μηδὲ σρώματα,
εἶναι καδιυδῆσοντας ἀποτινιμμένους
εἰς τῶν σκυλοδιψῶν· ἦν δ' ἐσιπκλίνῃ τὴν θύραν,
χυμῶνος ὄντοί, τρεῖς εἰσύρας ὀφειλόντο.

Βλίπυρος.

τὴ τὸν Διόνυσον, χρητὰ γ'· εἰ δ' ἐπιπῶν γε
προσέθηναι, εὐδαίς ἀντιχυροτόνησιν ἂν
τοὺς ἀλφитаμοιβοὺς τοῖς ἀπύροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρίχων ἅπασιν, ἢ πλάων μακρὰ,
ἵνα τοῦτ' ἀπίλαυσαν Ναυσικυδούς τὰγαδὲν.

Χρίμης.

μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπριπῆς καλῶς
λευκός τις ἀνιπῆδῃσιν, ὅμοιος δικίφ,
δημηγορήσων, παῖπιχείρησιν λίγιν,
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναῖξιν τὴν πόλιν.

εἶτ' ἰδορύζησαν, καὶ ἐκράγαν, ὡς εἰ λίγαι,
 τὸ σκυτοτομιμὲν πλῆθος· οἱ δ' ἐν τῶν ἀγρῶν
 ἀνδροβόρουζαν.

Βλίσπυρος.

νοῦν γὰρ εἶχον, νῆ Δία.

Χρίμης.

ἀλλ' ἦσαν ἥστους· ὁ δὲ κατιῶχε τῇ βοῇ,
 πὰς μὲν γυναιῖκας πέλλ' ἀγαθὰ λέγων, οἱ δὲ
 πολλὰ κακά.

Βλίσπυρος.

καὶ τί εἶπαι;

Χρίμης.

πρῶτον μὲν σ' ἴφην

εἶναι πανοῦργον.

Βλίσπυρος.

καί σε;

Χρίμης.

μή πως τοῦτ' ἔρη.

ἔβριστα κλίστην.

Βλίσπυρος.

ἰμὲ μόνον;

Χρίμης.

καί, νῆ Δία,

καὶ συκοφάντην.

Βλίσπυρος.

ἰμὲ μόνον ;

Χρίμης.

καὶ, νῆ Δία,

πανδὲ τὸ πλῆθος.

Βλίσπυρος.

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λίσγει ;

Χρίμης.

γυναιῖκα δ' εἶναι πρῶγμ' ἴφθι νουθετικῶν,
καὶ χρηματοποιῶν· πούχ' ἀπόρρητ' ἴφθι
ἐκ Θισμοφόρου ἰκέσθ' αὐτὰς ἐκφίρειν·
σὲ δὲ πᾶμὲ βουλιύοντι τοῦτο δρᾶν αἰί.

Βλίσπυρος.

καὶ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐψιύσατα.

Χρίμης.

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἴφθι
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις γ', οὐ μαρτύρων ἵναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφίρειν πάντα, πούκ' ἀποστριψὶν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἴφασκε τοῦτο δρᾶν.

Βλίσπυρος.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων τ' ἵναντίον.

Χρίμης.

οὐ συκοφαντοῦν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἄλλα τι πολλὰ πᾶγαθὰ

ἴτιρά τι πλεῖστα τὰς γυναῖκας ἐυλόγει.

Βλῆπυρος.

τί δὴτ' ἰδοῶν;

Χρῆμης.

ἰσιτρίπειν γε τὴν πόλιν
αὐταῖς. ἰδοῦναι γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕτω γιγνῆσθαι.

Βλῆπυρος.

καὶ δίδονται;

Χρῆμης.

Φήμ' ἰγὰρ.

Βλῆπυρος.

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἰσι προσιταγμένα,
ἃ τοῖσιν ἀποῖς ἔμειν;

Χρῆμης.

οὕτω ταῦτ' ἔχει.

Βλῆπυρος.

εἰδ' εἰς δικασήριον ἄρ' ἔμ', ἀλλ' ἡ γυνή;

Χρῆμης.

οὐδ' ἔτι σὺ θρήψεις οὐ; ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

Βλῆπυρος.

οὐδὲ εἶναι τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἔστι μοι;

Χρῆμης.

μὰ Δῖ', ἀλλὰ ταῖς γυναῖξιν ταῦτ' ἤδη μέλει.

αὐδ' ἀστιγὰκτι πειρόμενας οἴχοι μοιεύς.

Βλίσπυρες.

ἰκύνω διενδὸν τοῖσιν ἡλίκοις ἐγὼ,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλειος τὰς ἡνίας,
ἵππυτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν - - -

Χρίμης.

τί δὲ γῆ;

Βλίσπυρες.

αὐτῶν ἑαυτάς.

Χρίμης.

ὣν δὲ μὴ δουλώμεθα;

Βλίσπυρες.

ἄριστοι οὐ δύνανται.

Χρίμης.

σὺ δὲ γι, τὴ Δία,

δρᾷ ταῦθ', ἵν' ἄριστῶς τι καὶ ποιῇς ἄμα.

Βλίσπυρες.

τὸ πρὸς βίαν δυνότατον.

Χρίμης.

ἀλλ' εἰ τῇ πόλει

τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾷ.

λόγας τί ται τις ἴσσι τῶν γιγαστέρων

'Ανίκηθ' ἴσ' εἰ καὶ μῶρα βουλευσάμεθα,

ἄπαντ' ἐπὶ τὸ βίλτσιον ἡμῶν ξυμφύριον.

καὶ ξυμφίρι γ', ὃ πότνια Παλλὰς καὶ θεί.

ἀλλ' ἔμιν σὺ δ' ὑγίαισι.

Βλίσσυρες.

καὶ σύ γ', ὦ Χρίμης.

Χορίς.

ἔμβα, χάριτι.

ἀρ' ἴσι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅτις ἱπακοιλουδιῖ ;

τρίφου, σπόσι,

φύλαττι σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ παντοῦργα,
μήπου τις ἐν τοῦτοις θέν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιτα τοῖν ποδοῖν ἱσικτυσῶν βιάδιζι.

ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃσι φέρει

πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τῦτ' ἐλεγχθῆν.

πρὸς ταῦτα συτίλλου σιαντὴν,

κύκλω περιρροπούμενη ἀγκυῖσι, καὶ τὰ τῆδε
ἐκ διξῶν, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἰγνοῦμιν τοῦ τόπου γὰρ ἰγγὺς ἱσμίς ἤδη,
ἴθιν περ εἰς ἐκκλησίαν ὠρῶμεθ', αἰεὶ ἡμῖν
τὴν δ' οἰκίαν ἔξισθ' ὀρεῖ, ἴθιν περ ἡ τρατηγὸς
ἴσθ', ἢ τὸ πρᾶγμ' ἰδρῶς, ὃ οὖν ἴδοξι τοῖς πολίταις·
ὅτ' εἰπὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνῃσι τ' ἱπανταμεύσας,
πύγωναίς ἐξηγητήμας, μὴ καὶ τις ὀψιδ' ἡμᾶς,
χ' ἡμῶν ἴσω πατάσῃ.

ἀλλ' ἡ δειρ' ἐπὶ σπιῆς,

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τυχίσι,

παραβλίπουσα θασίῳ,
 πάλιν μετασκιύαζε σαυτὴν αὖθις, ἥτις ἦσθα,
 καὶ μὴ βράδυν· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν τρατηγὸν ἡμῶν
 ζωρεῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρώμεν. ἀλλ' ἐπιίγου
 ἵπασσα, καὶ ρίψι σάποι πρὸς ταῖν ἡνάθειν ἴχουσα·
 ἔ' αὐταὶ γὰρ ἤκουσιν, σάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἴχουσαι.

Πραξαγόρα.

γαυτὶ μὲν ἡμῖν, ὃ γυναῖκες, ἰδενυχῶς
 τὰ πρᾶγματ' ἐκβίβηκιν, ἀ'βουλεύσαμεν.
 ἐλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν εἶν' ἀνθρώπων ἰδίῳν,
 ἡπτιῖσι χλαῖνας· ἡμῶς ἐκποδὼν ἴτω·
 χαλαῶτε συναπτοὺς ἡνίας λακωνικάς·
 βακτηρίαις ἀφισθι· καὶ μίντοι σὺ μὲν
 ταύτας κατιντρέπιζ· ἐγὼ δὲ βούλομαι
 ἴσω παριρπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 θίῃν, καταθίσθαι θομάτιον αὐτοῦ πάλιν,
 ἴθις περ ἱλαστον, τέλλα θ', α' ἔνηιγκάμην.

Χορός.

ἴθις πεῖται πάνθ', ἅπιδι ὕπας· σὸν δ' ἔργον τέλλα
 διδάσκουσιν,
 ἵ τι σοὶ δρωσαι ξύμφερον ἡμῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακύνειν.
 ὠ'ιμιᾶ γὰρ διποτέρᾳ σου ξυμμίξας· οἶδα γυναικί.

Πραξαγόρα.

πιοιμείνᾳ, εἰν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρβι πιχειροῖότημαι,

ἔνδοξοις ἀπάσαις ὑμῖν χρεῖσθαι, καὶ γὰρ ἐκ
 ραι

ἐν τῷ θεῷ καὶ τοῖς δικαῖς ἀδελφότητι γινώσκουσι.

Χορός.

(λαίψαι ὃ τοῦ Χοροῦ ὁδῆ.)

ΒΛΕΠΤΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Βλέπτρως.

ΑΤΤΗ, πρίν ἤκει, Πραξαγόρα ;

Πραξαγόρα.

τί δ', ὦ μέλει,

σὸ τοῦδ' ;

Βλέπτρως.

ὅ τε μοι ταῦτ' ἴσιν ; ὡς ἐπαδινῶς.

Πραξαγόρα.

ὅ ται περὶ τοῦ μοιχοῦ γι φήσεις.

Βλέπτρως.

ὅν ἴσως

ἴσῃς γι.

Πραξαγόρα.

καὶ μὴ βασανίσαι τοὺς γι σοι

ἴσῃς.

Βλέπουρες.

ὡς :

Πραξαγόρα.

εἰ τῆς κεφαλῆς ὄξω μέρου.

Βλέπουρες.

τί δ' : οὐχὲ βουῖται γυνὴ αἵτου μέρου :

Πραξαγόρα.

οὐ δὴ τάλαιν' ἴγωνε.

Βλέπουρες.

ὡς οὐτ' ἔρθριον

ῥ' χου σὺ, καὶ ὡς θεομάτιον λαβοῦσά μοι :

Πραξαγόρα.

γυνὴ μοι τις νύκτωρ ἰταίρω καὶ φίλῃ
μιτιπρίμψατ' ὠδινοῦσα.

Βλέπουρες.

αἶτ' οὐκ ἦν ἱμοὶ

φρέσασαν ἵλαι :

Πραξαγόρα.

τῆς λιχοῦς δ' ἦν φρεστίσαι,

οὔτως ἰχούσαι, ὧς νερ.

Βλέπουρες.

εἰσποῦσάν γ' ἱμοί.

ἀλλ' ἴσιν ἰταυῶθ' τι κακόν.

Πραξαγόρα.

μὰ τὸ θεῶ.

ἀλλ' ἄσπιρ εἶχον ὠχρόμην· ἰδυῖτο δὲ,
ἥπιρ μιθῆναι μ', ἐξίνασι πάσῃ τέχνῃ.

Βλίπυροι.

εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἰμάσιόν σ' ἔχερῃν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσας, ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυνυκλον,
ἔχου καταλιποῦς' ὥσπερ ἐὶ προκείμενον,
μόνον οὐ εἰφανώσας, οὐδ' ἐπιθῆῖσα λύκυθον.

Πραξαγόρα.

ψύχοι γὰρ εἴν'· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κῆρ θνήσκ'·
ἴπυθ' ἴν' ἀλῖαινομι, τοῦτ' ἥρπασχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλῖᾳ κατακείμενον καὶ τρώμασι
κατέλιπον, ὦ'νιρ.

Βλίπυροι.

αἱ δὲ δὴ λακωνικαὶ

ἔχοντο μετὰ σοῦ, καὶ χ' ἡ βακτηρία.

Πραξαγόρα.

ἵνα θειμάτιον σείσαιμι, μιθυπιδυσάμην,
μιμουμένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουςα τῇ βακτηρίᾳ.

Βλίπυροι.

εἴσθ' οὖν ἀπολωλικυῖα πυρῶν ἐκτίω,
ὃν χερῇν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφίνας·

Πραξαγόρα.

μὴ φρεντίσης· ἄρῃν γὰρ ἵτινι παιδίον.

Βλίσπυρος.

ἡ 'κκλησία :

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἰφ' ἥπιε εὐχόμενον

ἅτὰρ γιγίνεται :

Βλίσπυρος.

ναί μὰ Δί'. οὐκ ἔθυσθά μιν

φράσαντά σοι χθίς :

Πραξαγόρα.

ἔρτι γ' ἀναμνησέμεναι,

Βλίσπυρος.

οὐδ' ἔρα τὰ δόξαντ' εἶσθαι :

Πραξαγόρα.

μὰ Δί' ἰγὼ μὲν οὔ.

Βλίσπυρος.

πάθης τοῖνυν σῆπτις μασωμένη.

ὁμῶν δέ φασι παραδιδόσθαι σὴν πόλιν.

Πραξαγόρα.

τί δρᾷν ; ὑφαίνειν :

Βλίσπυρος.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχην.

Πραξαγόρα.

τίμων :

Βλίσπυρες.

ἀπαξάπανται τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

Πραξαγόρα.

οὐ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις
ἔσται τολειπὸν.

Βλίσπυρες.

κατὰ τί :

Πραξαγόρα.

πολλῶν οὔνικα.

οὐ γὰρ ἔσι τοῖς τολμῶσι αὐτὴν αἰσχροῦ δεῖν
ἔσται τολειπὸν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συνοφαιτιεῖν.

Βλίσπυρες.

μηδαμῶς, πρὸς τῶν θιῶν,
τοῦτ' ἐπιείκῃς, μηδ' ἐφίλῃς μου τὸν βίον.

Χαρός.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἴα λίγαν.

Πραξαγόρα.

μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθορεῖν τοῖς πλεονεξίαι,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πτωχὰ μηδὲν,
μὴ λαιδερεῖσθαι, μὴ ὑπερβαλεῖσθαι φέρον.

Κορός.

ὃν τὸν Ποσειδῶ, μεγάλη γ', εἰ μὴ ψιύδεται.

Πραξαγόρας.

ἀλλ' ἄποφασι τοῦδ', ἅτ' ἰμοί σε μερτύρηται,
καὶ τοῦτοι αὐτὸν μηδὲν ἀντιπαῖν ἰμοί.

Κορός.

νῦν δὴ δι' σε πυκνὸν φρένα, καὶ

φιλόσφον ἰσάριον φροντίδ', ἰπιταμίνων

ταῖσι φίλαισιν ἀμύταν. καὶ γὰρ ἰα' ἐντυχίαισιν

ἔρχεται γνώμης ἰπίνοια, πολίταν

δῆμον ἰπαυγαλιῶσα μετρίαισιν ἐντυχίαισι βίου,

δηλοῦν, ὃ τι πλεονέχεται καίρος.

δοῖται γὰρ τι σφου' ἐμερέμας ἢ πόλεος ἡμῶν.

ἀλλὰ πείραινται μόνοι μήσι διδραμύνα, μήτ'

εἰρημύνα πει πένετιροι.

μισοῦσι γὰρ, ἢ τὰ παλαιὰ παλλάβει θιῶνται.

ἀλλ' οὐ μίλλειν, ἀλλ' ἄπασσας καὶ δὴ χερὲ ταῖς

διανοαῖς,

ὥς σὸ ταχύριον χαρίσαν μετόχῳ πλιῖσαν παρὰ ταῖς

διαταῖς.

Πραξαγόρας.

ὃ μὴν ὅτι μὲν χρητὰ διδάξω πεινύω τοῦσδε διατάς,

εἰ κακοσφορῶν ἰδηλόσφον, καὶ μὴ ταῖς ἡδίαισι λίαν

ταῖς ἀρχαίαις ἰδιατερίαις· τοῦτ' ἴσθ', ὃ μάλιστα δίδουσα.

Βλίπυρες.

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ παινονομιῶν μὴ δίσσης· τοῦτο γὰρ ἡμῖν

δρῶν ἄντ' ἄλλης ἀρχῆς ἴσθι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμιλῆσαι.

Πραξαγόρα.

μή νυ πρότερον μηδὲς ὑμῶν ἀντίσθῃ, μηδ' ὑπερρούσθῃ, πρὶν ὑπέσασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκούσαι.

παινονιῶν γὰρ πάντας φῆσθαι χρῆναι, πάντων μετίχοντας,

καὶ τας τοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουσιῶν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι·

μηδὲ γιωργῶν τὸν μὲν πολλὸν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπίδους τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀπολούθῃ·

ὅλλ' ἵνα πτωχῶ ποιτὸν πᾶσαν βίοντι, καὶ τοῦτον ὀρμῶν.

Βλίπυρες.

πῶς οὖν εἶναι ποιτὸς ἄσπασιν·

Πραξαγόρα.

αὐτίδου σπύλιθι πρῶτός μου.

Βλίπυρος.

καὶ τῶν σπιλίδων κοινοτοῦμιν :

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἴφθης μ' ὑπεκρέδσας.

τοῦτο γὰρ ἤμιλλον ἐγὼ λέξιον. τὴν γῆν πρώτιστον
ποιήσω

κοιτὴν πάντων, καὶ τὰργύριον, καὶ τὰλλ', ἵππός' ἴσιν
ἐπάσθω.

αἶτ' ἀπὸ τούτων κοινοῦν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς,
ταμιεύομεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γιῶμην προσέ-
χουσαι.

Βλίπυρος.

πῶς οὖν ὅστις μὴ πίπτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλεῦτον - - .

Πραξαγόρα.

ταῦτ' ἐς τὸ μίσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθῆις ψινδορνήσει.

Βλίπυρος.

ἐκλήθησας γὰρ διὰ τοῦτο.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' οὐδέν σοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

Βλίπυρος.

πανὰ δὲ τί :

Πραξαγόρας.

οὐδὲς οὐδὲν πεινᾷ δρᾶσαι. πάντα γὰρ ἔχουσιν ἁπανταίης,
 ὄρεται, τιμάχη, μάχας, χλαίνας, ὄνειρον, τιφάνους,
 ἑρμείδους.

ἤτοι τί αἰδέας μὴ παταδιῶμαι; σὺ γὰρ ἔξουρὸν ἀπὸ
 θυξάν.

Βλίσσυρος.

οὐκ οὐκ καὶ οὐκ οὐκ μᾶλλον κλίπτουσ', αἷς ταῦτα
 πᾶσι;

Πραξαγόρας.

πρότιρόν γ', ὃ 'τὰν, ὅτι ταῖσι νόμοις διαχρῶμαι ταῖς
 προτίροις.

οὐκ ὃ, ἴσαι γὰρ βίαις ἐκ ποιοῦ, τί τὰ αἰδέας μὴ πατα-
 διῶμαι;

Βλίσσυρος.

ἢν μίρακ' ἰδὼν, ἱσχυμῆσιν καὶ βούληται σπαλαθῆναι,
 ἔξει, τούτων ἀφιλῶν, δῶναι. σὺν ἐκ ποιοῦ δὲ μαθίξαι
 ξυγναταδαρθῶν.

Πραξαγόρας.

ἀλλ' ἔξισαι πρῶτον ὅτι ξυγναταδαρθῶν.
 καὶ ταύτας γὰρ ποιεῖς πρῶτον τοῖς ἀνδράσι ξυγνατα-
 διῶναι,

καὶ παρδοσθῶν τῷ βουλομένῳ.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασι,
ἐπὶ τὴν ὀρειοτάτην ἀβρῶν, καὶ ζητήσουσι ἱερίδην ;

Πραξαγόρα.

καὶ θαλένεται καὶ σιμένεται παρὰ τὰς σιμέντας καδι-
δοῦνται·

πᾶς ἢ ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν περὶδ' ἵπα-
κρόβου.

Βλέπυρος.

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς περισύτας, ἢ ταῖς αἰσχραῖσι συ-
οῶμεν,

οὐκ ἐπιλαΐμεν τὸ πῶς κρέουρον, περὶ λαῖσ', οἳ φῆς,
ἀφικέσθαι ;

Πραξαγόρα.

οὐχὶ μαχοῦνται.

Βλέπυρος.

περὶ τοῦ ;

Πραξαγόρα.

θάψαι, μὴ δέσσης, οὐχὶ μαχοῦνται.

Βλέπυρος.

περὶ τοῦ ;

Πραξαγόρα.

τὸ μὴ ξυγκάλλεσθαι. ὅ σοι τοιοῦτοι δαμάχαι·

τὸ μὲν ἡμίτιρον γνώμων· τιν' ἔχῃ. προεβιβούλευται γὰρ
ὅπως ἂν

μηδισμῶς ἢ τρύπημα πιόν.

Βλέπυρος.

τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν εἰ ποιήσῃ ;
φιύζονται γὰρ τοὺς αἰσχείους, ἐπὶ τοὺς δὲ παλοὺς βα-
διῶνται.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ φυλάξουσ' αἱ φαυλότιραι τοὺς καλλίους ἀπιόν-
τας

ἀπὸ τοῦ δειπνίου· καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ ταῖσιν δημοσίοισιν
οἱ φαυλότιραι· κούη ἔξισαι παρὰ τοῖσι καλοῖς πατα-
δαρθίῳ

ταῖσι γυναιξίν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσωνται.

Βλέπυρος.

ἡ Δυσικρέτους ἄρα ἰνὶ ῥίσι ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσι.

Πραξαγόρα.

οὐκ τὸν Ἀπέλλω καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ κα-
ταχήνη

τῶν σιμιοτίρων ἴσαι πολλὰ, καὶ τῶν σφραγιδας
ἰχόνταν,

ὅταν ἱμβὰς δὴ γ' εἴπῃ· Πρωτίην παρὰχώρι, καὶ τ'
ἱσιτήρι,

ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῷ σοι διυτιριάζων.

Βλίσπυρος.

πῶς οὖν, οὕτω ζώντων ἡμῶν, τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἱλατος
ἵστα· δύνατος διαγιγνώσκειν·

Πραξαγόρα.

τί δὲ δι᾽; πατήρας γὰρ ἀπαντας
τοὺς πρὶς αὐτοῦ αὐτῶν ἵναι τοῖς χρέοισιν νομιῶσιν.

Βλίσπυρος.

οὐκοῦν ἄγξουσ' εἶ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἀγνοίαν, ἰσχυρὸν καὶ νῦν, γιγνώσκουσιν πατέρας
ὄντα,

ἄγχουσι. τί δὲ; ὅταν ἀγνοῖ ἡ, πῶς οὐ τότε κἀπι-
χισοῦνται;

Πραξαγόρα.

ἀλλ' ὁ παρὶς οὐκ ἰσχυρὸς· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ
ἴμιλ' οὐδὲν

τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τόπαι· νῦν δ' ἡ πλεονέχεια
ἀκούσῃ,

μὴ ὅταν ἰσχυρὸν τόπαι διδῶς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μα-
χιῦται.

Βλίσπυρος.

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθῶν
Ἐπίκουρος,

ἡ Διονυσίου, πάντας με βαλὼν, τοῦτ' ἤδη διὰ
ἀκούσας.

Πραξαγόρα.

παλὸν μίντω διπόσειν ταύτου τοῦ πρῶτατος ἐστὶ.

Βλίπυρες.

τὸ ποῖον;

Πραξαγόρα.

ἢ σὺ φιλέσεις; Ἀρίστουλας, φάσκω αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.

Βλίπυρες,

οἰμῶζαι γ' αὖ, καὶ ποκύναι.

Πραξαγόρα.

σὺ δὲ γ' ἔζεις ἂν παλαμίνδην.

ἄλλ' οὐτως μὲν πρότερον γίνεσθαι, πρὶν τὸ ψόφισμα
γινέσθαι,

ἔσ' οὐχὶ δίος, μή σὺ φιλέσῃ.

Βλίπυρες.

διπλὸν μίντ' αὖ γ' ἐπιπρόσθαι.

τὰν γὰρ δὲ τίς ἔσθ'; ὁ γνωρίζων;

Πραξαγόρα.

οἱ δοῦλοι, σὺ δὲ μελήσας

ἔσται ἢ δικάσῃ τὸ σοιχιῶν, λιπαρὸν χαρμῶν ἐπὶ δυνάμει.

Βλίπυρες.

πρὶν δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται, καὶ γὰρ ταῦτ' ἐστὶ
ἔρυσθαι.

Πραξαγόρα.

τὰ μὲν εἶδ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοιπὰ ἡμῶν
ὁφανεῦμεν.

Βλίπυρος.

ἵτι ζητῶ πῶς, ἢ τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι δί-
κην τῇ,
νόθιν ἐκτίσῃ ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοιτῶν γ' ἵτι δί-
καιον.

Πραξαγόρα.

ἰλλ' οὐδὲ δίπαι πρῶτον ἴσονται.

Βλίπυρος.

τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψῃ;

Πραξαγόρα.

ἰσγὰ ταύτην γνώμη ἐδίμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, εἴ-
ναι ἴσονται;

Βλίπυρος.

σελλῶν ἴσται, καὶ τὸν Ἀπόλλων πρῶτον δ' ἱνὸς εἴ-
ναι δῆπον,

ἵν τις ὀφείλων ἔαρτῇται.

Πραξαγόρα.

πόθιν οὖν ἰδάνισ' ὁ δανίσας,

καὶ τῇ κοιτῇ πάντων ὄντων; κλίπτων δὲ πού τ' ἐπί-
δηλος.

Βλίπυρος.

καὶ τῆς Δήμητρε', εὖ γι διδάσκεις. τουτὶ τοῖνσι σὺ φρά-
σον μαι.

τῆς αἰκίας εἰ τύποντις πόθιν ἐκτίσουσιν, ἰσιδῶν

οὐκ ἀφαινοῦσι ὑβρίζουσιν· πάντες γὰρ οἶμαί σ' ἀπορέσειν.

Πραξαγόρα.

ἀπὸ τῆς μάχης, ἧς σιγῶνται· ταύτην γὰρ ἔσται τῇ
ὀφαιρῇ.

οὐκ ὑβριῖται φαύλως οὐδὲς ἔσται τῇ γαστρὶ παλαστής.

Βλίπυρος.

οὐδ' αὖ κλίπτης οὐδὲς ἔσται·

Πραξαγόρα.

πάντες γὰρ κλίψι, μετὸν αὐτῇ·

Βλίπυρος.

οὐκ ἀσπαράσσουσ' ἄρα πάντες παῖδες.

Πραξαγόρα.

οὐκ, ἣν οἶμαι γι παθιῶν,

οὐδ' αὖ γι θύμας· ὅσκιε πρέσβις. βίαιος γὰρ πᾶσι
ὑπάρξει.

ἥ δ' ἀπιδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρῶτον
μάχισθαι·

ἔστιν γὰρ ἔτι ἐν τῷ κοινῷ πρῶτον κομιῶται ἰκίον.

Βλίπυρος.

οὐδὲ κρυψέουσιν ἄρ' ἀνδρες.

Πραξαγόρα.

πρὸ τοῦ γὰρ τοῦτο πᾶσι·

Βλίπυρος.

τῇ δὲ λίσσεται τίς ποτέ τις;

Προξενία.

καὶ ἡνὶ πᾶσι. τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἦεν ὡς ἔστιν φησὶ· ὡς ἦσαν ὑποβιβάζουσ' εἰς τὸ ἄκατα,
 ἵνα βαθίζων ὡς ἀλλήλους.

Βλέποντες.

ತೆರೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು.

Παραγωγή.

• ၆၂ •

Βλέπωντες.

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

Πραξιαγίδα.

τοὺς κρατῆρας καταθήσει,
καὶ ἑὰς ὑδρίας, καὶ βαλψοδίῳ ἵσται τοῖς παιδαρίοις
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ οἱ θυλὲς ἡγυῖνται,
ἵνα μὴ διπνῶσ' αἰσχυρόμενοι.

Βλίπυρος:

μή εὖν Ἀπολλῶν, χερσὶν γι.

καὶ δὲ πληρωθήσῃ αὐτῇ τρίψῃς·

Πραξιαγόρα.

ἐς τὴν ἀγορὰν καταβήσω·
 ἐξέταθήσασα παρ' Ἀρμενίων πληθύωσιν πάντας, ἵως ἐν
 ἡμῶν ἡ λαχὼν ἀσπίς χαίρων ἐν ἰσχύϊ γράμματα διπλοῖ·
 ἔκ κηρύξω τοὺς ἐκ τοῦ ἔθ' ἐπὶ τῷ τῶν ἀπολοσθῶν

τὴν Βασίλειον διπνήσαντας· τοὺς Θῆτ' ἐς τὴν παρὰ
ταύτην·

τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν ἐκτὸς χωρὺν τὴν Ἀλφι-
τόπωλιν.

Βλίσκυρες.

ἵνα πόστωσιν :

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκὶ διπνῶσιν.

Βλίσκυρες.

ἔτη δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἕλκευσθῇ, καὶ ὁ διπνήσει, τούτους ἀπιλῶσιν
ἄπαντας.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.

πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρῆζομεν·

ὅστις μεθύσθῃς αὐτῷ τιφάνῃ

πῶς τις ἄσπισιν τὴν δᾶδα λαβών.

αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους

προσπίπτουσιν τοῖς ἀπὸ δείπνου,

τάδι λείξουσιν· Διῦρο παρ' ἡμᾶς·

ἐνθάδε μίραξ ἴσθ' ὠρεία.

Παρ' ἡμοὶ δ', ἐτίρα φήσιν τις ἄνωθ'.

ἔξ ὑπερφου, καὶ καλλίστη, καὶ

καὶ λιυκοτάτη· πρότις μίνται

δεῖ σι παθιδειν αὐτῆς παρ' ἡμοί.
 τοῖς δ' ἐνπερίσιν γ' ἀκολουθεῖντες
 καὶ μισραπίοις αἱ φαυλότιραι
 τοιάδ' ἱεροῦσιν· Ποῖ θεῖς οὗτος ;
 πάντως οὐδὲν δράσεις ἰλθάν·
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
 ἰψήφισθαι προτέρους βιητῶν
 ὑμᾶς δὲ τίως θρία λαβόντας
 διφόρου συκῆς

ἐν τοῖς προθύροις διφισθαι.

φίρι οὖν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρίσκει σφῶν ;
 Βλέπυρες.

πάνυ.

Πραξαγόρα.

βαδισίον τ' ἄρ' ἴσθι εἰς ἀγορὰν ἡμοί,
 ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσίοντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωίαν τινα.
 ἡμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δράν, ἡρημάτην
 ἄρχιν, παταγεῖσθαι τε τὰ ξυσσίτια,
 ὅπως ἂν ἐνωχῆσθαι πρῶτον τήμιζον.
 Βλέπυρες.

ἦδη γὰρ ἐνωχησόμεσθα ;

Πραξαγόρα.

φῆμ' ἰγώ.

ἴπυτα τὰς πόλεις κατασπῆσαι βούλεται
ἀπαξασάσας.

Βλίσπυρος.

ἰνασί :

Πραξογίος.

ἄλλοι σωτογί.

Ἰνα τῶν ἰών ἴχωμι αὐταὶ τὰς ἀρμάς,
καὶ τὰς γι δούλας οὐχὶ δι᾽ ἡσυχασίας
τὴν τῶν ἰλιυδίων ὑφαρπάξις Κύριον,
ἀλλὰ παρὰ ταῖς δούλοις ποιμᾶσθαι μένον,
κατωιάσθαι σὺν χοῖρον ἀποστειλόμενος.

Βλίσπυρος.

φίρι τὸν ἰγὼ σοι παρακολουθῶ πλεσίον,
ἵν' ἀποβλίπωμαι, καὶ λίγωνσί μοι ταδί.

ΤΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥ. ΘΑΥΜΑ.
ΖΕΥΣ :

Χορός.

(λείπω ἢ τοῦ Χερσὺ οἰδύ.)

ΑΝΗΡ Α, ὁ καταθίς, ΑΝΗΡ Β, ὁ μὴ καταθίς,
ΚΗΡΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἄνερ α'.

ΕΓΩΓ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γι τὰ σκεύη φέρω,
προχειριῶμαι, πᾶξινάσω τὴν οὐσίαν.

ζώρει σὺ διῦρε, ἀναχώρα παλὴ παλῶν,
 τῶν χρημάτων θύραζε πρῶτη τῶν ἐραδῶν,
 ἵππας δὲ ἐντιτριμμένη κατηφορῆς,
 πολλοὺς πάτω δὲ θυλάκους τρίψας ἱμούς.
 ποῦ ὅθ' ἡ διαφορῶσι ἡ χύτρα, διῦρ' ἱξίδι,
 ἢ Δία, μέλαινά γ', οὐδ' ἄν, εἰ τὸ φάρμακον
 ψοῦσ' ἱτυχῇ, ᾧ λυσικράτης μελαίνεται.
 ἴσω παρ' αὐτὴν, διῦρ' ἴθ', ἡ κομμάτρια·
 ῥίρι διῦρε ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρι,
 ἰνταῦθα· σὸ δὲ διῦρ', ἡ πιδαρηδὲς, ἱξίδι,
 πολλάκις ἀποστήσαντά μ' εἰς ἐκκλησίαν
 ἄνωρ' ὑκτῶν διὰ τὸν ὄρθριν ἰόμεν.
 ἰ τὴν σκάφην λαβὼν πρεῖτω, τὰ πηρία
 κόμιζι, τοὺς θαλλοὺς παθίστη πλεσίον,
 καὶ τὸ τρίσθ' ἱξίνιγαι, καὶ τὴν λήκυθον
 τὰ χυτρίδι' ἦδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίστι.

Ἀθήρ β'.

ἰγὼ καταθήσω τὰμά· πακοδαίμον ἄρα
 ἀνὴρ ἴσσαι, καὶ τοῦν ὀλίγον πεκτημένους.
 μὰ τὸν Περσιδῶ γ' οὐδέποτε, ἀλλὰ βασανῶ
 πρῶτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκίψομαι.
 οὐ γὰρ τὸν ἱμὸν ἰδρῶτα καὶ φιδωλίαν
 οὐδὲν πρὸς ἵππος οὔτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
 πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρῶτον ἵππῳ.

αὐτοί, εἰ τὰ σκεπόμενα σκεπτοὶ βαίλονται :

πότερ' αὖ ποταπὸν ἔχουσιν ἔκτασιν :

αὐτ' ὁ φέρων ἐκείνην θάλασσαν :

Ἀπὸρ α'.

οὐδ' αὖτε.

Ἀπὸρ β'.

εἰ δὲ τ' ἐστὶν ἐκείνην ἐν ὅσῳ : αὐτὸς τι ποῦ

ἔχουσιν τῇ πύρρῳ ποταπὸν ἔκτασιν :

Ἀπὸρ α'.

μὲν Δί', ἀλλ' ὅσοις ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην

ἐκ τῇ ἀγέρῃ, ποταπὸν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

Ἀπὸρ β'.

μὲν Δί', ἀλλ' ὅσοις ἐκείνην :

Ἀπὸρ α'.

ποταπὸν γι.

Ἀπὸρ β'.

ποταπὸν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.

μὲν Δί', ἀλλ' ὅσοις ἐκείνην.

Ἀπὸρ α'.

ποταπὸν :

Ἀπὸρ β'.

ποταπὸν ἐκείνην.

Ἀπὸρ α'.

εἰ δὲ : οὐχὶ ποταπὸν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην :

Ἀνὴρ β'.

ποιέουσιν, ὃ δύστηνι ;

Ἀνὴρ α'.

ταῖς διδογμένοις.

Ἀνὴρ β'.

διδोगμένοις ; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἔρα.

Ἀνὴρ α'.

ἀνόητος ;

Ἀνὴρ β'.

οὐ γάρ ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξασάντων.

Ἀνὴρ α'.

ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ ;

τὸ ταπτόμενον γὰρ δι' ποιῶν τὸν σῶφροντα
μάλιστα πάντων.

Ἀνὴρ β'.

τὸν μὲν οὖν ἀτίλττει.

Ἀνὴρ α'.

οὐ δ' οὐ καταθῆναι δίκαιον ;

Ἀνὴρ β'.

φουλάξομαι,

πρὶν ἢ γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τι βουλεύεται.

Ἀνὴρ α'.

εἰ γὰρ ἄλλο γ', ἢ φέρον παρισκισσάμενοι

τὰ χρέματ' εἰσίν ;

Ἀνὴρ β'.

ἀλλ' ἰδὼν αὖ ἐπιδόμην.

Ἀνὴρ α'.

λίγουςι γοῦν ἐν ταῖς ῥῥαῖς.

Ἀνὴρ β'.

λίγουςι γοῦν.

Ἀνὴρ α'.

καὶ φασὶν οἷσιν ἀράμειναι.

Ἀνὴρ β'.

θήσουσι γοῦν

Ἀνὴρ α'.

ἀπολιῖς ἀπιστῶν πάντ'.

Ἀνὴρ β'.

ἀπισθήσουσι γοῦν.

Ἀνὴρ α'.

ὁ Ζεὺς σὶ γ' ἐπιτρίψων.

Ἀνὴρ β'.

ἐπιτρίψουσι γοῦν.

οἷσιν δοκιῖς τιν', ὅσις αὐτῶν νοῦν ἔχει

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνουσιν

ἡμᾶς μόνον δὲ, τὸ Δία. καὶ γὰρ οἱ Διοί

γινώσκει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε καὶ τὰ γάλατα,

ἔταν γὰρ ἐν χάρισθαι δίδόναι τέγαθὰ,

ἵστηεν ἐκτίσονται τὴν χυρ' ὀστίαν,
 οὐχ ὥςτι δάσονται, ἀλλ' ὅπως τι λύψισαι.

Ἀτὴρ α'.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, σύ γ' ἔμ' ἴα προὔργου τι δρεῖν.
 ταυτὶ γάρ ἐστι συνδικτία. ποῦ μοι 'σθ' ἰμάς;

Ἀτὴρ β'.

ὄντως γὰρ αἴσις;

Ἀτὴρ α'.

καὶ μὴ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
 τωδὶ ξυνάπτω τὸ τρίποδι.

Ἀτὴρ β'.

τῆς μορίας;

τὸ μὴδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅτι
 δρέσουσιν, ἵτα τηνηκαῦτ' ἦδη - -

Ἀτὴρ α'.

τί δρεῖν;

Ἀτὴρ β'.

ἵπαναμίμιν' ἵπιτα διατρέβω ἵτι.

Ἀτὴρ α'.

ἴνα δὴ τί;

Ἀτὴρ β'.

σισμεὶς εἰ γίνετο πολλάκις,
 ἢ πῶς ὀπότερον, ἢ διφύμιν γαλῶ,
 πάντωντ' αἰεὶ εἰσφίξευτις, ὦ μὲρόντητι σὺ.

Ἀνὴρ α'.

χαρίντα γούν πάδοιμ' ἄν, εἰ μὴ ᾗχοιμ' ἔπει
ταῦτα παταδίην.

Ἀνὴρ β'.

μὴ γὰρ οὐ λάβοις ἔπει.

θάρρει, παταθήσεις, ἅψιν ἔννη ἔλθης.

Ἀνὴρ α'.

εἰρήν,

Ἀνὴρ β'.

ἐγὼ δα τούτους χιροτονοῦντας μὲν ταχυῶς·
ἄτα' ἄν δι δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

Ἀνὴρ α'.

οἴσουσιν, ὦ τάν.

Ἀνὴρ β'.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

Ἀνὴρ α'.

ἐμίλει κομιοῦσι.

Ἀνὴρ β'.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

Ἀνὴρ α'.

μαχούμιθ' αὐτοῖς.

Ἀνὴρ β'.

ἦν δὲ κρείττους ᾧσι, τί;

Ἀνὴρ α'.

ἄπιμ' ἰάσας.

Ἀνὴρ β'.

ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί ;

Ἀνὴρ α'.

διαρράγειης.

Ἀνὴρ β'.

ἦν διαρράγῳ δὲ, τί ;

Ἀνὴρ α'.

καλῶς πωήσεις.

Ἀνὴρ β'.

σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν ;

Ἀνὴρ α'.

ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γίτοντας
ὀρῶ φέροντας.

Ἀνὴρ β'.

πάντο γ' εἰς αὖν Ἀντισθένης

αὐτ' εἰσενέγκαι· πολὺ γὰρ ἑμμελίττερον

πρότερον χίμαι πλεῖν ἢ τριάκοιθ' ἡμέρας.

Ἀνὴρ α'.

αἶμαιζε.

Ἀνὴρ β'.

Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος

αὐταῖσιν εἰσοίσει τί πλεῖον Καλλίου ;

ᾧ ἄνθρωπος οὗτος ἀποκαλεῖ τὴν οὐσίαν.

Ἀνὴρ α'.

διὰ γὰρ λίγους.

Ἀνὴρ β'.

τί διυθῇ; ὅσπιν οὐχ ἰρῶν

ἀλλ' τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

οὐκ οἶσθ' ἐπιῦν, ἄ' δοξί, τὰ περὶ τῶν ἁλῶν;

Ἀνὴρ α'.

ἴγωγι.

Ἀνὴρ β'.

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκ

ἐψηφισάμειθ', οὐκ οἶσθα;

Ἀνὴρ α'.

καὶ πακόν γ' ἱμοὶ

τὸ κόμμ' ἰγίνετ' ἐκείνο. πωλῶν γὰρ βότρυς,

μίσθην ἀσῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων

πᾶσι τ' ἰχώρου εἰς ἀγορὰν ἰσ' ἄλφита.

ἴπειθ' ὑπὶ χοντος ἔρτι μου τὸν θόλαπον,

ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕΝΑ

ΧΑΛΚΟΤΗ ΤΘΑΟΤΗΟΝ· ΑΡΤΤΡΩ ΓΑΡ ΧΡΩ.

ΜΕΘΑ.

Ἀνὴρ β'.

τὸ δ' ἵνα γχοι οὐχ ἅπαντες ἡμῖς ὤμνουν,

τάλαντ' ἰσοσθας πιντακόσια τῇ πώλει

τῆς τιτταροποῆς, ἢν ἰπύρις' Εὐρηπιδης;

πιδὺς πατιχρόσων πᾶς ἀνὴρ Εὐρηπιδην·

ἴσι δὴ δ' ἀνασπουμίνους ἰφκίηιτο

Ο ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ, καὶ τὸ πρῶτον ὅτι ἤρουν,
 πάλιν πατισάτωσιν ὡς ἐπὶ Εὐριπίδην.

Ἀνθρ α'.

οὐ ταυτὸν, ὦ τῶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
 νῦν δ' αἱ γυναικες.

Ἀνθρ β'.

αἱ γ' ἐγὼ φηλάξομαι,

ὡς τὸν Ποσειδῶν, μὴ πατορεύωσιν μου.

Ἀνθρ α'.

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρῆς. φέρεσθαι πᾶσι φέροι, ὁ παῖς.

Κῆρυξ.

ὦ πάντες ἄνθρωποι, νῦν γὰρ εὐσεβεῖτε τὰ ἴχθυα,
 χωρεῖτε, ἐπιείγισθ' ἐν τῇ τραστηγίδι,
 ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρονομήσῃ
 φράση καὶ ἱλασθῇ ἄνδρ', ὅπως ἀντιπῶσιν
 ὡς αἱ τραπίζαι γ' εἰσὶν ἐπιεικισμέναι
 ἀγαθῶν ἀπάντων, καὶ περισπασμέναι,
 πλῆναι τε σισυρῶν καὶ δακτύλων νηυσμένων.
 κρατῆρας ἐγκυρῶσιν αἱ μυρεψαλίδες,
 ἱστῶσιν τ' ἐφ' ἑσθῶν· τὰ τιμάχην ῥιπίζονται,
 λαγῶ ἀναπηγνύουσι, πέσονται πάντες,
 εἴφασι πλείοντα, φρόνηται τραστήματα
 χύτρας ἱπποῦς ἵψουσι καὶ πώκαται.
 Σμοῖος δ' ἐν αὐτῇ ἐσπινῇ σολὴν ἔχου

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρω τροχλία.
 γίρῳ δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ πενίσσας
 ἔχων, παχάζων μιδ' ἰτίρου νανίου.
 ἱμβὰς δὲ κῖται, καὶ τρέβων ἱρρίμμίνος.
 πρὸς ταῦτα χωρεῖδ', ὥς ὁ τὴν μάζαν φέρων
 ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γιάδους διοίγνυτε.

Ἀνὴρ β'.

οὐκ εὖν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔσται ἔχων
 ἰνταῦδ', ἱπειδὴ τῇ πόλει ταυτὶ δεσιῖ;

Ἀνὴρ α'.

καὶ ποῖ βαδιῖ σὺν, μὴ καταδαίς τὴν οὐσίαν;

Ἀνὴρ β'.

ἱπὶ διῖπνιν.

Ἀνὴρ α'.

οὐ δῆτ', ἦν γ' ἱαίνας νεῦς ἰνῇ,
 πρὶν γ' εἰ ἀπινέγνης.

Ἀνὴρ β'.

ἀλλ' ἀπείσω.

Ἀνὴρ α'.

σηνίκα;

Ἀνὴρ β'.

οὐ ταῦμέν, εἰ ἄν, ἱμπαδὸν ἔσται.

Ἀνὴρ α'.

τί δῆ;

Ἀνὴρ β'.

ἰτίρους ἀποιΐσιν φήμ' ἴθ' ὑτίρους ἱμαῦ.

Ἀνὴρ α'.

βαδιῖ δὲ διιπνήσων ὅμως ;

Ἀνὴρ β'.

τί γὰρ πάθω ;

πὰ δυνατὰ γὰρ διῖ σῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.

Ἀνὴρ α'.

ἦν δὲ πωλύσσωσι, τί ;

Ἀνὴρ β'.

ὁμός' ἴμι κύψας.

Ἀνὴρ α'.

ἦν δὲ μασιγῶσι, τί ;

Ἀνὴρ β'.

καλούμεθ' αὐτάς.

Ἀνὴρ α'.

ἦν δὲ παταγιλῶσι, τί ;

Ἀνὴρ β'.

ἐπὶ ταῖς θύραις ἰσὺς - - -

Ἀνὴρ α'.

τί δράσεις ; εἴπ' ἱμοί.

Ἀνὴρ β'.

εἴνι ἐισφιδόντων ἀρπάσσεμαι τὰ σιτίσιν.

Ἄνθρ α'.

βάδιζε τοίνυν ἄνθρωπε· σὺ δ, ὦ Σίμων,
καὶ Παρμένειον, αἵρεσθε τὴν ψαμψησίαν.

Ἄνθρ β'.

φίρει νυν ἰγὼ σοι ξυμφέρον.

Ἄνθρ α'.

αὐτὸς ἡμῶν.

δίδωκε γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ τραυγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ αὐτῶν χρημάτων.

Ἄνθρ β'.

πῇ τὸν Δία, δι' οὗ γούν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήματ' ἔξω, ταῦτα δὲ
πάντα ματαμίνων κοινῇ μεθίξω πως ἰγὼ.
ὁρῶνς ἴμοιγε φαίνεται βαδίσαι
ἁμῶς ἰς διπνήσοντα, καὶ πολλητίαν.

Κερὸς.

(λείπει ὁ τοῦ Κερῶν ὁδὸς.)

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΝΕΑΝΗΣ, ΝΕΑΝΙΑΣ, ΘΕΡΑΠΑ
ΝΑ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Γραῦς α'.

ΤΙ ποτ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσαι ὅρα δ' ἦν πάλαι
ἰγὼ δὲ καταπυσλασμένα ψυμυδία

ἔτηκα καὶ προκωτὸν ἡμοφισμένη,
 ἔργος, μινυρομένη τι πρὸς ἱμαστέον μέλος,
 παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβωμι' αὐτοῖς σινδὼ
 παριόντα. Μοῦσαι, δοῦρ' ἴπ' ἐπὶ πούμνι σέμα,
 κιλύβριοι εὐρεῦσαι τι αἷα Ἰωνικῶν.

Μεῖνους.

ἦν μὲν με παρακύνψασα πρῶτον, ὃ ἀσπρά.
 σου δ' ἐρήμας, οὐ παραύσης ἰδιωδὶ
 μου, τρυγήσειν, καὶ πρῶτον εἶναι σινδὼ,
 ἔδους· ἐγὼ δ', ἥν ταῦτα δεῖν, ἀντίστανται
 εἰ γὰρ δι' ὅχλου τοῦτ' ἐπὶ τοῖς διακρίμασι
 ἡμῶς ἔχει τριανόν τι, καὶ πομπηλαῖον.

Εὐαῖς α'.

τούτῃ διαλίγου, καὶ πιχόμενος· σὺ δὲ
 φιλοταύριον αὐλήτῃ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν,
 ἄξιον ἰμοῦ καὶ σοῦ πρῶτον εἶναι μέλος.

εἴ τις ἀγαθὸν βούλῃται

παθεῖν τι, παρ' ἱμοῖ χρεὶ καθεύδῃται

οὐ γὰρ ἐν νύκτι, τὸ σεφὸν, ἴπ-

στιν, ἀλλ' ἐν ταῖς περὶ τοῖς

οὐδὲ τις εἰρήνη· ὅν ἰδίαν

μᾶλλον ἢ γὰρ πὸν φίλος,

ἦτις ξυμῆν· ἀλλ' ἴπ' ἴτις αὖ πένοντο,

Νεῖνις.

μὴ φθόνει ταῖσιν ἰαίσει.
 τὰ πρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε
 ταῖσιν ἀπαλῶς μακρίσιν,
 καὶ πὶ τοῖς μέλοις ἰσπανιδίῳ.
 οὐ δ', ὦ γραῦ, παραλίλαξαι, καὶ αντίτριψαι, τῇ
 θανάτῳ· φίληκα.

Γραῦς α'.

ἐκπίσει στυγρὸν τῆμα,
 τό τ' ἰσπανιστερον ἀποβάλοις,
 βουλομένη σπαθίσθαι,
 καὶ πὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὖρσαι,
 καὶ προσικύσαι βουλομένη φιλήσαι.

Νεῖνις.

αἶ, αἶ· τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἦναι μοι ταῦτα·
 μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
 ἢ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βίβηκε,
 καὶ τᾶλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα.
 ἀλλ', ὦ μαῖ, ἰσιτιύνω,
 πάλιν τὸν Ὀρθαγόραν, οὔτως
 σκευτῆς κατόμαι, ἀντιβόλῳ σι.

Γραῦς α'.

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
 τρέπον, τάλαινα, κνησιῶς·

ἔπειτ' δ' ἰμοὶ καὶ λάβδα παρὰ τοὺς Λισβίους.
 ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιε
 τὰ μὰ παίγνια· τὴν δ' ἱμῆν
 ἄραν οὐκ ἀπολείς, αὐδ' ἀπολήψι.

Νεῖανις.

Ἐδ' ἰπόσα βούλι, καὶ παρὰ κυψον, ὡς γαλῆ.
 ὕδεις γὰρ ὡς σὶ πρότερον εἴσεις' ἀντ' ἱμοῦ.

Γραῦς α'.

ἔκουν ἰπ' ἐκφορέν γε.

Νεῖανις.

καινόν γ', ὃ σαπρὸν.

Γραῦς α'.

ὁ δῆτα.

Νεῖανις.

τί γὰρ ἂν γραῦς καπρῶσά τις λόγῳ;

Γραῦς α'.

ὁ τοῦ μὲν ὀδυρήσει γῆρας.

Νεῖανις.

ἀλλὰ τί;

ἰ" γχουσα μᾶλλον, καὶ τὸ σὸν ψιμύδιον;

Γραῦς α'.

τί μοι διαλίγῃ;

Νεῖανις.

σὺ δὲ τί διακύνῃς;

Γραῦς α'.

· ἰγώ :

ἔδω πρὸς ἱμαυτὴν Ἐπιγίνοι τῷ ῥῶ φίλῳ.

Νιῶνις.

σοὶ γὰρ φίλος εἰς ἑστὶν ἄλλος, ἢ Γίρης :

Γραῦς α'.

διῖξυ γι καὶ σοί. τάχα γὰρ εἴποις ὅτι ἰβέ.

ἔδῳ γὰρ αὐτός ἐστιν.

Νιῶνις.

οὐ σοῦ γ', ὃ ἔλεθρε,

διόμνεις οὐδὲν.

Γραῦς α'.

νῆ Δί', ὃ φθίνουλλα σὺ.

Νιῶνις.

διῖξυ τάχ' αὐτὸς, ὡς ἰγὼ γ' ἀπέρχομαι.

Γραῦς α'.

πᾶγον γ', ἵνα γιῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

Νιανίαις.

εἰδ' ἐξῆς παρὰ τῇ νίᾳ καθιύδουν,

καὶ μᾶλλον πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμω ἢ πρσιούτιον. αὐ γὰρ ἀνασχιτὸν

εὐτό γ' ἐλευθέρω.

Γραῦς β'.

οἰμώζων ἔρε, νῆ Δία, σποδῆσις.

οὐ γὰρ ἐὰν) Χαραρίτης τὰς) ἰσίνι
κατὰ τὸν νόμον τοῦτο ποιεῖν
ἴσιν δίκαιον, εἴ γε δημοκρατεύομαι. Δα.
ἀλλ' εἴμι τηρήσεως, ὅ τι καὶ θεῶντι ποιεῖ.

Νέα βίος.

129, 63 912, 2460000 400 20000 100000
 100 100 100000 100000 100000 100000

NIEVER:

ἔξηπάρησα ἃ κατάρκτον γράβιδον
φρεῦδι γάρ ἴσιν, οἰομένη μ' ἔνδον μέναι.

Γραφῆς α'.

ἀλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτοί, οὗ μεμνήμεθα.
 διῦρο δὴ, διῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, διῦρό μοι
 πρόσσιλθε, καὶ ξύνιυτός μοι
 τὴν εὐφρόνην ὅπως ἴσσι. πάνθ' γὰρ εἰς ἕως με δεσπῶ
 τῶνδε τῶν σῶν βεβρύχων.

ἄριστος δ' ἔγχευται μοί τις πάρος,

ὅς με διακονῆσαι ἔχει.

μίθεις, ἰκευμαι σ', Ἐρώ, καὶ ποίησον τότ' ἐς ἐνός
τὴν ἰμὴν ἰκίσθαι.

Niavidos.

διῦρο δὴ, διῦρό δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἀνοιξον
ἐμήν· εἰ δὲ μὴ, καταπατῶν κίλισμάι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῇ σῇ βούλωμαι κέλεσθαι

πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.

Κύριε, τί μ' ἐπαίσεις ἐπὶ ταύτῃ ;
 μέθης, ἰκνεῖμαι σ', "Ερως, καὶ ποιήσῃς τήνδ' ἐς ὑπὴν
 τὴν ἑρὴν ἐπείσθαι.

καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως
 πρὸς τὴν ἑρὴν ἀνάγῃς εἰρημὴν ἔστ' σὺ δ' ἑμοί,
 φίλτατον, ὦ ἰκετεύω,

ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

ὦ χρυσοδαίδαλον ἑμὸν μέλημα,
 Κύπριδος ἔρως, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρίμμα,
 Τρυφῆς πρόσωπον,

ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

Γραῦς α'.

οὗτος, τί κόπτεις ; μῶν ἱμὲς ζητιῖς ;

Νιανίας.

πόθεν ;

Γραῦς α'.

καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττις.

Νιανίας.

ἀποδάτοιμ' ἄρα.

Γραῦς α'.

τοῦ δὲ σὺ διόμινος δᾷδ' ἔχων ἰλήλυθας ;

Νιανίας.

Ἀναφλύσειν ζητῶν τιν' ἄνθρωπον.

Γραῦς α'.

τίνα :

Νιανίας.

αὐτήν σε πινοῦνθ', ὅν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

Γραῦς α'.

ἢ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τι βούλη γ', ἣν τι μή.

Νιανίας.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπεριζήκοντί ταις
ἰσάγομεν, ἀλλ' ἰσαῦταις ἀναβιβλήμεθα.

τὰς ἐντὸς εἴποσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

Γραῦς α'.

ἐπὶ τῆς πρότερον ἀρχῆς γι ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων
νυνὶ δὲ πρῶτον ἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

Νιανίας.

τῷ βουλομένῳ γι, κατὰ τὸν ἐν πιστοῖς νόμον.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὐδὲ διπνιῖς κατὰ τὸν ἐν πιστοῖς νόμον.

Νιανίας.

οὐκ αἶδ' ὅ τι λέγεις. τήνδε δὴ μοι κρουσίον.

Γραῦς α'.

ἔσαν γι κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

Νιανίας.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησίραν αἰτούμεθα.

Γραῦς β'.

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις, ὅτι
θύραισί μ' εὔρεις· ἀλλὰ πρόθαγι τὸ τόμα.

Νιανίας.

ἀλλ', ὦ μίλ', ὁρῶδῶ τὸν ἐρατὴν σου.

Γραῦς β'.

τίνα,

Νιανίας.

τὸν τῶν γραφίων ἄριστον.

Γραῦς β'.

οὗτος δ' ἔστι τίς;

Νιανίας.

ὅς τοις νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς λεηλώθους.

ἀλλ' ἄπειθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ἔψιται.

Γραῦς β'.

οἶδ', οἶδ' ὅτι βούλει.

Νιανίας.

καὶ γὰρ ἐγώ σι, τῇ Δία.

Γραῦς β'.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχεν κληρουμία,
μὴ γὰρ σ' ἀφήσω.

Νιανίας.

παρὰ φρονίῃς, ὦ γράδιον.

Γραῦς β'.

ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τάχα τρέματα.

Νιανίας.

τί δῆτα πριάγραι τοῖς κάδαις ἀνοίμιθ' ἄν,
 ἔξον, καδίνα γράδιον τοιουσονί,
 ἐκ τῶν φριάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν·

Γραῦς β'.

μὴ σκῶπτί μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἵπου δῶρ' ὡς ἱμί.

Νιανίας.

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοι 'εἶν, εἰ μὴ τῶν ἱφῶν
 τὴν πιντακοσιεὴν κατίθηκας τῇ πόλει.

Γραῦς β'.

ὦ τὴν Ἀφροδίτην, διῷ γι μόνται. ὡς ἐγὼ
 τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθιῶδουσ' ἤδωμαι.

Νιανίας.

ἐγὼ δὲ ταῖς γι τηλικαύταις ἄχθομαι,
 οὐκ ἂν πιδείμην οὐδέποτ'.

Γραῦς β'.

ἀλλὰ, τῇ Δία,

ἀιαγκάσει τουτί σι.

Νιανίας.

τοῦτο δ' ἔστι φί·

Γραῦς β'.

ψήφισμα, ἀκθ' ὅ σι δι' βαδίζεις ὡς ἱμί.

Νιανίας.

λίγ' αὐτὸ, τί ποτε πῆσι.

Γραῦς β'.

καὶ δὴ σοι λίγω.

"Εδοξε ταῖς γυναιξίν, ἣν ἀνὴρ νίος
νίας ἐπιδυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτήν, πρὶν ἄν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θίλῃ
πρότιρον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιδυμῇ τῆς νίας,
ταῖς πρὶςβυτίραις γυναιξίν ἔσω τὸν νίον
ἔλκειν ἀνατιῶ, λαβομένης τῷ παττάλου.

Νιανίας.

οἶμοι· Προκρούτης τήμερον γινήσομαι.

Γραῦς β'.

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμιστέροις πιστίον.

Νιανίας.

τί δ', ἣν ἀφαιρῇταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἰλθών τις;

Γραῦς β'.

ἀλλ' οὐ πύριος

ὑπὲρ μίδιμον ἔσ' ἀνὴρ οὐδὲς ἔστι.

Νιανίας.

ἰξομοσία δ' οὐκ ἔστιν;

Γραῦς β'.

οὐ γὰρ δι' εὐροφῆς.

Νιανίας.

ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

Γραῦς β'.

πλαύσει γι σὺ.

Νιανίας.

τί δῆτα χρὴ δρᾶν;

Γραῦς β'.

διῦρ' ἀπολουθεῖν ὡς ἱαί.

Νιανίας.

καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοι εἶ;

Γραῦς β'.

Διομήδειά γι.

Νιανίας.

ὑποσώρισαί νυν πρῶτα τῆς θριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπέδου ξυγκλάσασα τίτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράδου τὰς λεκύνους,
ὔδατός τε πατάδου ταῦτρα κεν πρὸ τῆς θύρας.

Γραῦς β'.

ἢ μὴν ἔτ' ὀνήσει σὺ καὶ σιφάνην ἱμοί.

Νιανίας.

ἢ τὸν Δί', ἦν περιῆς γι. πωυ τῶν κηρίων.
ἵμαι γὰρ Ἰνδοι διαπισυῖσθαί σ' αὐτίκα.

Νιανίας.

πῶ τοῦτον ἔλχεις σὺ;

Γραῦς β'.

εὖν ἔμελεσ' ἔσθ' ὡς ὄψα.

Νεῖκος.

οὐ σφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοι καδιῦθιν τηλινοῦτος ὄν' ἱππὶ
μήτηρ ἂν αὐτοῦ μᾶλλον εἴη· ἢ γυνή.
εἴτ' εἰ καταστήσεισθι τοῖσθε τὸν νόμον,
τὴν γῆν ὅππασιν Οὐδινέειον ἱμυλήσειτι.

Γραῦς β'.

ὦ παμφθίλυντα, φθονοῦσα τέσθι πὺρ λέγῃ
ἱξίυρις· ἀλλ' ἰγὼ σε τιμωρέσθηναι.

Θιανίας.

νὴ τὸν Δία τὸν Ἑωτῆρα, παχέρισαί γ' ἱμοί,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γρῶν ὀπωπλάξασά μου
εἴτ' ἀντὶ σφόντων τῶν ἀγαθῶν ὡς ἐνπύρεα
μιγάλην ἀποδώσω καὶ παχέριον σοι χάριον.

Γραῦς γ'.

αὕτη σὺ, ποῖ παραβῆσα τέσθι τὸν νόμον
Ἰλκις, παρ' ἱμοί τῶν γεραμμένων εἰρηκότων
πρότερον καδιῦθιν αὐαῖς·

Νεανίας.

εἴμαι δοῖλατος.

πρόθιν ἱξίκυψας, ὦ πάσθ' ἀπολουμένη·
τοῦτο γὰρ ἱκίσιον τὸ κακὸν ἱξολίττιον.

Γραῦς α'.

βάδιζε διῶρο.

Νιανίας.

μυδαμῶς με περιῖδης

ἐλκόμενοι ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὐκ ἰγῶ,

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλπει σ'.

Νιανίας.

οὐκ ἰμέ γ', ἀλλ' ἔμπροσθά τις

ἐξ αἵματος φλύκτωνται ἡμφισμύη.

Γραῦς α'.

ἴσου, μαλακίαν, θεῶν', ἀγέρας, καὶ μὴ λάλη.

Νιανίας.

ἴθι νυν ἴασον ἐς ἄφοδον πρῶπιστά με
 ἐλθόντα θάρρῃσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μὴ,
 αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὴν ὄψι μ' αὐτίκα
 ὑπὸ τοῦ δίκου.

Γραῦς α'.

θάρρει, βάδιζ· ἴδου χριστῶ.

Νιανίας.

δίδωκε πᾶχόν, μὴ πλίον γ', ἢ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἄξιόχριτος.

Γραῦς α'.

μή μοι καδίτη.

Γραῦς γ'.

ποῦ σὺ, ποῦ

χωρεῖς μετ' αὐτῆς;

Νιανίας.

οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἔλπομαι.

ἀτὰρ, ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι.

ὅτι μ' οὐ περιιῖδες ἱπιτριβίτη'. ὦ Ἡράκλεις,

ὦ Πᾶνις, ὦ Κορύβαντις, ὦ Διοσπόρων,

ταῦτ' αὖ πολὺν τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέσθην.

ἀτὰρ τί τὸ πρῶγμ' ἔς', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;

πότερ' ἐπὶ Πίθηκος ἀνάπλιως ψιμυθίου,

ἢ γραῦς ἀνιτηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

Γραῦς γ'.

μὴ σκῶπτί μ', ἀλλὰ διῦρ' ἵπου.

Γραῦς α'.

διευρὶ μὲν οὔν,

Γραῦς γ'.

ὥς οὐκ ἀφῆσω σ' οὐδέποτε'.

Γραῦς α'.

οὐδὲ μὴν ἔγωγ'.

Νιανίας.

διασπάσειδέ μ', ὦ πακῶς ἀπολούμιναι.

Γραῦς γ'.

ἰμοὶ γὰρ ἀπολαδοῦν σ' ἴδω κατὰ τὸν νόμον.

Γραῦς α'.

οὐκ, ἂν ἰτίρα γι γραῦς ἴτ' αἰσχίαν φανῇ.

Νιανίας.

ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπθλῶμαι παπῶς,

φίρι, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν παλὴν ἀφίζομαι;

Γραῦς γ'.

αὐτὸς σκόπει σὺ· ταδὶ δὲ σοι ποιητίον.

Νιανίας.

ποτίρας προτίρας οὖν κατελάσας ἀπάλλαγῶ;

Γραῦς δ'.

οὐκ ὄσθα; βαδισὶ διῦρ'.

Νιανίας.

ἀφίτω ἰὺν μὲν αὐτῇ.

Γραῦς γ'.

διυρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἴμ'.

Νιανίας.

ἦν γ' ἡδὲ μὲν ἀφῇ.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὐκ ἀφῆσῶ μὲν Δία σ'.

Γραῦς γ'.

οὐδὲ μὴν ἰγάα

Νικάνίας.

χαλιπαί γ' ἂν ἦσι γινόμεναι πορδμῆς.

Γραῦς α'.

τιή;

Νικάνίας.

ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπικναίετε.

Γραῦς α'.

σιγῇ βάδιζε διῦρο.

Γραῦς γ'.

μὰ Δί', ἀλλ' ὥς ἐμί.

Νικάνίας.

τοῦτ' τὸ πρῶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς

ψήφισμα, βινιῖν δι' ἐμὲ διαλελημμένον.

πῶς οὖν δικωπιῶν ἀμφοτέρως δυνήσομαι;

Γραῦς α'.

παλῶς, ἐπιιδὼν καταφάγης βελβῶν χύτραν.

Νικάνίας.

οἴμοι παποδαίμων, ἐγγὺς ἦδη τῆς θύρας

ἐλκόμενος εἴμ'.

Γραῦς γ'.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλίον.

ξυνισπισσῶμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

Νικάνίας.

μὴ πρὸς θῖω.

ὡ γὰρ ξυνέχισθαι κρείττον ἢ ἄλλοις κακοῖς.

Γραῦς γ'.

ἢ τὴν Ἑκάτην, ἰάν τι βούλη γ', ἢ τι μή.

Νιανίας.

Ἰ τρισεκαποδαίμων, εἰ γυναῖκα διῷ σαφρὰν.

ἰνιῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.

ἰᾶπιτ', ἰπιιδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν.

δρύνην ἔχουσας λήκυθον πρὸς ταῖς γνάφαις.

ἰρ' οὐ καποδαίμων εἰμί· βαρυδαίμων μὲν εἶμι.

ἢ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ', ἀνὴρ, καὶ δυστυχῆς.

ἰς τοιοῦτοις θηρίοις ξυνήζομαι.

ἰμωσ δ', ἰάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω.

ἰπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοι, διῶρ' ἰσπλίων,

θάψαι μ' ἐν αὐτῇ τῇ σόματι τῆς ἰσβολῆς.

καὶ τὴν ἄνωθι ἐπιπολῆς τοῦ σήματος.

ζῶσαι καταπιπτόσας, εἴτα τὸ πῶδε.

μολυβδοχοήσας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,

ἰνω' πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

Χορὸς.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

Θεραπεία.

ὦ μακάριος μὲν ὁ ἄνθρωπος, εὐδαίμων δ' ἡ γῆ,

αὐτὴ τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη.

ἡμῖς δ' ὄσαι πάριτ' ἐπὶ ταῖσδε ταῖς θύραις,

οἱ γύνοντες θ' ἅπαντες, οἳ τι δημόται,
 ἰγώ τι πρὸς τοῦτοις ἢ διάποιος,
 ἥτις μιμύρισμαί τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν,
 ἀγαθοῖσιν, ὃ Ζεῦ· πολλὸν δ' ὑπερπείσαικεν αὐ
 σούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφοριῖδια.
 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολλὸν χρόνον·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπ' ἑπείτ' ὁ·
 ὅς' ἐστὶ πολλὸν βέλτερος, πολλὸν δῆτ', ὃ Διοί.
 κίρασον ἄερατοι, εὐφρανεῖ τῆς εὐχῆς ὅλην,
 ἐκλιγομένη δ' εἰς ἓν μέλισσ' ἰσμήν ἔχῃ.
 ἀλλ', ὃ γυναῖκις, φράσεσθαι μοι τὸν δισπότην,
 τὸν ἀνδρ', ὅπου 'στ', τῆς ἐμῆς κικτημένης.

Κορός.

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἱξυριῶν δοκίμης.

Θίραπαινα.

μέλισσ'· ὅδ' ἔστι τὸ διπνῶν ἱεχεται.

ὃ δίσποτ', ὃ μακάρει, καὶ τρισόλβει.

Δισπότης.

ἰγώ :

Θίραπαινα.

σὺ μέντοι, τὴν Δί', ὥς γ' οὐδὲς ἀνδρ',
 εἰς γὰρ γίνεσθ' ἂν μάλλον ὀλβιώτερος,
 ὅστις, πολλῶν πλείων ἢ τρισμυρίων
 οἶται τὸ πλεονέκτης, οὐ διδίδπνηκας μόλις.

Χορός.

ὑδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον ἱερῆας σαφῶς.

Θίραπαινα.

ποῖ, ποῖ βαδίζεις;

Δισπότης.

ἐπὶ τὸ διῷπνον ἱερχομαι.

Θίραπαινα.

ἢ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντην ἔταπες.

ἦμος δ' ἐπέλειε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ

ἄγχι σε, καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μίρακας,

οἶνος δὲ Χῖτες ἐστὶ περιλιλυμμένοις

καὶ τᾷλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,

καὶ τῶν διατῶν εἴ τις ὤνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἰτέρως βλίσσει,

ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρίζομαι.

οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γυναίαις ἱεῖς,

καὶ μὴ παραλείψεις μηδὲν, ἀλλ' ἐλευθέρως

καλῶν γέροντα, μυράκιον, παιδίσκον· ὥς

τὸ διῷπνον αὐταῖς ἴσ' ἐπισκινουσμένοις

ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

Χορός.

ἰγὼ δὲ πρὸς τὸ διῷπνον ἤδη ἄνιζομαι,

ἴχουσά τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὶ καλῶς.

εἰ δῆτα διατρέβεις ἴχον, ἀλλ' ὅμει ἄγχι

τασθὶ λαβών· ἐν ὅσῳ δὲ κἀταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπαύσομαι μέλλος τίμιλλοδειπνικόν.

σμιπρὸν δ' ὑποθίσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
ταῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν ἐμέ·
ταῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχιδὸν ἅπαντας οὖν κτελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γένεσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ἅτι προεῖπ' ἡχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ ἴπιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὁρθῶς αἰί·
μηδὲ ταῖς κἀκαῖς ἱταίραις τὸν τρόπον προσεικίνειν,
αἷ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰί·

ὦ, ὦ, ὦρα δὴ, φίλαι·

γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δεῖν,
ἐπὶ τὸ διῆπτον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς ἔν τῳ πόδι
καὶ σὸ κίνει.

Ἡμίχορος.

τοῦτο δεῶ.

Χορός.

καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τῶν σπιλίσκων τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἴπισσι
λιπαδοτιμαχοσιλαχογαλιο-
πρανιολιψαῖοδριμυποτιτριμματο-
σιλφιοπαρὰμίλιτοκἀτακιχυμνο-
πιχλιπιπιοσυφοπιριτίρα·

λικτρυνονοπτιπιθαλλιοκιγκλοπι-
 λειολαγωωοσιραιοβιαφητραγανοπτιερύγων.
 σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχίως
 λαβὲ τρυβλίον· ὕτα λαβὼν κύνισαι
 λίκιθον, ἥν' ἐπιδειπνῆς.
 Ἡμίχορος.
 ἀλλὰ λιμάττουςί που.
 Χορός.
 αἴρισθ' ἄνω· ἰαὶ εὐαί.
 διειπνήσομεν εὐαί, εὐαί,
 εὐαίως ἐπινίκι' εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Στρεψιάδου.*

ΜΑΘΗΤΑΙ *Σωκράτους.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ **ΝΕΦΕΛΩΝ.**

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ **ΛΟΓΟΣ.**

Ο ΑΔΙΚΟΣ **ΛΟΓΟΣ.**

ΠΑΣΙΑΣ *δανιγής.*

ΜΑΡΤΤΣ *Πασίου.*

ΑΜΤΝΙΑΣ *δανιγής.*

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπο-
νούμενος, διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τέ-
του, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην, μαθεῖν τὸν ἥττονα
λόγον, εἴ πως δύναιτο, τὰ ἔδिका λέγων ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ, τοὺς χρήσας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανιστῶν μη-
δὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μαιρακίσκου, δια-
γνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, καὶ μαθητὴν τοῦ Σω-
κράτους ἐκκαλίσας τινὰ, διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ
τῆς διατριβῆς, οἳ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ
τυροζῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κριμάθρας αἰω-
ρούμενος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μισθώρα θιωρεῖται. μετὰ
ταῦτα τιλεῖ παραλαβὼν τὸν πρὶςβύτην, καὶ τὰς νομι-
ζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀίρα, προσίτι δὲ καὶ Αἰ-
δίρα καὶ Νιφίλας κατακαλιῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν
εἰσερχονται Νιφίλαι ἐν σχήματι Χερσῦ· καὶ, φυσιολο-

γῆσαντες οὐκ ἀπιθάτως τῷ Σωκράτους, ἀποκαταστῆσαι πρὸς τοὺς Διατάς, περὶ πλυόνων διαλέγονται. μιτὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρὸς τῆς διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γιγνωσκουμῖ· καὶ ἐπιπὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐν τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν πὺν σίην, σπύλῃσι τῷ Σωκράτει. τοῦτου δὲ ἱξαγαγόντες αὐτῷ ἐν τῷ διατέρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθίς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον. λόγον, ἔ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος, ἐκδιδάσκει. νομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πρὸς τῆς ἐκπαισθημένης, ἐπηρεάζει τοῖς χρήταις, καὶ, ὡς κατωρθωμένος, ἐνὶ χεὶ παραλαβὼν. γινομένης δὲ περὶ τὴν ἐνὶ χεὶ ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς, βοήν ἴσχει, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι δίκαιος εἶς πατέρης ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτισθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασκάπτῃ καὶ ἐμπύπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρῶμα τῶν πάντων δυνατῶς περιημῖνται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ,
ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΙΣΣΕΡΑΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

1—10.

Στρεψιάδης.

ΙΟΥ, ΙΟΥ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρεῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπείραστον. οὐδέ ποθ' ἡμέρα γιγνέσεται,
καὶ μὴν πάσαι γ' ἑλευτρεύοντο ἡκουσ' ἰγῶ.
οἱ δ' οἰκίται ῥίγκουσιν· ἀλλ' οὐκ εἴν' πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιτο δῆτ', ὃ πόλιμι, πολλῶν εὐνικῶ,
ὅτι οὐδὲ πολάσας ἔτι μοι τοὺς οἰκίτας.
ἀλλ' οὐδ' ὃ χρηστὸς οὗτος ἰκανίας
ἰγίρεται φῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πῆρδεται
ἐν πόντῳ σισύρῃσι ἰγκισκορδυλημένοισι.

ἀλλ', εἰ δοκιῇ, ῥίγνωμιν ἰγκυκαλυμμένοι. - - -

Ἄλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὐδαι, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χειρῶν,
διὰ τουτοὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,

ἰσπάζεταί τε, καὶ ξυνωρικιύεται,
ὄνειροπολεῖ δ' ἵππους; ἰγὰρ δ' ἀπόλλυμαι,
ὄρῳ ἄγουσαν τὴν σιλήνην ἐκάδας.

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. - - - ἄπτι, παῖ, λύχνοι,
πᾶμφερι τὸ γραμματιῖον, ἴν' ἀναγνῶ λαβὼν,
ὁπόσους ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τέκους.
φίρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
εἴθ' ἐξικέσθην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθφ.

Φειδιππίδης.

Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σφυτοῦ δρόμον.

Στρεψιάδης.

σοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολώλειν.
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καδιεύδων ἰππικὴν.

Φειδιππίδης.

πόσους δρόμους ἔλῃ τὰ πολιμιστήρια;

Στρεψιάδης.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους. - - -
ἀτὰρ τί χρεῖος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

τρεῖς μυαῖ διφρίσκου καὶ τρεχοῖν Ἀμυῖα.

Φειδιππίδης.

ἄπαγε τὸν ἴσπον ἱθαλίῃσιν οἴκαδι.

Στρεψιάδης.

ἀλλ', ὦ μίλ', ἱθάλικας ἰμέ γ' ἐκ τῶν ἰμῶν,

ὅτι καὶ δίκας ἄφληκα, χ' ἄτρευ τόκον

ἰνιχυρῆσιςθαί φασιν.

Φειδιππίδης.

ἰτιὸν, ὦ πάτερ,

τί δυσκολαίνεις, καὶ τρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;

Στρεψιάδης.

δάκνυ με δήμαρχός τις ἐκ τῶν τρωμάτων.

Φειδιππίδης.

ἴασον, ὦ δαιμόνι, παταδαοδίῃ τι με.

Στρεψιάδης.

σὺ μὲν οὖν πάθεινδε· τὰ δὲ χρεῖα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. . . .

Φειδ.

εἴθ' ἄφιλ' ἢ προμνήσει ἀπολίσθαι κακῶς,

ἥ τις με γῆμαι ἴπῃσι τὴν σὴν μητίρα.

ἰμοὶ γὰρ ἦν ἄγριοι καὶ ἥδιστος βίος,

εὐρωτιῶν, ἀπόρητος, ἐκὴν πείματος,

βρύων μελίττας, καὶ προβάτους, καὶ σιμφύλους.

ἴκυστ' ἱγῆμα Μεγακλίου τοῦ Μεγακλίου . . . .

ἀδελφιδῆν, ἀγροίους ὄν, ἐξ ἄγροισ,
 σιμὴν, τρυφᾶσαν, ἰγαιποιναρμίνην.
 ταύτην δ' ἐ' ἰγάμου, ξυγκαταπληρώμεν ἰγίᾳ,
 ὄζων τρυγᾶς, τρασιᾶς, ἰρίων περιουσίας·
 ἢ δ' αὖ, μύρου, πρέκου, καταγλωττισμάτω,
 δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γιντυλλίδος.
 οὐ μὴν ἰρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἰσπᾶσα.
 ἰγῶ δ' ἄν, αὐτῇ θοιμάσιον διανύς τοδὶ,
 πρέφασιν, ἰφασπον ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς.

Θιράπων.

Ἰλαιον ἡμῖν οὐκ ἴνις' ἐν τῇ λύχνῳ.

Στριψιάδης.

οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότνη ἦσσις λύχνον;
 διῶρ' ἰλθ' ἵνα κλάῃς.

Θιράπων.

διὰ τί δῆτα κλαύσσομαι;

Στριψιάδης.

ὅτι τῶν παχυῶν ἰνιτίδους θρυαλλίδων. - - -

Μιτὰ ταῦθ', ὅπως νῆν ἰγίτιθ' οἶδς αὐτοῖς,
 ἰμοί τι δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ γαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ταῦτ' ἰλειδορούμεθα.
 ἢ μὲν γὰρ ἴσπον προσενίδει πρὸς τοδίομαι,
 Πάνδισπον, ἢ Σάρισπον, ἢ Καλλιπιδῆν·
 ἰγῶ δὲ τοῦ πάππου τιθίμας Φειδωνήδης.

τίως μὲν οὖν ἐπρινόμιθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 πονῇ ξυνίβημι, καὶ δέμιθα Φειδιπαίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐπορίζετο·

Ὅταν σὺ μέγας ᾖν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μιγακλῆς, ξυστὶδ' ἔχων - - ἐγὼ δ' ἔφην·

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἵγας ἐκ τοῦ Φιλλῆως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραι ἐνημμένος - -

ἀλλ' οὐκ ἐπίθιτο τοῖς ἱμοῖς οὐδὲν λόγους,
 ἀλλ' ἱππεῖόν μου κατίχιεν τῶν χρημάτων.

νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
 μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἣν, ἣν ἀναπίσω τουτονι, σωθήσομαι.

ἀλλ' ἐξιγιῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.

πῶς δῆτ' ἂν ἥδισ' αὐτὸν ἐπιγιγίραιμι; πῶς;
 Φειδιπαίδην, Φειδιπαίδιον.

Φειδιπαίδης.

τί, ὦ πάτερ;

Στρεψιάδης.

κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

Φειδιπαίδης.

ἰδοῦ. τί ἔστιν.

Στρεψιάδης.

εἴπ' ἱμοί, φιλεῖς ἱμέ;

Φειδιππίδης.

νῆ τὸν Περικλῆ τούτῳ τὸν Ἴσκιον.

Στρεψιάδης.

μή μοι γὰρ τοῦτο μῆδαμῶς τὸν Ἴσκιον.
 οὗτος γὰρ ὁ Διὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.
 ἀλλ' εἴπτε ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, Περικλῆ.

Φειδιππίδης.

τί οὖν πείθωμαι δῆτά σοι;

Στρεψιάδης.

ἔκτριψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
 καὶ μάθαι' ἐλθὰν ἄν' ἐγὼ παραγνίσω.

Φειδιππίδης.

λείγε δὲ, τί κελύεις;

Στρεψιάδης.

καί τι πείσει;

Φειδιππίδης.

πείσομαι,

νῆ τὸν Διόνυσον.

Στρεψιάδης.

δειῦρό νύν γ' ἀπόβλισσι.

ὄρεται τὸ θύριον τοῦτο καὶ τὸ κίβδιον;

Φειδιππίδης.

ὄρεται. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἱερὸν, ὦ πάτερ;

Στρεψιάδης.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ θεοκρατηρία
 ἱταυθ' ἰνοικουσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
 λίγοντες ἀναπείθουσιν, ὥς ἔστιν πνιγνύς,
 καὶ σὺν περὶ ἡμᾶς οὐτος· ἡμῖν δ' ἄφθρακτες.
 οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριοι ἢ τιε διδῶ,
 λίγοντα νεκρὰ καὶ δίκαια κῆδεμα.

Φειδιππίδης.

ἰσὺν δὲ τίνας :

Στρεψιάδης.

οἷα, εἴδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
 μεριμνοφροντιστὰ καλοῖ τι κῆρυθαί,

Φειδιππίδης.

αἰετοῖ· ποιητοὶ γ', οἶδ' αὖ. τοὺς ἀλαζόνας,
 τοὺς ὠχρινῶντας, τοὺς ἀνυποδέχτους· λίγους,
 ὧν ὁ παποδαίμων Σικεράτης καὶ Χαιρέφωρ.

Στρεψιάδης.

ἦ, ἦ, σιώπα· μηδὲν ὕπερ ἡπαιον.
 ἀλλ' εἴ τι κῆρυ τῶν πασθέντων ἀλφίτων,
 τούτων γινούμην, ἀχαράμινος τὴν ἰσχυρίαν.

Φειδιππίδης.

οὐκ ἔν, μὰ τὴν Διώνυσον, εἰ δόξει γ' ἡμῶς
 τοὺς Φασιανοὺς, ὧς τρέφει Λεωγέρος.

Στρεψιάδης.

Ἦθ', ἀντιβελῶ σ', ὃ φίλτατ' ἀνδρώπων ἔμοι,
ἰλθὼν διδάσκει.

Φυδιππίδης.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

Στρεψιάδης.

ἴσται παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὰ λόγων,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιον τὸν ἴσιον τοῖν λόγοισιν, τὸν ἥττονα,
νικᾷν λίγοντα φασὶ τᾷδικώτερον.
ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδένι.

Φυδιππίδης.

οὐκ ἂν πιθεύμην. οὐ γὰρ ἂν εὐλαίην ἰδίῳ
τοῦς ἰσπίας, τὸ χρεῶμα διακίπταισμένους.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἄρα, μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἱμῶν ἴδιαι,
αὐτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφύρας·
ἀλλ' ἔξιλω σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

Φυδιππίδης.

ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον. ἀλλ' ἴσθιμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

Στριψιάδης.

ἄλλ' οὐδ' ἰγὼ μίνται πισῶν γι κίεσθαι
 ἄλλ' εὐξάμινος ταῖσιν θιοῖς, διδάξομαι
 αὐτὰς, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
 πῶς οὖν γίγνῃ ὦν, καπιλήσμων, καὶ βραδὺς.
 λόγων ἀκριβῶν σχιδαλάμους μαθήσομαι·
 ἰσητίον. τί ταῦτ' ἔχων τραγγύομαι,
 ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν· παῖ, παιδίον.

Μαθητής.

βάλλ' εἰς πόρακας. τίς ἴσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν·

Στριψιάδης.

Φεῖδωνος υἱὸς Στριψιάδης Κικυνόθιν.

Μαθητής.

ἄμαθής γι, ἡ Δί', ὅστις οὕτως ἐσφόδρα
 ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λιλάπτιας,
 καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἱξυρημίην.

Στριψιάδης.

ξύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῷ τῶν ἀγρῶν.
 ἄλλ' εἰπὶ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένου.

Μαθητής.

ἄλλ' οὐ θίμεις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λίγυν.

Στριψιάδης.

λίγε νυν ἡμεῖς θαρρῶν. ἰγὼ γὰρ οὕτως
 ἤκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

Μαθητής.

λίξω. νομίσαι δὲ νι ταῦτα χρη μυστήρια.
 ἀνῆριτ' ἄρτι Χαιριφῶντα Σωκράτης
 ψύλλαν, ὅπως οὖς ἄλλοι τοὺς αὐτῆς πόδας.
 δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιριφῶντος τὴν ὄρευν,
 ἐπὶ τὴν πριφαλὴν τοῦ Σωκράτους ἀφῆλατο.

Στριψιάδης.

πῶς δῆτα τότ' ἐμίτρησι ;

Μαθητής.

διζιώτατα.

κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὸ πῶδε
 πᾶσα ψυγίση περιίψουσαι Περσικαί·
 ταύτας ὑπολύθας, ἀνιμίτρηι τὸ χάριον.

Στριψιάδης.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λιπρότητος τῶν φρενῶν.

Μαθητής.

εἰ δῆτ' ἄν, ἵταρον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 φρόντισμα ;

Στριψιάδης.

πῶς ; ἀντιβολῶ, πάτσιπέ μοι.

Μαθητής.

ἀνῆριτ' αὐτὸν Χαιριφῶν ὁ Σφῆττιος,
 ὁπότιρα τὴν γνώμην ἔχει, τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ φόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.

Στρεψιάδης.

τί δῆτ' ἐκείνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος ;

Μαθητής.

ἔφασκεν εἶναι τοῦντιρον τῆς ἐμπίδος

εἰνόν· διαλείπτου δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν

βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπυγίου·

ἔπειτα ποῦλον πρὸς εἰνῶ προσκείμενον

τὸν πρηνετὸν ἤχιον ὑπὸ βιᾶς τοῦ πνεύματος.

Στρεψιάδης.

σάλπιγξ ὁ πρηνετὸς ἔστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

ὦ τρισμακάριος τοῦ διηντιριύματος.

ἦ ῥαδίως φύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,

ὅστις δίοιδε τοῦντιρον τῆς ἐμπίδος.

Μαθητής.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέσθῃ

ὑπ' ἀσκαλαζώτου.

Στρεψιάδης.

τίνα τρόπον ; κάτισι μαι.

Μαθητής.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σιλήνης τὰς ὁδοὺς,

καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κεικηνότος,

ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλιώτης κἀτίχισιν.

Στριψιάδης.

ἦσθην γαλιώτῃ καταχίσαντι Σωκράτους.

Μαθητής.

ἰχθὺς δὲ γ' ἡμῖν διῖπνον οὐκ ἦν ἱσπίρας.

Στριψιάδης.

ἴιν. τί οὖν πρὸς τᾷ λφίτ' ἱσαλαμήσατο;

Μαθητής.

κατὰ τῆς τραπίζης καταπάσας λιπτήν τίφραν,
πάμπας ὀβελίσκον, ἵτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας δοιμάτιον ὑφείλιτο.

Στριψιάδης.

τί δῆτ' ἐκίνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας, τὸ φροντιστήριον,
καὶ διῖξον ὡς σάχισά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλειε. ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

Μαθητής.

τί ἰθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκίνας;

Στριψιάδης.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλίσκουσιν οὗτοι;

Μαθητής.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

Στρεψιάδης.

βολβού; ἄρα

ζητοῦσι. μὴ νῦν τιῦτ' ἴτι φρενίζετε.

ἰγὼ γὰρ οἶδ', ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

τί δ' ἄρ' οἶδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἰγκικυφότισι;

Μαθητής.

οὗτοί γ' ἱερικοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον

Στρεψιάδης.

τί δῆθ' ὁ προκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Μαθητής.

αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἀλλ' εἶσθ', ἵνα μὴ 'κεινὸς ἡμεῖν ἐπιτύχη.

Στρεψιάδης.

μήπω γ, μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα

αὐτοῖσι κινώσω τι πραγμάτιον ἱμόν.

Μαθητής.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν αἴρα

ἕξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἱστὴν χρόνον.

Στρεψιάδης.

πρὸς τῶν θιῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἴπ' ἱμοί.

Μαθητής.

'Αστρονομία μὲν αὕτη.

Στρεψιάδης.

τουτὶ δὲ, τί;

Μαθητής.

Γεωμετρία.

Στριψιάδης.

τοῦτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;

Μαθητής.

γῆν ἀναμιτρεῖσθαι.

Στριψιάδης.

πότιον τὴν πληρουχικὴν;

Μαθητής.

οὐκ· ἀλλὰ τὴν ξύμπασαν.

Στριψιάδης.

ἀστίον λέγεις.

τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

Μαθητής.

αὕτη δὲ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι.

Στριψιάδης.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.

ἵππιδικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

Μαθητής.

ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀστικὸν τὸ χωρίον.

Στριψιάδης.

καὶ ποῦ Κικυνῆς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι;

Μαθητής.

ἔταμυν' ἱναισιν· ἡ δὲ γ' Εὐβοί', ὡς ὄρεσ,
 δι, παρατίθεται μακρὰ πόρρω πάνυ.

Στρεψιάδης.

ἔδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παριτάθη καὶ Περικλίους.
 ἔλλ' ἡ Λακιδάμων ποῦ' εἰν;

Μαθητής.

ἔπου' εἰν; αὐτηί.

Στρεψιάδης.

ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο μίγα φροντίζειτι,
 ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγὼν πόρρω πάνυ.

Μαθητής.

ἔλλ' οὐχ οἶν σι, ἢ Δί'.

Στρεψιάδης.

οἰμώξισθ' ἄρα.

φίρι, τίς γὰρ οὗτος ὀνπὶ τῆς κριμάδρας ἀνῆρ;

Μαθητής.

αὐτός.

Στρεψιάδης.

τίς αὐτός;

Μαθητής.

Σωκράτης.

Στρεψιάδης.

ὦ Σώκρατις.

19' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μίγα.

Μαθητής.

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλῃσον. οὐ γὰρ μοι σχολή.

Στριψιάδης.

ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον.

Σωκράτης.

τί μοι καλιῖς, ὦ 'φήμερι :

Στριψιάδης.

πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς, ἀντιβोलῶ κάτυστί μοι.

Σωκράτης.

ἀιροβασῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Στριψιάδης.

ἴπυτ' ἀπὸ ταρῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονιῖς,

ἀλλ' οὕτω ἀπὸ τῆς γῆς ; εἴτις - -

Σωκράτης.

οὐ γὰρ ἂν ποτι

ἱξιῦρον ἐρῳῶς τὰ μετίωρα πρᾶγματα,

εἰ μὴ πριμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα

λιπτὴν καταμίξας ἰς τὸν ὅμοιον αἶρα·

εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶν πάτωδιν ἰσκόπουν,

οὐκ ἂν ποθ' εὖρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίβ

ἴλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.

· πάσχι δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

Στριψιάδης.

τί φής :

φροντὶς ἔλαυ τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα·
 θι νῦν, κατὰβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἱπὶ,
 να μ' ἐκδιδάξης ὥσπερ εὖνικ' ἐλήλυθα.

Σωκράτης.

[λαδεις δὲ κατὰ τί :

Στριψιάδης.

βουλόμινος μαδιῶν λίγειν.

ἰπὸ γὰρ τόπων, χρέσται τι δυσπολυτάτων,
 ἰγομαι, φέρομαι, τὰ χρέματ' ἐνιχυράζομαι.

Σωκράτης.

πόθεν δ' ὑπόχρειαι σαυτὸν ἔλαδεις γινόμενος :

Στριψιάδης.

ἴσος μ' ἐπίτρεψεν ἰππικὴ, διηὴ φαγιῶν.

ἐλλά μὲ δίδαξον τὸν ἔτιρον τοῖν σοῖν λόγαιν,
 τὸν μῆδιν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ', ἔν τιν' ἄν
 πρῶτα μ', ὁμοῦμαι, σοὶ καταθήσιν, τοὺς Διούς.

Σωκράτης.

ποίους Διούς ὁμοῖ σύ ; πρῶτον γὰρ Διὸς
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἴσι.

Στριψιάδης.

τῷ δ' ἄρ' ὁμινοῦτ' ; ἦ

εὐδαρείαισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ ;

Σωκράτης·

βούλει τὰ θύια πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἄττ' ἐστὶν ὁρθῶς·

Στρεψιάδης.

νῆ Δ', εἴστε ἐσὶ χε.

Σωκράτης.

καὶ ζυγγινίσθαι ταῖς Νιφίλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμιτέραισι δαίμοσιν·

Στρεψιάδης.

μόλυσά γε

Σωκράτης.

κάδιζε τοῖνον ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκύμποδα.

Στρεψιάδης.

ἰδοὺ κάθημαι.

Σωκράτης.

πρὸς τὸν κένον λαβὲ

τὸν εἴφανον.

Στρεψιάδης.

ἐπὶ τί εἴφανον· εἴποι, Σώκρατις.

ὅσπερ μι τὸν Ἄδამαρθ', ὅσπερ μὲν θύσει.

Σωκράτης.

οὐκ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοῖς πλουμίνοις
ἡμῖν προσέμειν.

Στρεψιάδης.

εἴτα δὴ τί κερδανῶ;

Σωκράτης.

λίγειν γυνήσιν τρίμμα, πρόταλον, παιπάλη.

ἀλλ' ἔχ' ἀτρίμας.

Στρεψιάδης.

μὰ τὸν Δι' οὐ ψεύσει γ' ἐμέ.

καταπαττόμινοι γὰρ παιπάλη γυνήσομαι.

Σωκράτης.

ὕφημιῦν χρὴ τὸν πρὶς δούτην, καὶ τῆς ἐν χῆς ὑπακύνειν.

δίσποτ' ἀναξ, ἐμίτρητ' Ἀἴηρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν με-
τίωρον,

αμπρός τ' Αἰθῆρ, σιμναί τι θιαὶ Νεφέλαι βρονη-
σι κέρανοι.

εἴθετε, φάηται, ὧ δίσποιναί, τῷ φροντιστῇ μετίωροι.

Στρεψιάδης.

ἤπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τοῦτ' ἐπύξωμαι, μὴ κατα-
βριχθῶ.

ὃ δὲ μὴ πυνίην οἴκαδιν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν παροδαίμον'
ἔχοντα.

Σωκράτης.

ἔλθετε δῆτ', ὧ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπί-
δειξιν,

ἦτ' ἔσ' Ὀλύμπου περυφῆς ἱερᾶς χιονοβλάταις πά-
θησθαι,

εἴτ' Ὀκτιανῷ πατρὸς ἐν πῆταις ἱερὸν χορὸν ἵστας
 Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχθαῖς ὑδάτων χρυσίης ἀρύτιον
 πρὸχουσιν,

ἢ Μαιῶται λήμνην ἔχιστ', ἥ σπόπιλον νεφύοντα Μί-
 μαντος·

ἵπασσούσασιν διζάμιναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χε-
 ρῖσαι.

Χορός.

ἄϊναοι Νιφίλαι

ἄρθῶμιν φανισαί,

δροσιρὰν φύσιν εὐάγητοι,

πατρὸς ἀπ' Ὀκτιανῷ βαρυαχίος

ὕψηλῶν ὀρίων κορυφὰς ἐπὶ

δενδρεπόμους, ἵνα

τηλεφανίης σκοτιάς ἀφερώμιθα,

παρτούς τ' ἀλδομίαι ἱερὰν χθόνα,

καὶ ποταμῶν ζαδίῳ κιλαδήματα,

καὶ πόντον κιλάδοντα βαρύδρομον.

ἔμμα γὰρ αἰθίρος ἀ-

πάματον σιλαγιῖται

μαρμαρίαισιν ἀνγαῖς.

ἄλλ' ἀποσιεάμιναι νέφος ἔμβριον,

ἀθανάταις ἰδίαις ἐπιδῶμιθα

τηλικοῦτο ἔμματα γαῖαν.

Σωκράτης.

Ἔμγα σιμαὶ Νιφίλαι, φαιρῶς ἠκούσατέ μου πα-
λίσαντος.

σθου φωνῆς ἅμα ἔβροτῆς μυκησαμένης Διοσίπτου·
Στριψιάδης.

καὶ σίβομαί γ', ὃ πολυτίμητοι, καὶ βούλωμαι ἀντα-
ποπαρδίῳ

πρὸς τὰς βροτάς· οὕτως αὐτὰς τιτρεβαίνω καὶ πι-
φόβημαι.

εἰ δέ μιν ἐστὶν, νοτί γ' ἤδη, καὶ μὴ δέ μιν ἐστὶ, χιταίνω.

Σωκράτης.

ὃ μὴ σπώψεις, μηδὲ ποιήσεις, ἅπτερ οἱ τρυγοδαίμονες
οὗτοι·

ἐλλ' εὐφήμεν· μίγα γάρ τι θιῶν ἀπῆται σμήνη,
ἁοιδαῖς.

Χορίς.

παρθίνι βμβροφόροι,

ἔλθωμεν λιπαρὰν

χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γαῖν

Κίκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον,

οὐ σίδας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα

μυτοδόκος δόμος

ἴν τιλιταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,

οὐρανόισι τι θείοις δωρήματα,
 ναοὶ δ' ὑψιριφιῖς, καὶ ἀγάλματα,
 καὶ πρὸς οδοὶ μακάρων ἰερώταται,
 εὐτίφανοί τι θιῶν
 θυαίαι, θαλίαι τι,
 παντοδαπαῖς ἐν ὥραις·
 ἥρι τ' ἐπιερχομένη Βρομία χάρις,
 εὐκτελάδων τι χορῶν ἱερδίσματα,
 καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Στριψιάδης.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σι, φράσον, τίτις εἶσ', ὦ Σό-
 κρατις, αὐται, [εἰσιν ;
 αἱ φθιγζάμιναι τοῦτο τὸ σιμνόν ; μὲν Ἡρῶναί τιτίς
 Σωκράτης.

ἦκισ', ἐλλ' οὐράνιοι Νιφίλαι, μεγάλαί θιαὶ ἀνδράσιν
 ἀργαῖς,
 αἵτις γνώμην, ἔξ διάλειξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέρχουσι,
 καὶ τιρατίαν, καὶ περιίλιξιν, καὶ πρεῦσιν, καὶ κατὰ
 ληψιν.

Στριψιάδης.

σπῦτ' ἔξ' ἀπεύσας' αὐτῶν τὸ φθίγμ' ἢ ψυχὴ μου
 πιπέτηται,
 καὶ λιπτολογιῶν ἤδη ζησιῶ, καὶ περὶ παπνοῦ τιολι-
 σχιῶ,

ὅς γε γνωμιδίῃ γνώμην νύξας' ἐτίθη λόγον ἀντιλογῆσαι·
 ἔς, εἴ πως ἐστίν, ἰδίῳν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιδυμῶ.

Σωκράτης.

ἔλπεε νυν διυρὶ πρὸς τὴν Πάρινθ'. ἤδη γὰρ ὁρῶ κα-
 τισύσαι

ἔσυχον ταύτας.

Στρεψιάδης.

φίρει, ποῦ; διῖζον.

Σωκράτης.

χωρεῦσ' αὐται πάνυ πολλὰ
 ἰὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασείων αὐταὶ πλάγισαι.

Στρεψιάδης.

εἰ τὸ χρεῖμα

ὅς οὐ καθορῶ;

Σωκράτης.

παρὰ τὴν ἴσον.

Στρεψιάδης.

διαδρῶ νυνὶ μόλις ἦδον

Σωκράτης.

ὣν γέ τοι ἦδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημῶς κολοκύν-
 ταις.

Στρεψιάδης.

ὦ Δί', ἔγωγ' ὃ πολυτίμηται. πάντα γὰρ ἦδη κα-
 τίχουσι.

Σωκράτης.

ταύτας μέντοι σὺ θιάς οὐσας οὐκ ἤδης, οὐδ' ἐνόμιζες.

Στριψιάδης.

μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσοι αὐτὰς ἡγούμην καὶ
καπνὸν εἶναι.

Σωκράτης.

οὐ γὰρ, μὰ Δί', εἶσθ' ὅτιν' πλείους αὐταὶ βόσκουσι
σεφισὰς.

Βουριομάντις, ἰατροτίχνας, σφραγιδουχαργοκομήτας,
πυκλίων τι χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετῴων
φίνακας·

εὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἄργους, ὅτι ταύτας μοι
ποιοῦσι.

Στριψιάδης.

ταῦτ' ἄρ' ἱποῖον ὑγρᾷ Νιφιλᾷ σριπταίγλαν δάμν
θερμᾶν,

πλοκάμους θ' ἱκατογκιφάλα Τυφῶ, πρημακινούσαι
σι θυίλλας,

εἴτ' ἀερίους, διερούς, γαμψοὺς οἰωνοὺς, ἀερονηχεῖς,
ἔμβρους θ' ὑδάτων δροσίρᾳ Νιφιλᾷ· εἴτ' ἄντ' αὐτῇ
κατίπινον

κετρᾶν τομάχη μεγάλην, ἀγαθᾶν, κρίατ' ὀρεῖθρια καὶ
χηλᾶν.

Σωκράτης.

Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικάϊως.

Στρεψιάδης.

λίξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,

ἵππερ Νεφίλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;

οὐ γὰρ ἐπιῦναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.

Σωκράτης.

φίρι, ποῖαι γάρ τινίς εἰσιν;

Στρεψιάδης.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πιπταμένοισι, κούχι γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν. αὗται δὲ ῥίνας ἔχουσιν.

Σωκράτης.

ἀπόκριται νῦν ἅτ' ἂν ἔρωμαι.

Στρεψιάδης.

λίγι νῦν ταχίως ὅ τι βούλει.

Σωκράτης.

ἤδη ποτ' ἀναβλίψας εἶδες νεφίλην Κινταύρω ὁμοίαν, ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ;

Στρεψιάδης.

νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;

Σωκράτης.

γίγονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κατ' ἣν μὲν ἴδωσι κομήτην,

ἔγρειόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξι-
φάντου,
σκόπτουσai τὴν μαίαν αὐτοῦ, Κινταύροις ἤκασαι
αὐτάς.

Στρεψιάδης.

τίδ' ἄρ' ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων πατῖδωσι Σίμω-
να, τί δρῶσιν;

Σωκράτης.

ἀποφαίνουσai τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἱξαίφνης ἐγίνοντο.

Στρεψιάδης.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλειώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπι
χθὺς ἰδοῦσαι,

ὅτι διλότατον τοῦτον ἰώρων, ἱλαφοὶ διὰ τοῦτ' ἐγίνοντο.

Σωκράτης.

παὶ νῦν ὅτι Κλεισθίνη εἶδον, ἐρῆς, διὰ τοῦτ' ἐγίνοιτο
γυναῖκες.

Στρεψιάδης.

χαίριτε τοῖνυν, ᾧ δέσποιναι· ἔ νῦν, εἴπερ τινὲ πᾶλλῃ,
οὐρανομήκη ῥήξατε καὶ μοὶ φωνήν, ᾧ παμβασίλεια.

Χορός.

χαῖρ', ᾧ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φ-
λομούσων,

σύ τε, λιπτοτάτων λήρων ἱερεῦ· φράζει πρὸς ἡμᾶς ὅτι
χερήδεις.

ὁ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμι τῶν νῦν μετιωροσο-
φιστῶν,
πλὴν ἢ Προδίκη· τῇ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνικα·
σοὶ δὲ,
'τε βρυνθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν πα-
ραβάλλει,
καὶ νυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχῃ, καὶ ὅτ' ἡμῖν σιμνο-
προσωπῆς.

Στρεψιάδης.

ὦ Γῆ, τοῦ φθίγματος· ὡς ἱερὸν, καὶ σιμνὸν, καὶ τι-
ρατῶδες.

Σωκράτης.

οὕτως γάρτοι μόναι εἰσὶ θιαί· τἄλλα δὲ πάντα' ἐστὶ
φλύαρος.

Στρεψιάδης.

ὦ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρι, πρὸς τῆς Γῆς, δούλύμπιος οὐ θιός
ἔστι,

Σωκράτης.

ποῖος Ζεὺς· οὐ μὴ ληρήσεις· αὐτ' ἔστι Ζεὺς.

Στρεψιάδης.

τί λίγυις σὺ·

ἀλλὰ τίς ὅτι· τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον
ἀπάντην.

Σωκράτης.

αὐται δὴ πού μιν μεγάλοις δι' σ' ἰγὼ σημείοις αὐτὰ ἐ-
δάξω.

φίρι, ποῦ γὰρ πάποτ' αἶνε Νιφιλῶν ἔοντ' ἤδη τι-
θίσαι;

καίτοι χρεὴν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημιῶ.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλων, τοῦτό γί τοι τῷ νυκτὶ λόγῳ εὖ περι-
ίφυσας.

καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἁληθῶς ἤμην διὰ ποσίνου
εὐρεῖν.

ἀλλ', ὅστις ἐβροντῶν ἔστι, φράσεν τοῦτό μοι ποιεῖ τι-
τριμαίην.

Σωκράτης.

αὐται βροντῶσι κυλινδόμιναι.

Στρεψιάδης.

τῷ τρόπῳ, ὃ πάντα εὖ τολμῶι.

Σωκράτης.

ὅταν ἱμπλησθῶσ' ὕδατος πολλῶν, ἀναγνασθῶσι
φίρισθαι,

κατακρημνίζονται πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, ὅτε
βαρύνται

εἰς ἀλλήλας ἱμπίπτουσιν, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσι.

Στρεψιάδης.

ὦ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥς φέρεσθαι;

Σωκράτης.

ἦ κίτ'· ἀλλ' αἰθίριος δῖνος.

Στρεψιάδης.

Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη, ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ Δῖνος νυκὶ βασιλεύων· ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βρεντῆς μ' ἐδίδαξας.

Σωκράτης.

οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νιφίλας ὕδατος μιστὰς ἔτι φημί, ἱμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγῶν διὰ τὴν πυκνότητά;

Στρεψιάδης.

φίεσ ταυτὶ τῇ χρεὶ πιστεύει;

Σωκράτης.

ἀπὸ σουτοῦ γ', ὥς σε διδάξαι ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἱμπλησθεῖς, εἴτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλένος ἰξαίφνης αὐτὴν διακορκορύγῃαι.

Στρεψιάδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλων, καὶ δυνάτωι γ' ἐθύς μοι, καὶ τετάρκῃται,

χῥῆσις βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγιῖ, καὶ δεινὰ εἰ-
περγιν·

ἀτρίμας πρῶτον πᾶξ, καὶ τα παπὰξ ἱσάγει, καὶ πειτα
παπαπαπᾶξ·

χῥῆσαν χίζω, νομιδῇ βροντῇ παπαπαπαπᾶξ, ὥσπερ
λαῖναι.

Σωκράτης.

σπίψαι τοῖνον ἀπὸ γαστριδίου τυνηουτουῖ οἷα πέπορδα·
σὸν δ' αἶρα τοῖνδ', εἶντ' ἀπείραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μίγα
βροντῇ;

σαῦτ' ἔρα καὶ τὸ νόματ' ἀλλήλοιν βροντῇ καὶ πορὴ
ἐμοίω.

Στριψιάδης.

ἀλλ' ὁ περαυὸς πᾶθιν ἄν φέριται, λάμπων πυρί·
τοῦτο δίδασκον·

καὶ παταφρύγι βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας πι-
ριφλύι.

σῦτοι γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκευς.

Σωκράτης.

καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίου ὄζων, καὶ βεκεσι-
λνι,

ἄπειρ βάλλει τοὺς ἐπιόρκευς, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐπί-
πρησιν,

ὃδὲ Κλιώνυμον, οὐδὲ Θίωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶς
ἰπίορκει.

Ἰλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νιὸν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄρρον
Ἀθηνῶν,

καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί παθών; οὐ γὰρ δὴ
δρυὺς ἰπιορκεῖ.

Στριψιάδης.

ὦ· οἶδ'. ἀτὰρ εὖ σὺ λίγιν φαίνε. τί γάρ ἐστιν δῆδ'
περαυνός;

Σωκράτης.

ἴταν εἰς ταύτας ἀημοὶ ξηρὸς μιστωρισθίς κατα-
κλιισθῇ,

ἰδοθὲν αὐτὰς, ὥσπερ κύστιν, φουσᾶ· κἄπειθ' ὅπ' ἀνάσσης
ἰήξας αὐτὰς, ἔξω φέριται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,

ἰπὸ τοῦ βοϊέδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν παλαπαλίων.
Στριψιάδης.

ὦ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτιχνῶς ἵπαθον τοῦτ' ποτὶ Διοσί-
δοισιν.

ὕπτων γαστέρα τοῖς ξυγγινίσιν, κἄτ' οὐκ ἴσχων ἀμι-
λήσας·

ἠδ' ἀνιφουσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλαπήσασα πρὸς αὐτὸ
τὸ φθαλμῷ μου προσιτίλῃσιν, καὶ κατίκαυσιν τὸ
πρόσωπον.

Σαρός.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, βιθραπει, παρ
ἡμῶν,

ὥς ἰουδαίων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
εἰ μνηστήν εἰ καὶ φρενιστῆς, ἔ τὲ ταλαίπωρον ἔνισιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήτ' ἑσῶς, μήτε βα-
δίζων,

μήτε ῥιγῶν ἔχθρι λίαν, μήτ' ἀρετῶν ἐπιθυμίῃς,
οἷου τ' ἀπείχῃ, καὶ γυμνασίῳ, καὶ τῶν ἄλλων ἀνι-
ήτων·

καὶ βέλτερον ταῦτο νομίζεις, ἔπειρ εἰκὸς διξιὼν ἄνδρα,
νικῶν πρῶτον καὶ βουλιύων, καὶ τῇ γλώττῃ πι-
λιμίζον.

Στριψιάδης.

ἄλλ' ἱερίη γὰρ ψυχῆς σιρῆας, δυσκολοκοίτου τι μι-
ρίμνης,

καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυφίδιου γαστρος, καὶ θυμωρι-
δίσιου,

ἀμίλει θαρρῶν, οὕτως τούτων ἐπιχαλκίῳ παρί-
χοιμ' εἶν.

Σωπερέτης.

ἄλλ' ὅτι ἔστ' οὗν νομίμῃς ἤδη θεὸν εὐδίνῃ, πλὴν ἄτις
ἡμῖς,

τὸ Χάος τουτὶ, καὶ τὰς Νεφίλας, καὶ τὴν γλῶτταν,
τρίτῃ ταυσί;

Στριψιάδης.

οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτιχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν
ἀπαντῶν·

οὐδ' ἂν θύναίμ', οὐδ' ἂν στείνοίμ', οὐδ' ἐπιθείην κα-
βαιωτόν.

Χορός.

λίγει νῦν ἡμῖν, ὅ τι σοι δρῶμεν, θαρβῶν ὥς οὐκ ἀτυ-
χήσῃς.

ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν διεξίθης εἶναι.

Στριψιάδης.

ὦ δίσπαμαι, δίομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πᾶν μικρὸν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λίγειν ἱκαντὸν σταδίοισιν ἄριστον.

Χορός.

ἀλλ' εἶσαι σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν ὥς τοιοῦτόν γ' ἀπὸ
τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδαὶς κηήσει πλείονας ἢ σύ.

Στριψιάδης.

μή μοί γε λίγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων
ἐπιθυμῶ.

ἀλλ' ὅς' ἱμᾶντῷ στριψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήσας διο-
λισθεῖν.

Χορός.

τιύξῃ τοίνυν, ὦν ἱμείρις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθουμῷ.
ἀλλὰ σιαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις περ-
πέλοισι.

Στρεψιάδης.

δράσω τοῦθ', ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
διὰ τῆς Ἰαπυγίας τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὃς μ'
νῦν οὖν χρήσθων, ὃ τι βούλονται [ἐπέτριψι.
σουτὶ τό γ' ἱμὸν εἰμ' αὐτοῖσι
παρίχω σύπτειν, πωινῇν, διψῇν,
ἀνχμῖν, ῥιγοῦν, ἀσπὸν δαίρειν
εἴπιε τὰ χεῖρα διαφινυζοῦμαι,
ταῖς ἀνδράποισ τ' εἶναι δόξω
θρασύς, εὐγλωττος, πολμηρὸς, ἴτης,
βδιλυρὸς, ψευδῶν ξυγπολλητῆς,
ἐρησιισπῆς, περιτρίμμα δικῶν,
πύρβις, πρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἶρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
κέντρων, μιαρὸς,
εὐρύς, ἀργαλίας, ματτωλοιχός.
ταῦτ' εἴ μιν λείγουσιν ἀπαντῶντες,
δρύνονται ἀτιχιῶς ὃ τι χεῖρ' αὖτις
αὐτὸς βούλονται, νῆ τὴν Δάμητρε',

ἐκ τοῦ χορδῆν
ταῖς φρουρισταῖς παραδύντων.

Χορός.

λῆμα μὲν πάρισι τῷδ' ἔγ'
οὐκ ἄπολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, κλίεις οὐρανόμηκας
ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

Στριψιάδης.

τί πείσομαι ;

Χορός.

τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

Στριψιάδης.

ἄρα γι τοῦτ' εἴν' ἐγώ
ποτ' ὄψομαι ;

Χορός.

ἄσπερ γι τοῦ πολλοῦ
ἐπὶ ταῖσι θύραις
αἰὲ παθῆσθαι,

βουλομένους ἀνακαινεῦσθαι τε,
καὶ ἐς λόγους ἰλθιδῖν,
πράγματα, καὶ ἀντιστοιχεῖς,
πολλῶν ταλάντων

ἄξια σῇ φρενὶ,

συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

ἀλλ' ἰγχιίρει τὸν πρὸςούτην, ὃ τι περ μέλλεις, πρὸς
διδάσκειν,

καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποσιρῶν

Σωκράτης.

ἄγι δὴ, κάτιπ' ἔμοι σὺ τὸν σαυτῷ τρόπον,

ἴν' αὐτὸν εἰδῶς, ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς

ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προεφίρω.

Στρεψιάδης.

τί δέ; τειχεμαχῶν μοι διανοῖ, πρὸς τῶν θιῶν;

Σωκράτης.

οὔκ'· ἀλλὰ βραχία σου πυθίσθαι βούλομαι,

εἰ μνημονικὸς εἶ.

Στρεψιάδης.

δύο τρόπον, ἢ τὸν Δία.

ἦν μὲν γ' ὀφείλῃται τί μοι, μνήμων πάντι·

ἰὰν δ' ὀφείλω, σχίστλιν, ἐπιλήσμων πάυ.

Σωκράτης.

ἔνισι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

Στρεψιάδης.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνις· ἀποσιρεῖν δ' ἔνι.

Σωκράτης.

πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;

Στριψιάδης.

ἁμίλει, παλῶς.

Σωκράτης.

γι νῦν, ἴσως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
εἰς τῷ μισιῶρι, ἐθίως ὑφαρπάσεις.

Στριψιάδης.

ὦ δαί ! πνηθὲν τὴν σοφίαν σιτήσομαι !

Σωκράτης.

ἄφρονος ἁμαθῆς οὐτοσί καὶ βάρβαρος.
ἰδυκά σ', ὃ περισῶτα, μὴ πλεηγῶν δίκαι.
ἰρ' ἴδω, τί δεῖς, ἦν τις σε τύπτῃ ;

Στριψιάδης.

τύπτομαι.

ἄπειτ' ἱπισχὼν ἐλίγει, ἱπιμαρτύρομαι
τ' αὖθις ἀπαρῇ διαλιπὼν, δικάζομαι,

Σωκράτης.

γι νῦν, πατάθωσ θοιμάτιον.

Στριψιάδης.

ἄδιμητά τι

Σωκράτης.

ἴκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεσαι.

Στριψιάδης.

ἀλλ' οὐχὶ φεράσαι ἴγων ἰσέρχομαι.

Σωκράτης.

κατάθου. τί ληγῆς;

Στριψιάδης.

εἰπὲ δὴ κῦν μαι τοδῆ.

ἦν ἐπιμιλῆς ὦ. καὶ προθύμως μανθάνει,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφιεῖς γενήσομαι;

Σωκράτης.

οὐδὲν διοίσεις Χαιριφῶντες τὴν φύσιν.

Στριψιάδης.

οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθῆς γενήσομαι.

Σωκράτης.

οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀπολευθήσεις ἑμοί,
ἀνύσας σι, διὰ δ' αὖττον.

Στριψιάδης.

εἰς τὰ χεῖρ' ἔνυ

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον ὥς δέδοικ' ἐγὼ
εἶσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τρεφονίου.

Σωκράτης.

χώρα· τί πεπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χορός. :

ἀλλ' ἴθι χαίρων, τῷ ἀνδρείῳ
οὔνεα ταύτην.

εὐτυχία γένετ' ἐν-

δρόμῳ, ὅτι προήκειν

ἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
 νωτίροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
 πράγμασι χωτίζεται,
 καὶ σοφίαν ἱπασκεῖ.

Ω Διώμιναι, κατιρῶ πρὸς ὑμᾶς ἰλιυθέρως
 γάληθῃ, πῇ τὸν Διόυσιν, τὸν ἐκθρέψαντά με·
 ὡς νικήσαιμι γ' ἐγὼ, καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
 ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι διατὰς διξιοὺς,
 καὶ ταύτην θεφώτατ' ἔχουσιν τῶν ἱμῶν πωμαδιῶν,
 πρῶτους ἡξίωσ' ἀναγιῶσ' ὑμᾶς, ἢ παρίσχει μοι
 ἔργον πλιῦστον· εἴτ' ἀνιχώρου ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 ἵππηθις, οὐκ ἄξιος ὢν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
 τοῖς σοφοῖς, ὧν οὐκ ἐγὼ ταῦτ' ἱπραγματιεύομαι.
 ἔλλ' οὐδ' ὧς ὑμᾶς ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς διξιοὺς.
 ἔξοτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λείγει,
 ἢ σώφρων τι χῶς καταπύγων ἄρισ' ἡκουσώτην,
 ἐγὼ, παρδίνοις γὰρ εἶσ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πω μοι τι κτεῖν,
 ἔξιδηκα, παῖς δ' ἱτέρᾳ τις λαβοῦσ' ἀνείλιτο,
 ὁμοῖς δ' ἐξιδρέψατε γυναῖας, κῆταιδιύσασι,
 ἐκ τύτῃ μοι πωτὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρεμα.
 πῶν οὖν, Ἥλεκτραν κατ' ἱκεῖνην, ἥδ' ἢ πωμαδία
 ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν πω πινύχη διαταῖς οὗτω σοφοῖς.
 γινώσεται γὰρ, ἦν περ ἴδη, τὰδιλφοῦ τὸν βότρυχον.
 ὧς δὲ σώφρων ἐπὶ φέσει, σπέψασθ'· ἢ τις πρῶτα μὲν

οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμίνη σκύτινον καθυμίνον,
 ἱερὸν ἐκ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίαις ἦν γίλως.
 οὐδ' ἱσχυοῦσι τὰς φαλακρὰς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσιν
 οὐδὲ περισχύτης ὁ λίγων τᾶσθι, τῇ βακτερίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων ποιητὰς σκώμματα.
 οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ'· οὐδ' Ἰοὺ, Ἰοὺ, βοᾷ·
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἱππῶσι πιστεύουσ' ἐλήλυθε.
 παρὰ γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητὴς, οὐ παρὰ,
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔαπατᾶν, δις καὶ τρις ταῦτ' εἰσάβων
 ἀλλ' αἰὲν καινὰς ἰδίας εἰσφίρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας διζύας.
 δις μέγιστον ὄντα Κλίω' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κοῦκίτ' ἱσαῦθις γ' ἐπιπῆδησά γ' αὐτῇ κυμένῃ.
 οὗτοι δ', ὡς ἄπαξ παρίδωκιν λαβὴν Ἐπίρβολος,
 τοῦτον δειλαιοὶ κολιτρῶσ' αἰὲν καὶ τὴν μητίερα.
 Εὐπολῖς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρίλκυσε
 ἐκσείψας τοὺς ἡμιτίρους Ἰαπίας κακὸς πακῶς·
 προσθίς αὐτῷ γραῦν μεθύσθη, τοῦ κόρδακος ἔνεχ', ὃ
 Φρύνιχος πάλαι πισποίηχ', ἦν τὸ πᾶτος ἥσθιεν.
 εἴθ' αὐθις Ἑρμῆας ἐποίησιν εἰς Ἐπίρβολον·
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἐπίρβολον,
 τὰς εἰκὸς τῶν ἐγχείλων τὰς ἱμᾶς μιμούμεναι.
 ὅστις ὦν τούτοις γιγᾶ, τοῖς ἱμοῖς μὴ χαιρίτω·
 ἦν δ' ἱμοὶ καὶ τοῖσιν ἱμοῖς εὐφραίνεσθ' ἐδρήμασιν,

ἰς τὰς ὄρας τὰς ἱτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσιντι.

Ἑμίχορος.

Ἵψιμίδοντα μὲν Διῶν

Ζῆνα τύραννον ἰς χορὸν

πρῶτα μέγαν κικλήσκω·

τόν τε μεγασθινῇ τριαίνης ταμίαν,

γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς

θαλάσσης ἄγριον μοχλιωτήν·

καὶ μεγαλάνομον ἡμίτιρον πατήρ·

Αἰθίρα σιμινότατον, βιοθρέμμοινα πάντων·

τόν δ' ἰσπανώμαν, ὃς ὑπερ-

λάμπροις ἀπείσιν κατίχι

γῆς πίδον, μέγας ἐν Διοῖς,

ἐν Διηταῖσί τε, δαίμων.

Χορός.

ἽΩ σοφύτατοι Διαταί, διῦρο τὸν νῦν προσίχεται.

ἡδίκημέναι γὰρ ὑμῖν, μιμφόμεισθ' ἴναντίον.

πλεῖστα γὰρ Διῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,

δαιμόνων ἡμῖν μέναις οὐ θύει· οὐδὲ σπίνδιτι,

κῆτινις τηρεῖμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἡ τις ἔξοδος

μηδινὴ ξὺν νῶ, τότ' ἡ βροντῶμεν, ἡ ψικάζομεν.

ἤτα τὸν Διῶσαν ἰχθρὸν βυρσαδὲψην Παβλαγόνα

ἡνίχ' ἡριῖσθι στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς ξονήγαμεν,

καί ποιοῦμεν διανά· βροντὴ δ' ἐπράγη δι' ἀσραπῆς·

ἡ σιλήνη δ' ἐπλείλυνται τὰς οδοὺς· ὁ δ' ἥλιος,
 τῆς θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ἐκδίωκε ξυνοκλύσας,
 οὐ φανεῖν ἵφασκεν ὑμῖν, εἰ τραυτηγῆσαι Κλίωνα.
 ἀλλ' ὅμως εἴλισθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μύθοι τοὺς θεοὺς,
 ἄτε' ἂν ὑμεῖς ἱξαμέρετην, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν.
 ἦν Κλίωνα τὸν λάρει δώρων ἰλόντις καὶ πλοπῆς,
 εἴτα φιμώσῃται ταύτου τῷ ξύλῳ τὸν ἀρχίνα,
 αἰθρὶς ἐν τάρχεαῖσι ὑμῖν, εἴ τι παῖξήμαρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἡμίχορος.

Ἀμφί μοι αὖτις, Φωτ' ἀναξ

Δήλιε, Κουδίαν ἔχου

ὕψικέρατα πύργον·

ἦ τ' Ἐφίσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχου

εἶπον, ἐν ᾧ πόρται

σὲ Λυδῶν μεγάλας εἰσεύουσιν·

ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρη θιὲς,

αἰγίδος ἡνίοχος, πολίουχος Ἀθάνα·

Παριασίαν δ' ὅς περ σείχων

πύργον, σὺν πεινυαῖς σιλαγαῖ,

Βάαχαις Δελφίοισι ἱμνείων,

αἰμασπῆς Δαίνοσος.

Χορός.

Ηνίχ' ἡμῖς διῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρισκιυάσμιθα,
 ἢ Σιλήνη ξυντυχούσ' ἡμῖν, ἐπίτιυιεν φρέσσι,
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
 εἶτα θυμαίνων ἴφασσι· διναὶ γὰρ πισονδίναί,
 ὠφιλούσ' ὑμᾶς ὤπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἱμφανῶς.
 πρῶτα μὲν τῷ μηνὶ εἰς δᾶδ' ἐκ ἱλαττον, ἢ δραχμὴν,
 ὥς τε καὶ λίγειν ἄπαντας, ἐξιόντας ἱσπίρας·
 Μὴ πρίω, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ θῶς Σιληναίης καλόν.
 ἄλλα τ' εὖ δρεῖν φησὶν· ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγιν τὰς ἡμέρας
 οὐδὲν ἐρεθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω πυδοιδοντῆν.
 ὥς' ἀπυλεῖν φησὶν αὐτῇ τοὺς Διοὺς ἐκάεσσι,
 ἡνίκ' ἂν ψυσθῶσι δειπνον, καπνίωσιν οἴκαδι,
 τῆς ἱερτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 καὶ δ' ὅταν θύειν δῖη, τρεβλοῦτε καὶ διεκάζετε.
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θειῶν ἀπασίαν,
 ἡνίκ' ἂν πινθῶμεν ἢ τὸν Μίμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδειθ' ὑμεῖς, ἢ γιλᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ἑπέρβολος
 τῆστις ἱερομνημονεῖν, σφᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θειῶν
 τὸν εἴφανον ἀφηρίδην. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ Σιλήνην ὥς ἄγιν χρεὶ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΚΟΡΟΣ.

Σωκράτης.

ΜΑ τὴν ἀνάσπου, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἄερα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγραικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄστα μικρὰ μαιθάνων,
ταῦτ' ἐπιλίλῃσαι, πρὶν μαδιῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζι διυρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔφη, τὸν ἀσπάντην λαλῶν.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐκ ἐῷσί μ' ἐξινυκίῃν οἱ κόρις.

Σωκράτης.

ἀνύσαι τι κατὰ θου, καὶ πρόσσιχι τὸν νοῦν.

Στρεψιάδης.

ἰδοῦ.

Σωκράτης.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νοῦν μαιθάνειν,
ὦν οὐκ ἰδιδάχθης πάποτ' οὐδὲν; εἴπ' ἑμοί.
πότερα περὶ μίτρων, ἢ περὶ ἐσῶν, ἢ ῥυθμῶν;

Στρεψιάδης.

περὶ τῶν μίτρων ἴγωγ'. ἱναγχοι γάρ ποτε
ὑπ' ἄλφισταμοῦ παρικόπη διχαινίκα.

Σωκράτης.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'. ἀλλ' ὃ τι πάλλισον μέτρον
ἤγαι· πρότερον τὰ τετράμετρον, ἢ τὸ τετραμέισρον;

Στρεψιάδης.

ἰγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἤμικτίον.

Σωκράτης.

οὐδὲν λίγυς, ὦ ἰθρῶτι.

Στρεψιάδης.

παρίδου νῦν ἰμοί,

εἰ μὴ τετραμέισρόν ἐστιν ἤμικτίον.

Σωκράτης.

ἔς κόρακας· ὡς ἄγρηνος εἴ παλ' δυσμαθής.

ταχύ γ' ἂν δύνατο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

Στρεψιάδης.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾷ λφίτῃ;

Σωκράτης.

πρῶτον μὲν εἶναι καμψὸν ἐν ξυνουσίᾳ·

εἴτ' ἰσαίνειν ἰσαῖος ἐς τῶν ῥυθμῶν

κατ' ἰνόπλιον, χόρποιος αὖ κατὰ δάκτυλον,

Στρεψιάδης.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δ', ἀλλ' οἶδ'.

Σωκράτης.

εἰπέ δῆ.

Στριψιάδης.

τίς ἄλλος ἀντὶ τούτου τοῦ δακτύλου ;
πρὸ τοῦ μὲν, ἵτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.

Σωκράτης.

ἀγριῖος εἴ καὶ σκαίος.

Στριψιάδης.

οὐ γὰρ, ὦ ῥοῖ,
τούτων ἐπιθύμῳ μανθάνειν οὐδέν.

Σωκράτης.

τί δαί :

Στριψιάδης.

ἐκὼν, ἐκὼν, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

Σωκράτης.

ἀλλ' ἵτιρα δι' σὲ πρότερον τούτου μανθάνειν
τῶν τετραπύδων ἔστ' ἐστὶν ἑρδῶς ἄρρινα.

Στριψιάδης.

ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε τᾷρριν, εἰ μὴ μαίνομαι.
κρίος, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.

Σωκράτης.

ἑρῆς δ' πάσχεις ; τήν τε θύλειαν, καλιῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ, καὶ τὸν ἄρρινον.

Στριψιάδης.

πῶς δὴ ; φίρι.

Σωκράτης.

πῶς ἰ ἀλεκτρυονὶν καὶ ἀλεκτρυόν.

Στρεψιάδης.

νῆ τὸν Ποσειδῶ. ἰὺν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

Σωκράτης.

ἀλεκτρυάιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.

Στρεψιάδης.

ἀλεκτρυάιναν; εὐγε, νῆ τὸν Ἀέρα·

ὥς' ἀπὸ τοῦτου τοῦ διδάγματος μόνου

διαλφιστώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδεπον.

Σωκράτης.

ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδεπον

ἄρρεα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν.

Στρεψιάδης.

τῇ τρέπῃ

ἄρρεα καλῶ ἔγὼ κάρδεπον;

Σωκράτης.

μάλιστα γι·

ὥσπερ γι καὶ Κλειώνυμον.

Στρεψιάδης.

πῶς δὴ; φράσον.

Σωκράτης.

ταυτὸν δύναται σοι κάρδεπος Κλειώνυμος.

Στριψιάδης.

ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλιωνύμην

ἀλλ' ἐν θυσίᾳ τρεγγύλῃ γ' ἀνιμάσσετο.

ἀτὰρ τολοιπὸν πῶς με χρεὶ καλιῖν;

Σωκράτης.

ὅπως;

τὴν καρδόσιν, ὥσπερ καλιῖς τὴν Σωκράτην.

Στριψιάδης.

τὴν καρδόσιν θήλειαν δευότιρον λίγισ.

ἐκείνη δ' ἦν ἐν, καρδόση, Κλιωνύμη.

Σωκράτης.

ἴτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθίῃ σε διῖ,

ἄττα' ἄρρην' ἴσιν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεια.

Στριψιάδης.

ἀλλ' οἷδ' ἴγωγ', εἰ θήλει' ἴσιν.

Σωκράτης.

ἰσὶ δὴ.

Στριψιάδης.

Δύσιλλα, Φίλινα, Κλυταγόρα, Δημητρία.

Σωκράτης.

ἄρρην δὲ πῶς τῶν ὀνομάτων;

Στριψιάδης.

μυρία.

Φιλόξενος, Μελησίης, Ἀμυνίας.

Σωκράτης.

ἀλλ', ὃ πόνηρι, ταῦτά γ' ἴς' οὐκ ἄρρηνα.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἄρρην' ἐν ὑμῖν ἴσιν;

Σωκράτης.

οὐδαμῶς γ', ἱστί

πῶς δ' ἐκ καλίσσιας, ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ,

Στρεψιάδης.

ἴσως ἂν; ὦδΙ. Διῦρα, διῦρ', Ἀμυνία.

Σωκράτης.

ὄρεῖς; γυναιῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλῶς.

Στρεψιάδης.

οὐκ οὐν δικαίως, ἴσθις οὐ στρατιεύεται;

ἀτὰρ τί ταῦθ', ὃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;

Σωκράτης.

οὐδὲν, μὰ Δί'· ἀλλὰ κατακλιναὶς διευρὶ - - -

Στρεψιάδης.

τί δρῶ;

Σωκράτης.

ἐκφρέντισόν τι τῶν σιαυτοῦ πραγμάτων.

Στρεψιάδης.

μὴ δῆθ', ἱκισιύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπτε γι' ἡρὴ,

χαμαί μ' ἴσσοι ἀντὰ ταῦτ' ἐκφρεντίσαι.

Σωκράτης.

οὐκ ἴσι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

Στριψιάδης. *

παποδαίμων ἐγὼ,

οἶμι δίκην τοῖς κόρισι δώσω τήμερον.

Σωκράτης.

φρόντιζι δὴ καὶ διάθρι·

πάντας τρέπουσιν σιαυτὸν

τρόβῳ πυκνῶσας·

ταχὺ δ', ἔται εἰς ἄστρον

πίσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα

ρόημα φρενός· ὕανος δ' ἀπίτω

γλυκύθυμοι ἑρμάλων.

Στριψιάδης.

ἰατταταί, ἰατταταί.

Σωκράτης.

εἰ πάσχεις, εἰ κάμνεις·

Στριψιάδης.

ἀπόλλυμαι δίίλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος

δάκνουσί μ' ἰξίρποντες οἱ Κερύνθιοι,

καὶ τὰς πλιυρὰς δαρδάρπουσιν,

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

καὶ τοὺς ὄρχας ἰξίλκουσιν,

καὶ τὸν πρῶτον διορύττουσιν,

καί μ' ἀπολοῦσιν.

Σωκράτης.

μὴ νῦν βαρίως ἄλγει λίαν.

Στρεψιάδης.

καὶ πῶς, ὅτ' ἐμοῦ

φροῦδα τὰ χρέματα, φροῦδῃ χροιά,

φροῦδῃ ψυχῇ, φροῦδῃ δ' ἐμβάς ;

καὶ πρὸς τούτοις ἔτι ταῖσι κακῶς,

φρουρεῖς ἔδων

ἐλίγου φραῦδος γιγίνημαι.

Σωκράτης.

οὗτος, τί ποιεῖς ; οὐχὶ φροντίζεις ;

Στρεψιάδης.

ἰγώ ;

νὴ τὸν Ποσειδῶ.

Σωκράτης.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας ;

Στρεψιάδης.

ἰπὸ τῶν κόριων εἴ μου τί περιλειφθήσεται.

Σωκράτης.

ἀπολεῖ κάποις'.

Στρεψιάδης.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.

Σωκράτης.

οὐ μαλ' ὀφθαλμοί, ἀλλὰ περικαλυπτίς.

εὐρητίος γὰρ τοῦς ἀποστρεφτικοῦς,
καῖπαιόλημ'.

Στρεψιάδης.

οἶμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἔξ ἀνακίδων γνώμην ἀποστρεφτρίδα :

Σωκράτης.

φίρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον, ὃ τι δρᾷ, τουτοῦ.
οὗτος, καθιύδεις :

Στρεψιάδης.

μὰ τὸν Ἀπόλλων, ἔγω μὲν οὐκ.

Σωκράτης.

ἔχεις τι :

Στρεψιάδης.

μὰ Δί, οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

Σωκράτης.

οὐδὲν πάντῃ :

Στρεψιάδης.

οὐδὲν γε, πλὴν ἢ τὸ πῶς ἐν τῇ διζυγίᾳ.

Σωκράτης.

οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχίως τι φροντισίς :

Στρεψιάδης.

περὶ τοῦ : σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατις.

Σωκράτης.

αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξυρεῖν λίγιστον.

Στρεψιάδης.

ἀπήκοας μυριάσις, ἃ γὰρ βούλομαι.

περὶ τῶν τέκων, ὅπως ἔν ἀποδοῶ μηδινί.

Σωκράτης.

Ἰδιον, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

λιπτήν, κατὰ μικρὸν περιφρόνι τὰ πράγματα,

ὅρθως διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

Στρεψιάδης.

οἶμαι τάλας.

Σωκράτης.

ἔχ' ἀτρίμα· κἄν ἀπορῇς τι τῶν τοιμάτων,

ἀφίς ἄπιλθι· κἄτε τὴν γνώμην πάλιν

κίνησον αὐθις εἰς αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.

Στρεψιάδης.

ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον - - -

Σωκράτης.

τί, ὦ γέρον;

Στρεψιάδης.

Ἰχω τόκου γνώμην ἀποσερητικήν.

Σωκράτης.

ἰαίδιζον αὐτὴν.

Στρεψιάδης.

εἰπὲ δὴ οὖν μοι τοδί·

γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ περιάμινος Θισσαλὴν,

παθίλοιμι νύκτωρ τὴν σιλήνην, εἴτα δὴ
 αὐτὴν παθίρξαιμ' ἐς λοφίῳν τρογγύλον,
 ὥσπερ κάτοπτρον, κῆτα τηροῖν ἔχων - -

Σωκράτης.

τί δῆτα τοῦτ' εἰς ὠφελήσεις σ' ;

Στρεψιάδης.

ὅτι ;

εἰ μηκέτ' ἀνατίλλοι σιλήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ εἰ ἀποδείην τοὺς τέκους.

Σωκράτης.

τίη τί δή ;

Στρεψιάδης.

ἐτιῇ κατὰ μῆνα τὰργύριοι δανιίζονται.

Σωκράτης.

εὖ γ'· ἀλλ' ἴτιρον αὖ σοι προβαλῶ τι διζιόν.

εἴ σοι γράφειτο πινιτιτάλαντός τις δίκη,
 ὅπως εἰ αὐτὴν ἀφανίσαις, εἴπ' ἰμοί.

Στρεψιάδης.

ὅπως ; ὅπως ; οὐκ εἶδ'· ἀτὰρ ζητητίον.

Σωκράτης.

μὴ νῦν περὶ σαυτὸν ἴλλαι τὴν γιῶμην αἰῖ,
 ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φρεντίδ' ἐς τὸν αἴρα,
 λινίδιτοι ὥσπερ μηλολόιδην τοῦ ποδός.

Στριψιάδης.

ἰδρὸν ἀφάνισεν τῆς δίκης σφωτάτην,
ὣς' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἰμοί.

Σωκράτης.

ποῖον εἶνα;

Στριψιάδης.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἰώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

Σωκράτης.

τὴν ὕαλον λέγεις;

Στριψιάδης.

ἔγωγε.

Σωκράτης.

φίρι, εἰ δῆτ' ἔν;

Στριψιάδης.

εἰ ταύτην λαβὼν,

ὅποτε γράφεται τὴν δίκην ὁ γραμματικὸς,
ἀπατίρω τὰς εἰδὲς πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματα' ἐκσῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

Σωκράτης.

σιφῶς γε, νῆ τὰς Χάριτας.

Στριψιάδης.

οἴμ', ὡς ἤδομαι,

ἴτι πινυτάλαντος διαγίγραπται μοι δίκη.

Σωκράτης.

ἄγε δὴ ταχίως ταυτὶ ξυνάρακσον.

Στρεψιάδης.

τὸ τί;

Σωκράτης.

ἴσως ἀποτρέψαι ἂν ἀνταδελφῶν δίκην,
μύλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

Στρεψιάδης.

Φαυλότατα καὶ ῥᾶτ'.

Σωκράτης.

εἰπὲ δὴ.

Στρεψιάδης.

καὶ δὴ λίγω.

εἰ πρόσθεν ἴτι μιᾶς ἡμετέρας δίκης,
πρὶν τὴν ἡμὴν καλιῦσθ', ἀπαγχαίμην τρίχων.

Σωκράτης.

οὐδὲν λίγεις.

Στρεψιάδης.

πῶς τοὺς θεοὺς ἴγων' ἔπει
οὐδεὶς κατ' ἑμοῦ τιθιμῶτος εἰσάξει δίκην.

Σωκράτης.

ὁθλιῦς· ἄπιρρ'. οὐκ ἂν διδοχαίμην σ' ἴτι.

Στρεψιάδης.

ἰτιή τί; ναί, πρὸς τῶν θιῶν, ὦ Σώκρατις.

Σωκράτης.

ἀλλ' εὐδὺς ἐπιλήθῃ σέγ', ἄττ' ἂν καὶ μάθῃς.

ἰτιί, τί δὴ γε πρῶτον ἰδιδάσκου; λίγι.

Στρεψιάδης.

φίρ' ἴδω, τί μίνται πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

τίς ἦν, ἐν ᾗ ματτόμιθα μίνται τᾷλφιστα;

ἤμοι, τίς ἦν;

Σωκράτης.

οὐκ ἐς πόρνας ἀποφθιρῷ,

ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γιγρόσιν;

Στρεψιάδης.

ἤμοι· τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πίσεραι;

ἐπὶ γὰρ ἐλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοτροφιῷν.

ἐλλ', ὦ Νεφίλαι, χρηστοί τι συμβουλιύσασι.

Χορός.

ἡμεῖς μὲν, ὦ πρὶςβῶτα, συμβουλιεύομεν,

ἢ σοί τις υἱὸς ἔστιν ἐπιτραχημένος,

πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' ἔστι μοι γ' υἱὸς καλὸς τι πάγαθός·

ἀλλ' οὐκ ἰδίλει γὰρ μανθάνειν. τί δ' ἰγὼ πάθω;

Χορός.

σὺ δ' ἐπιτρέψεις :

Στριψιῶδης.

εὐσωματιῷ γὰρ καὶ σφριγαῖ,
 παῖς' ἐν γυναικῶν ἐνπύρῳ τῶν Κοισύρας.
 ἄτὰρ μίτυμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θίλῃ,
 οὐκ ἴσθ' ὅπως οὐκ ἐξιλῶ' αὖ τῆς οἰκίας.
 ἀλλ' ἐκαιάμειόν μ' ὀλίγον ἐσιλθὼν χρόνον.

Χορός.

ἄρα γ' αἰσθάνει πλεῖστα
 δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
 ἔξεν μόνας θιῶν ;
 ὡς ἔτοιμος ὅδ' ἐστ'
 πάντα δρᾶν, ἴσ' ἂν κελύψῃ.
 σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπειληγμένου,
 καὶ φανερῶς ἐπηρμένου,
 γινοῦς, ἀπειλάψις ἴτι πλεῖστον δύνασαι,
 ταχίως· φιλιῷ γάρ πως τὰ τοι-
 αῦθ' ἰτίως ἐρίσσειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ
ΛΟΓΟΣ.

Στρεψιάδης.

ΟΥ τοι, μὰ τὴν Ὀμίχλην, ἴτ' ἰσταυθοῖ μινίς·
ἀλλ' ἴσθι' ἰλθὼν τοὺς Μισγακλίους πίσιτας.

Φειδιππίδης.

ὦ δαιμόνι· τί χρεῖμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονίς, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

Στρεψιάδης.

ἰδοὺ γ', ἰδοὺ ΔΙ' ΟΛΥΜΠΙΟΝ· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζεις, ὄντα τηλικουτονί.

Φειδιππίδης.

τί δὲ ταῦτ' ἐγύλασας ἱτιόν;

Στρεψιάδης.

ἰνδυμούμενοι,

ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονίς ἀρχαϊκά.

ὅμως γὰρ μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,

καί σοι φράσω πρᾶγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσσι.

ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

Φειδιππίδης.

ἰδοὺ· τί ἴσθι;

Στρεψιάδης.

ἄμουςας νῦν ΝΗ ΔΙΑ.

Φειδιππίδης.

ἴγυγ'.

Στρεψιάδης.

ὄρα γοῦν, ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν.

οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς.

Φειδιππίδης.

ἀλλὰ τίς;

Στρεψιάδης.

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

Φειδιππίδης.

αἰετοῖ, τί ληριῖς;

Στρεψιάδης.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

Φειδιππίδης.

τίς φησι ταῦτα;

Στρεψιάδης.

Σωκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαιριφῶν, ὃς εἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

Φειδιππίδης.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,

αἶψ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσαι;

Στριψιάδης.

εὐτόμαι,

καὶ μηδὲν ἰσθης φλαῦρον ἄνδρας διξιούς,
καὶ νοῦν ἰχοντας· ὧν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,
ἀπικίρατ' οὐδὲς πάποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' ἐς βαλανίον ἦλθε λουσόμενος. σὸν δὲ
ἄσπιρ τιθιμιώτός μου καταλύνει τὸν βίον.
ἄλλ' ὡς τάχιστα ἔλθὼν ὑπὲρ ἱμοῦ μάνθανε.

Φειδιππίδης.

τί δ' εἰ παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις εἴη ;

Στριψιάδης.

ἄλγηθες ; ἴσασιρ ἴσ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἁμαθὴς εἴ καὶ παχύς.
ἄλλ' ἐπαυάμεινόν μ' ἐλίγον ἰνταυθαὶ χρόνον.

Φειδιππίδης.

οἴμοι· τί δρᾶσω, παραφρονοῦντος τοῦ πατρός ;
πότιρα παραιοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἴλω,
ἢ τοῖς στροπηγαῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω ;

Στριψιάδης.

φίε' ἴδω, σὸν τοῦτον τίνα νομίζεις ; εἴπ' ἱμοί.

Φειδιππίδης.

ἄλιπτερούα.

Στριψιάδης.

καλῶς γε· σαυτηνὴν δὲ, τί ;

Φυδιππίδης.

ἄλιπτρυόν'.

Στρεψιάδης.

ἄμφο ταυτό. καταγίλασας ὤ.
μή νυν τολοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἄλιπτρυάιναν· τουτονὶ δ', ἄλιπταρα.

Φυδιππίδης.

ἄλιπτρυάιναν ; ταῦτ' ἱμαθες τὰ δεξιὰ,
εἴσω παριλθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς Γηγινεῖς ;

Στρεψιάδης.

χ' ἄτιρά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἰκάσσοι,
ἱππιλανθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλῆθους ἰσῶν.

Φυδιππίδης.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλισας ;

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλει, ἀλλὰ παταπιφρόντινα.

Φυδιππίδης.

τὰς δ' ἱμβάδας ποῖ τίτροφας, ὧ' νόησι σύ ;

Στρεψιάδης.

ἄσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δῖον ἀπώλισα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμιν. εἴτα τῷ πατρὶ
πυθόμενος ἱξάμαρτι· κἀγὼ τοι ποτὶ
οἶδ' ἱξέται σοι τραυλίσαντι πυθόμενος,
ὅν πρῶτον ὄρελὸν ἔλαβον Ἑλιασιπὸν,

ἴτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

Φιδιππίδης.

ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρέει ποτ' ἀχθείσιν.

Στρεψιάδης.

εὖ γ', ἴτι ἐπίσθης. διῦρο, διῦρ', ὦ Σώκρατες,

ἔξειλθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτοῦ,

ἄποιτ' ἀναπίσας.

Σωκράτης.

νηπύτιος γὰρ ἴς' ἴτι,

καὶ τῶν γε κριμαδρῶν οὐ τρίτων τῶν ἐνθάδε.

Φιδιππίδης.

αὐτὸς τρίτων εἴης ἂν, εἰ κρίμαιό γε.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἐς κόρακας ; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

Σωκράτης.

ἰδοὺ ΚΡΕΜΑΙ'. ὥς ἡλίδιον ἐφθίγξατο,

καὶ τοῖσι χίλισιν διαῖρηκός.

πῶς ἂν μάθῃ ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης,

ἢ κληῖσιν, ἢ χεύουσιν ἀναπαισηρίαν ;

καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἱμαθιν Ἰπέρβολος.

Στρεψιάδης.

ἀμίλμ, δίδασκι. θυμόσοφός ἐστι φύσει.

εὐθύς γέ τοι, παιδάριον τυνηουτοῖ,

ἱπλάττειν ἰνδὸν οἰκίας, ταῦς τ' ἰγλυφιν,

ἁμαξίδαε τι σκυτίαιε ἐργάζετο,
 καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἱποίει, πῶς δοκίῃς.
 ὅπως δ' ἐκείτω τὸ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρίττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
 ὅς, τᾷδικῇ λέγων, ἀνατρίπτει τὸν κρίττονα·
 ἰὰν δὲ μὴ, τὸν γούν ἄδιποι πάσῃ τέχνῃ.

Σωκράτης.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοις.

Στριψιάδης.

ἰγὼ δ' ἀπίσομαι. τοῦτο γούν μίμησ', ὅπως
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

Χορός.

(λείπει τὸ μίλος τοῦ Χοροῦ.)

Δίκαιος.

χώρει διυρὶ, δεῖξον σαυτὸν
 τοῖσι διαταῖς, καίπτε θρασὺς ὢν.

Ἄδιπος.

Ἦθ' ὅποι χεῖρ' εἶς. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
 ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

Δίκαιος.

ἀπολιῖς σύ; τίς ὢν;

Ἄδιπος.

λόγος.

Δίκαιος.

ἦττων γ' ὢν.

Ἄδικος.

ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἰμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι.

Δίκαιος.

τί σοφὸν ποιῶν;

Ἄδικος.

γιώμας καινὰς ἐξευρίσκειν.

Δίκαιος.

ταῦτα γὰρ ἀνθιῖ διὰ σωτρύσιν
τοὺς ἀνοήτους;

Ἄδικος.

οὐκ· ἀλλὰ σοφούς.

Δίκαιος.

ἐπολῶ σε κακῶς.

Ἄδικος.

ἐπὶ, τί ποιῶν;

Δίκαιος.

τὰ δίκαια λίγων.

Ἄδικος.

ἀλλ' ἀνατρέψω

ταῦτ', ἀντιλίγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι

πάνυ φημι δίκην.

Δίκαιος.

οὐκ εἶναι φής :

"Αδίκος.

φίρι γὰρ, παῦ'εν :

Δίκαιος.

παρὰ τοῖσι Διοῖς.

"Αδίκος.

πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπέλωλιν, τὸν πατὴρ' αὐτοῦ
δήσας :

Δίκαιος.

αἰεὶ· τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότι μοι λιπάνην.

"Αδίκος.

τυφολίρων εἶ, πᾶνάρμοτοι.

Δίκαιος.

καταπύγων εἶ, πᾶνταίσχυντος - - -

"Αδίκος.

ῥῶτα μ' εἴρηκας.

Δίκαιος.

καὶ βωμολόχος - - -

"Αδίκος.

κρίνισι τιφανοῖς.

Δίκαιος.

καὶ πατραλσίᾳς.

Ἄδικος.

χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

Δίκαιος.

οὐ δῆτα προτεῶ γ' ἄλλὰ μαλόεσθαι.

Ἄδικος.

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἴσιν ἱμαί.

Δίκαιος.

Θρασὺς εἴ πολλοῦ.

Ἄδικος.

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

Δίκαιος.

διὰ σὲ δὲ φαιτῶν

οὐδὲς ἰδίλι τῶν μαιρακίων

καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Ἄδικος.

αὐχμῆς αἰσχροῦς.

Δίκαιος.

σὺ δέ γ' εὖ πράττει.

καίτοι πρότερόν γ' ἱπτάχινι,

Τήλιφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων.

ἐκ ψηφιδίου
γνώμας τρώγων Πανδελιτίους.

Ἄδικος.

ὦ μοι σοφίας, ἥς ἐμνήσθης.

Δίκαιος.

ὦ μοι μανίας σῆς σῆς, πόλειός Σ',

ἥ τις σε τρίφει

λυμαινόμενον τοῖς μαιραπίαις.

Ἄδικος.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον, Κρόνος ὦν.

Δίκαιος.

εἴπτε γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,

καὶ μὴ λαλιᾶν μόνον ὡσπῆσαι.

Ἄδικος.

διῦρ' ἴθι, τοῦτόν δ' ἔα μαίνεσθαι.

Δίκαιος.

πλάυσαι, τὴν χιῦρ' ἦν ἐπιβάλλης.

Κορός.

πάντασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

ἄλλ' ἐπιδιῆξαι, σύ τε, τοὺς προτέρους

ἄτε' ἰδίδωσθε σύ τε τὴν κακὴν

παίδιυσιν· ὅπως εἴν' ἀπύσως σφῶν

ἐντιλιγόντων, κρείας φαιτῶ.

Δίκαιος.

δεῖν ταῦτ' ἰδίλω.

Ἄδικος.

κἄγω γ' ἰδίλω.

Χορός.

φίρι, τίς λίξι πρότερός γ' ὑμῶν :

Ἄδικος.

τούτῃ δώσω· κἄτ' ἐκ τούτων,

ὣν ἂν λίξη, ῥηματίοισιν

παινοῖς αὐτὸν καὶ διαθείαις

κατατοξεύσω.

τὸ τιλιευταῖον δ', ἥν ἀναγρύξῃ,

τὸ πρόσμπεν ἄπαν καὶ τὸ 'φθαλμῶ

πιντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνδρηγῶν,

ὑπὸ τῶν γυμῶν ἀπολεῖται.

Χορός.

οὖν διίξιτον τὸ πισόνω

ταῖς περιδείξίσι

λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ

γνωμοτύποις μερίμναις,

ὁπότιρος αὐτοῖν λέγων

ἀμείνων φανήσεται.

οὖν γὰρ ἅπας ἰσταῦθα κίνδυνος

ἀνιῖται σοφίας,

ἥς περὶ τοῖς ἰμοῖς φίλοις

ἔστιν ἄγων μίγιστος.

ἀλλ', ὃ πολλοῖς τοὺς πρὶςβυτίρους ἤθισι χρηστῶς
 σιφνωσας,

ῥῆζον φωνὴν, ἥ τινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτῷ φύσιν ἵπτι.

Δίκαιος.

λίξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς δέκεται,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λίγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνην ἵ-
 νόμειτο.

πρῶτον μὲν ἴδωι παῖδός φωνὴν γρούξαντος μηδὲν ἀκῶ-
 σαι·

εἴτα βαδίζω ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἐντάκτως ἐς κινδυνιστῶν
 τὰς καμῆτας γυμνοὺς ἀδρόους, καὶ περιμώδη κατὰνίστα-
 εἶτ' αὖ προμαδιῶν ἄσμι' ἐδίδασκιν, τὸ μηρὸν μὴ ξυ-
 χοντας,

ἥ ΠΑΛΛΑΔΑ ΠΕΡΣΕΠΟΛΙΝ ΔΕΙΝΑΝ, ἥ ΤΗΛΕ-
 ΠΟΡΟΝ ΤΙ ΒΟΑΜΑ,

ἐντυπαινόμενος τὴν ἁρμονίαν, ἥ οἱ πατέρις παρὶδωκεν.
 οἱ δὲ σὺς αὐτῶν βορρολοχιύσαιτ', ἥ ἀμψυγίαν τῶν
 καμπῆν,

αὐτὸς δειξας, ἐν δ' ἁρμονίαις χιάζων ἥ σιφνώδων,
 εἰς οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δοσπολεμιά-
 ματους,

ἐπιτρέψατο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφαι-
νίζων.

ἐν παιδοτρύβει δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἰδίῳ προβα-
λίσθαι

τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν διίξαιαν ἀσπινύς·
εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνσταμένους ξυμψῆσαι, καὶ προ-
νοῆσαι

εἰδὼλον τοῖσιν ἱεραταῖσιν τῆς ἡῶς μὴ καταλείπειν.

ἡλείψατο δ' αὖ τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένιρθον τέτ'
ἄν, ὅτε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος ἐ χινῶς, ὥσπερ μήλαισιν, ἐπήμεναι.
ὅδ' ἄν μαλακὴν φουρασάμενος τὴν φωνήν, πρὸς τὸν ἱερα-
τήν,

αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγίζων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἄν ἐλίσθαι δυνάμευντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφα-
νίδος,

ὅδ' ἄν ἐνηθον τῶν περιστυτέρων ἀρπάζειν, ὅδ' ἐσίλινον,
ὅδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἰσχυρὸν τὸ πῶδ'
ἐναλλάξ.

Ἄδικος.

ἄρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη, καὶ τιττίγων ἀνάμισθρ,
καὶ Κησιίδου, καὶ Βουφονίων.

Δίκαιος.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἴσιν ἐπιῖνα,

ἰξ ὡς ἄνδρες Μαραθωνομάχοι ἢ ῥῆ παιδισκας ἰθρυσι
 σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις περιδιδάσκεις ἰντισιν

λίχθαι·

ὅτι μ' ἀπάγχισθ', ὅταν ἐρχῆσθαι Παναθηναίαι
 δῖον αὐτοὺς,

τὴν ἑσπίδα τῆς πολλῆς προσέχων, ἑμελῇ τῆς Τρι-
 γυνείας.

πρὸς ταῦτ', ὃ μειράκιον, θαρρῶν ἰμὶ τὸν κρείττω λι-
 γον αἰρεῖ·

πᾶσι τέσει μισὺν ἀγορὰν, καὶ βαλανίον ἀπέχισθαι,
 καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνισθαι, πᾶν σνώσθη τίς σι
 φλίγισθαι·

καὶ τῶν θακῶν τοῖς περιεχυτέραις ὑπανίστασθαι πη-
 σιοῦσι·

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαιναῦ γονίας παυσεργεῖν, ἀλλὰ τῇ
 μηδὲν

αἰσχρὸν ποιῆν, ὅτι τῆς Λιδῶς μίλλως εἴγαλμ' ἐκ-
 πλάσσουσιν·

μηδ' εἰς ἐρχηγερίδος εἰσάσσουσιν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα πη-
 χησῶς,

μήλα βληθῆς ὑπὸ παριδίου, τῆς εὐκλείας ἀποδρα-
 σθῆς·

μηδ' ἀντιπαῖν τῇ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπιδὸν καλὸν
 εἶναι

ἐνησιπικῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἔξ ἧς ὑλιστοστροφάδης.

Ἄδικος.

ὦ ταῦτ', ὦ μιράκιον, πῶσι τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον,
τοῖς Ἰπποκράτους ὤϊσι ἱξίαι, καὶ σε καλεῶσι βλιτο-
μάμαν.

Δίκσιος.

ἔλλ' οὖν λιπαρός γι καὶ εὐαδῆς ἐν γυμνασίῳ δια-
τρίψις,

ὦ τωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολικτράπιλ', οἷά
περ οἱ νῦν,

ὕδ' ἐλκόμινοι περὶ πραγμάτων γλισχραιτιλογιζι-
πιτρίπτου.

ἔλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κασιῶν, ὑπὸ ταῖς μερίαις ἀπο-
θρίξις,

ἠφανασάμιος καλάμη λιυκῇ μιτὰ σόφροτος ἡλι-
κιώτου,

μίλαπος ὄζων, καὶ ἀπρωγμοσύνης, καὶ λιένης φυλ-
λολολούσης,

ῥος ἐν ὄρεα χαίρων, ὀπόταν πλάτανος πειλίφ ψι-
θυρίζη.

ἦν ταῦτα ποιῆς, ἀ' γὰρ φράζω,

καὶ πρὸς τούτοις πρὸςέχης τὸν νοῦν,

ἱξίαι αἰὶ ἐνθός λιπαρόν,

χροιὸν λαμπρὸν, ὤμους μεγάλους.

γλῶτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
 πόσθην μικράν· ἦν δ', ἅπτε οἱ νῦν,
 ἐπιστηδεύης, πρῶτα μὲν ἴξις
 χροῖαν ὠχρὰν, ὤμους μικροὺς,
 εἴθεος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
 πυγὴν μικράν, πωλῆν μεγάλην,
 ψήφισμα μακρόν· καί σ' ἀναπείσει
 τὸ μὲν κίσχρόν ἄπαν καλὸν ἡγιῖσθαι,
 τὸ καλὸν δ' κίσχρόν· καὶ πρὸς τούτοις
 τῆς Ἀντιμάχου
 παταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Χορός.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν
 κλεινοτάτην ἱπασκῶν,
 ὡς ἡδύ σου ταῖσι λόγοις
 σῶφρον ἱπισιν ἄνδρος.
 εὐδαίμονις ἄρ' ἦσαν οἱ
 τότε ζῶντες, ἡνίκα' ἦς,
 τῶν προτέρων. πρὸς γοῦν τὰδ', ὦ κομψο-
 πρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
 διῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς
 εὐδοκίμηκεν ἀνὴρ.
 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἴσκει διῖν πρὸς αὐτόν,
 εἴπτε τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Ἄδικος.

καὶ μὲν πάλαι γ' ἐπιγύμνην τὰ σπλάγχνα, καὶ πε-
θύμουν

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράττει.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισαῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπινόησα
καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖσι δίκαις τάναντί' ἀντιλίττει.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔσ' ἄξιον σατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἥττινας λόγους, ἔπειτα νικᾷν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν, ἢ πέποιθεν, ὥς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμῶ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἰάσειν.
καί τοι τίνα γνώμην ἔχων, ψίγεις τὰ θερμὰ λουτρὰ;
Δίκαιος.

ὅτι ἢ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

Ἄδικος.

ἐπίσχες· εὐθύς γάρ σε μίσην ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπὶ, καὶ πλείους πόνους πονήσαι;
Δίκαιος.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν Ἑρακλείους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

Ἄδικος.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πάσσε' εἶδες Ἑράκλεια λουτρὰ;
καί τοι τίς ἀνδρείότερος ἦν;

Δίκαιος.

ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκίνα,

ἃ τῶν νεισίσκεν αἰὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πληῆρες τὸ βαλανιῶν ποιῶ, κινᾶς δὲ τὰς παλαιέτας.

Ἄδικος.

εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψίγυς· ἐγὼ δ' ἐπαυῶ.
εἰ γὰρ ποιηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδὲ ποτ' ἂν ἱποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνιμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸς μὲν
οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσχεῖν· ἐγὼ δὲ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὐτὸ φησι χρῆναι. δύο κακῶς μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάπῳτ' εἶδες ἥδη
ἀγαθόν τι γινόμενον; φράσον, καί μ' ἐξέλεγχον εἰπών.

Δίκαιος.

πολλαῖς. ὁ γῦν Πηλεὺς ἔλαβεν διὰ τῦτο τὴν μάχαιραν.

Ἄδικος.

μάχαιραν; ἀξιόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ παποδαίμων.
Ἵπέρβολος δ' ἐκ τῶν λύχων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφεν διὰ πονηρίαν· ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ μάχαιραν.

Δίκαιος.

καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγνημι διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

Ἄδικος.

πῶτ' ἀπολιπεῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετο· οὐ γὰρ ἦν ἕβριτῆς,
οὐδ' ἠδὺς ἐν ταῖς τρώμασι τὴν νύκτα πανουχίζων·
γονὴ δὲ σιναμωρευμένη χαίρει. σὺ δ' εἰ πρόνιστος.
σπίψαι γὰρ, ὦ μιρέκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα

ἄνεσιν· ἡδονῶν δ' ὅσων μέλλεις ἀποτιρεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, ποτῶν, ὄψων, πότων, πιχλισ-
μῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἂν τιρεθῇς ;
εἶεν. πάριμ' ἐστιῦθιν ἰς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἰμοίχιμας τί, πᾶτ' ἐλήφθης.
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λείγιν. ἰμοὶ δ' ὁμιλῶν,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχροῦν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τὰδ' ἀντιρεῖς πρὸς αὐτὸν,
ὥς οὐδὲν ἡδίκησας· εἴτ' ἰς τὸν Δι' ἐπανιγχιῖ·
παῖδες ὥς ἦσαν ἔρωτός ἐσι καὶ γυναικῶν.
καίτοι σὺ, θνητὸς ὢν, θιοῦ πῶς μιῦζον ἂν δύναιο ;

Δίκαιος.

τί δ', ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμινός σοι, τίφρα τι τιλθῇ ;
ἔξει τινα γνώμην λείγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι ;

Ἄδικος.

ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν ;

Δίκαιος.

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μιῦζον πάθει τούτου ποσὶ ;

Ἄδικος.

τί δ᾽ ἦτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἰμοῦ ;

Δίκαιος.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο ;

"Αδικος.

φίρι δὴ μοι φράσον,
 ξυνηγορεῦσιν ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἰξ εὐρυπρώκτων.

"Αδικος.

πιΐδομαι.

τί δαί; τραγῆδοῦς' ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἰξ εὐρυπρώκτων.

"Αδικος.

εὐ λέγεις.

καὶ δημαγωγοῦς' ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἰξ εὐρυπρώκτων.

"Αδικος.

ἄρα δῆτ'

ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν Διατῶν ὁπότιςροι πλείους, σκόπει,

Δίκαιος.

καὶ δὴ σκόπῳ.

"Αδικος.

τί δῆτ' ὁρᾷς;

Δίκαιος.

πολὺ πλείονας, τῇ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρώκτους. ταυτανὶ γοῦν εἶδ' ἐγὼ,
καὶ κεινονὶ, καὶ τὸν καρήτην ταυτοῖ.

* Ἀδipes.

τί δῆτ' ἐρίῃς ;

Δίκαιος.

ἡττήμιθ'. ὃ πινούμιναι,
πρὸς τῶν θεῶν, δίξασθί μου ἵ
θαιμάτισιν, ὥς
ἱξαυταμολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Σωκράτης.

τί δῆτα ; πότερον ταῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν ;

Στριψιάδης.

δίδασκε, καὶ πόλαζι, καὶ μέμνησ', ὅπως
εὖ μοι συμβάσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτις,
οἷαν δικιδίους· τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ χεῖραν
τόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μίζαι πράγματα.

Σωκράτης.

ἀμίλει, κομισὶ τοῦτον σοφιστὴν διξιόν.

Φιλίστιδος.

ὥχρον μὲν οὖν, εἰμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

Σωκράτης.

χωρῶτι νῦν.

Φιλιδωπίδης.

οἶμαι δὲ σοι

ταῦτα μεταμιλήσειν.

Χορός.

Τοὺς περὶ αὐτὰς, ἃ περδανούσιν, ἥν τι τόιδε τὸν χορὸν
ὠφιλῶς' ἐν τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὁμῶς φράσαι.
πρῶτα μὲν γὰρ, ἥν νῆν βούλησθ' ἐν ᾧ τὰς ἀγρῶν,
ὑσομιν πρώτοιςιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕτιρον.
εἴτα τὸν καρπὸν τιθεύσας ἀμπίλους φυλάξομεν,
ᾧτι μήτ' αὐχμὸν πείζουσιν, μήτ' ἄγαν ἱπομείρουσιν.
ἥν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὦν, οὐδὲς θιᾶς,
πρесиχίτω τὸν νῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πύσεται παπὰ,
λαμβάνων οὐτ' οἶνον, οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκα δὲ γὰρ αἶψ' ἐλάσαι βλαστήσωσ', αἶψ' ἄμπελοι,
ὅποσιν ἐκόντοισιν· ταιαύταις σφιδόταις πατήσαντες.
ἥν δὲ πλινθιύουσ' ἴδωμεν, ὑσομιν· καὶ τοῦ εἴγους
τὸν κίραμον αὐτῷ χαλάζαις εὐρογγύλαις ξυτρίψομεν.
καὶ γὰρ γὰρ ποτ' αὐτοῖς, ἢ τῶν ξυγγινῶν, ἢ τῶν φίλων,
ὑσομιν τὴν νύκτα πᾶσαν· ᾧτ' ἴσως βουλήσεται
καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον, ἢ κρῖναι παπῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΠΑΣΙΑΣ, ΜΑΡΤΤΣ, ΑΜΤΝΙΑΣ, ΧΟΡΩΣ.

Στριψιάδης.

ΠΕΜΠΤΗ, τειρὰς, τρίτη, μιτὰ ταύτην διυτίρα·
εἶθ', ἥν' ἰγὼ μάλιστα πασσῶν ἡμερῶν
δίδοικα, καὶ πείθρικα, καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μιτὰ ταύτην ἔθ' ἴση τι καὶ ἴσα.
πᾶς γάρ τις ἄμυσ', οἷς ἐφίλων τυγχάνω,
θείς μοι περὶ ταυτῇ, ἀπολιῦν τι φησὶ κᾶξολιῦν,
ἰμοῦ μίστρια τοι καὶ δίκαι' αἰτουμένους
ᾧ δαιμόνι, τὸ μὲν τι νοῦν μὴ λάβης,
τὸ δ' ἀνακαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφρις. — οὐ φασιν ποτὶ
οὕτως ἀπολήψισθ', ἀλλὰ λαιδοροῦσί μοι,
ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσιςθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζίσθων. ὀλίγον γάρ μοι μίλει,
εἴτερ' μιμάθηναι εὐ λείγην Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντισήριον.
παῖ, ἡμί, παῖ, παῖ.

Σωκράτης.

Στριψιάδην ὁσπάζομαι.

Στριψιάδης.

κᾶγωγι σ'. ἀλλὰ τουτοὶ περὶ τοῦ λαβί.
χερὴ γὰρ ἰπιδουμάζων τι τὸν διδάσκαλον.

καί μοι τὸν υἱὸν, εἰ μιμᾶσθαι τὸν λόγον
ἐκείνου, εἴφ', ὃν ἀρετίῳ εἰσήγαγεις.

Σωκράτης.

μιμᾶσθαι.

Στριψιάδης.

εὔ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

Σωκράτης.

ᾧς' ἀποφύγοις ἄν, ἣν τιν' ἄν βούλη, δίκην.

Στριψιάδης.

καὶ μάρτυρες παρεῖσαν, ὅτ' ἰδανιζόμεν·

Σωκράτης.

πολλῷ γι μᾶλλον, καὶ παρεῖσαν χίλιοι.

Στριψιάδης.

βοᾶσομαί γ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοᾶν.

ἰὼ, κλαίε', ὦ ἑολοσώται,

αὐτοί τι, καὶ τὰρχαῖα, καὶ τόποι τόπων.

οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσιςθ' ἔτι·

οἷος ἱμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐν δώμασι παῖς,

ἀμφήκει γλώττη

λάμπων, πρόσβολος ἱμὸς,

σωτῆρ δόμοις, ἰχθρῶς ἀνιαρὸς,

λυσανίας πατρῶν μεγάλων παπῶν·

ὃν πάλισον τρίχων ἴνδοθεν ὡς ἱμὶ.

ὦ τίκνον, ὦ παῖ, παῖ,
ἔξιλθ' οἴκων· αἶε σοῦ πατρός.

Σωκράτης.

ὅδ' ἐκείνος ἀνὴρ.

Στρεψιάδης.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

Σωκράτης.

ἄπιθι σὺ λαβών.

Στρεψιάδης.

ἰὼ, ἰὼ, τίκνον,

ἰοῦ, ἰοῦ.

ὥς ἤδομαί σου πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
νῦν μὲν γ' ἰδίῳ εἴ πρῶτον ἱερνητικούς,
καὶ αντιλογικούς, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθίῃ, τὸ ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ ΣΤ; καὶ δοκῶν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι
ἐπὶ τοῦ προσώπου. τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλῆπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ ἀπώλισας.

Φειδιππίδης.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

Στρεψιάδης.

τὴν ἱνὴν τι καὶ νῖαν.

Φειδιππίδης.

Ἰνὴ γάρ ἐστι καὶ νῖα τις ἡμίρρα;

Στριψιάδης.

εἰς ἣν γε θήσιν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.

Φιιδισπίδης.

ἀπολοῦντ' ἄρ' αὖθ' οἱ θίντις. σὺ γὰρ ἴσθ' ὅπως
μὴ ἡμίρα γίνοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

Στριψιάδης.

οὐκ ἂν γίνοιτο;

Φιιδισπίδης.

πῶς γάρ; εἰ μήτιρ γ' ἄμα
αὐτὴ γίνοιτο γραῦς τε καὶ ἰέα γυνή.

Στριψιάδης.

καὶ μὴν νινόμεται γ'.

Φιιδισπίδης.

σὺ γὰρ, αἶμας, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὃ σι νοῖ.

Στριψιάδης.

νοῖ δὲ τί;

Φιιδισπίδης.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

Στριψιάδης.

τουτὶ μὲν οὐδὲν παρὰ πρὸς ἔτην τε καὶ ἰέαν.

Φιιδισπίδης.

ἱεῖνες οὖν τὴν πλῆσιν εἰς δὴ ἡμέρας

ἴθηναι, εἰς τε τὴν ἔτην τε καὶ ἰέαν,

ἴν' αἱ θύσεις γίγνονται τῇ νομηνίᾳ.

Στρεψιάδης.

ἵνα δὴ τί τὴν ἴην προσίθῃαι ;

Φιδιππίδης.

ἴν', ὦ μέγα,

παρόντες οἱ φύγοντες ἡμῖρα μιᾷ
πρόσιρον, ἀπαλλάτσοινθ' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ,
ἴωθαι ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.

Στρεψιάδης.

πῶς οὐ δίχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
ἄρχαι τὰ πρυτανίῳ, ἀλλ' ἴνη τι καὶ νία ;

Φιδιππίδης.

ὅπρις οἱ προτίνθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
ἴν' ὥς τάχις τὰ πρυτανίῳ ὑφιλοίετα,
διὰ τοῦτο προῦτίνθουσιν ἡμῖρα μιᾷ.

Στρεψιάδης.

εὔ γ', ὦ παποδαίμονες, πύ κάθησθ' ἀβίλτιροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὅντις λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβιατ', ἄλλως ἀμφορῆς νηησμίνοι ;
ὥς· εἰς ἡμαυτὸν, καὶ τὸν υἱὸν τουτοῦ,
ἐπ' ἐνταχίαισιν ἄξιον μὲν γκώμιον.

Μάκαρ, ὦ Στρεψιάδης,

αὐτός τ' ἴθις, ὥς σοφός,

χ' εἶον τὸν υἱὸν ἐκτρίφεις

φῆσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,
 χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,
 ἥνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λίγων τὰς δίκας.
 ἄλλ' εἰσαγαγὼν σε βούλομαι
 πρῶτον ἰτιάσαι.

Πασίας.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρεὴ προΐναι ;
 οὐδ᾽ ἵποσί γ'. ἀλλὰ κριῦνται ἢν εὐθὺς τότε
 ἀπειρυθριάσαι γι μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα·
 ὅτι τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἵνικα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε πλητιύμεντα, καὶ γιγῆσομαι
 ἑχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 ἄτὰρ οὐδ᾽ ἵποσί γι τὴν πατρίδα παταισχυνῶ
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην . . .

Στρεψιάδης.

τίς οὐτοςί ;

Πασίας.

ἰς τὴν Ἴην τι καὶ νῆαν.

Στρεψιάδης.

μαρτύρομαι,

ὅτι ἰς δὺ εἴπιν ἡμέρας. τοῦ χρέματός :

Πασίας.

τῶν δώδεκα μινῶν, ᾧ ἔλαβες, ἀνούμηνος
 σὸν ψαρόν ἴσπρον.

Στρεψιάδης.

ἴππου; οὐκ ἀκούετι,

δὲ πάντες ὑμῖς ἴσι μισοῦνθ' ἱππικὴν;

Πασίας.

καὶ, νῆ Δί', ἀποδώσιν γ' ἱπώμους τοὺς θεούς.

Στρεψιάδης.

οὐκ τὸν Δί' οὐ γάρ πο τὸτ' ἐξητίσαστο

Φειδιππίδης μαι τὰ ἀκατάβλητον λέγον.

Πασίας.

οὐν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοίῃ;

Στρεψιάδης.

τί γὰρ ἄλλ' εἴη ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

Πασίας.

καὶ ταῦτ' ἰθελήσεις ἀπομέσαι μοι τοὺς θεούς,

ὅτ' εἴη κελύσω γό σι;

Στρεψιάδης.

ταὺς ποίους θεούς;

Πασίας.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.

Στρεψιάδης.

νῆ Δία,

εἴη πρὸς παταδίην γ', εἴη ὁμόσαι, τριώβολον.

Πασίας.

ἰπὸλοις τοῖσιν ἴναι ἀσκαδίας ἴσι.

Στριψιάδης.

ἄλσιν διασμηχθῶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

Πασίας.

οἴμ', ὥς καταγιλᾶς.

Στριψιάδης.

ἔξ χοᾶς χωρήσεται.

Πασίας.

οὐ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγα, καὶ τοὺς Διοῦς,
ἱμοῦ καταπροΐξει.

Στριψιάδης.

Θαυμασίως ἤσθην Διοῖς.

καὶ Ζεὺς γιλοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδέσιν.

Πασίας.

ἦ μὴν εὐ τούτων εἴ χρέον δώσιε δίκην.
ἀλλ' εἴτε γ' ἀποδώσις τὰ χρέματ', εἴτε μὴ,
ἀπόπιμψον, ἀποκρινάμενος.

Στριψιάδης.

ἔχι νῦν ἥσυχος.

ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρηνοῦμαι σοι σαφῶς.

Πασίας.

τί σοι δοκιᾷ δράσιν;

Μάρτυς.

ἀποδώσιν μοι δοκιᾷ.

Στριψιάδης.

ποῦ 'σθ' οὗτος ὠπαιτῶν με τὰργύριον; λίγι,

τουτὶ τί ἐστὶ ;

Πασίας.

τοῦθ' ὅ τι ἐστὶ ; κάρδοπος.

Στριψιάδης.

ἴππειτ' ἀπαιτιῖς τὰργύριον, τοιοῦτος ὦν ;

οὐκ ἄν ἀποδοίην οὐδ' ἄν ὀβολὸν οὐδινί,

ὅστις καλίσει κάρδοπον τὴν καρδέσσην.

Πασίας.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις ;

Στριψιάδης.

οὐχ, ἔσον γ' ἴμ' εἰδέναι.

οὔκου ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργισῖς

ἀπὸ τῆς θύρας ;

Πασίας.

ἄπειμι· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι

θήσω περὶ τανῦν, ἢ μηκέτι ζῆλον ἰγών.

Στριψιάδης.

προσαποβαλὺς ἔρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,

ὅτι καλίσας ἐνθιμῶς τὴν κάρδοπον.

Ἀμυνίας.

ἰὼ μοί μοι.

Στριψιάδης.

ἴα·

τίς οὐτοσί ποτ' ἴσθ' ὁ θρηνῶν ; οὐ τι ποσὶ
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἰφθίγγατο ;

Ἀμυνίας.

τί δ' ; ὅστις ἐμὶ, τοῦτο βούλειθ' εἰδῖναι ;
ἀνὴρ καποδαίμων.

Στρεψιάδης.

κατὰ σιαστόν νυν εἴπω.

Ἀμυνίας.

ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάμεναι
ἱππων ἱμῶν ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεις.

Στρεψιάδης.

τί δαί σε Τληπόλεμόν ποτ' εἰργασται κακόν ;

Ἀμυνίας.

μὴ σκῶπτί μ', ὦ τὰν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι πόλιν σου. ἔλαβιν,
ἄλλως τι μίντοι καὶ παρῶς πιπραγόντι.

Στρεψιάδης.

τὰ ποῦα ταῦτα χρήμαθ' ;

Ἀμυνίας.

ἑδωκίσατο.

Στρεψιάδης.

παρῶς ἄρ' ὄντως εἴχεις, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Ἀμυνίας.

ἱππους γ' ἐλαύνων ἰξίπισον, ἢ τοὺς θεούς.

Στρεψιάδης.

τί δῆτα ληρῆς, ὥσπερ ἀπ' οἴου κατὰ πτερὰ ;
' Ἀμυνίας.

ληρῶ, τὰ χρέματ' ἀπολαβὴν εἰ βούλομαι ;

Στρεψιάδης.

οὐκ ἴσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

' Ἀμυνίας.

τί δαί ;

Στρεψιάδης.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σισιῖσθαί μιν δοκεῖς.

' Ἀμυνίας.

σὺ δὲ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, προσκτελέσειςθαι γ' ἱμοί,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τὰργύριον.

Στρεψιάδης.

πάτσιπι νῦν,

πότιρα νομίζεις καινὸν αἶνι τὸν Δία

ὔειν ὕδωρ ἐπάσσοι', ἢ τὸν ἥλιον

ἔλπειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.

' Ἀμυνίας.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότιρον, οὐδ' ἱμοὶ μίλει.

Στρεψιάδης.

πῶς οὖν ἀπολαβὴν τὰργύριον δέικαις εἶ,

εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μετιώρων πραγμάτων ;

Ἀμυνίας.

ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γι.

Στρεψιάδης.

τοῦτο δ' ἴσθ' ὁ τόκος τί θηρίον ;

Ἀμυνίας.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
πλίον πλίον τὰργύριον αἰεὶ γίγνεται,
ὑπερβύοντος τοῦ χρόνου ;

Στρεψιάδης.

καλῶς λέγεις.

τί δῆτα ; τὴν θάλατταν ἴσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ ;

Ἀμυνίας.

μὰ Δι', ἀλλ' ἴσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

Στρεψιάδης.

πᾶτα πῶς

αὕτη μὲν, ὦ κακοδαίμον, οὐδὲν γίγνεται,
ἐπιβρύοντων τῶν ποταμῶν, πλείων ; σὺ δὲ
ζητιῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν ;
οὐκ ἀποδιώξεις σκαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας ;
φίρει μοι τὸ κίντρον.

Ἀμυνίας.

ταῦτ' ἰγὼ μαρτύρομαι

Στρεψιάδης.

ὕπαγε. τί μίλλεις; οὐκ ἰλᾶς, ᾧ σαμφόρα;

Ἀμυνίας.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἔστιν;

Στρεψιάδης.

ἄξις; ἐπὶ σ' ἄλῶ,

κινεῖσθαι ὑπὸ τὸν προκτόν σε τὸν σιραφόρον.

φύγεις; ἔμιλλόν σ' ἄρα κινήσειν ἰγὼ,

αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Χορός.

οἷον τὸ πραγματῶν ἱεῖν φλαύρων. ὁ γὰρ

γίρων ὃδ' ἱρασθεὶς

ἀποστρεῖσθαι βούλεται

τὰ χρήμαθ' ἀδανείσασθαι

καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμιρόν τι λήψεται

πρᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει

τὸν σοφιστὴν, ᾧ πανουργίῃν

ἤρξατο, ἑξαίφνης τι παπὸν λαβὴν.

οἴμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν, ὅπῃ

πάλαι ποτ' ἐζήτει,

εἶναι τὸν υἱὸν διονόσι

γνώμας ἐναντίας λίγισ

τοῖσιν δίκαιοις,
 ὥς νικᾷ ἅπαντας,
 οἷσπερ ἂν ζυγγίνηται,
 καὶ λείγῃ παμπόνηρα.
 ἴσως δ', ἴσως βουλήσεται
 καὶ φωνὴν αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ,
 ΜΑΘΗΤΑΙ Σωκράτους, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
 ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Στρεψιάδης.

ΙΟΥ, ἰοῦ.

ὦ γείτονες, καὶ ζυγγινῆς, καὶ δημόται,
 ἀμύναδιτέ μοι τυπτομένη πάσῃ τέχνῃ.
 οἶμοι παροδαίμων τῆς κιθαλῆς, καὶ τῆς γυνᾶς.
 ὦ μισρὶ, τύπτεις τὸν πατέρα,
 Φειδιππίδης.

Φήμ', ὦ πάτερ.

Στρεψιάδης.

ὀρᾷδ' ὁμολογοῦνδ', ὅτι με τύπτει.
 Φειδιππίδης.

καὶ μάλα.

Στρεψιάδης.

ὦ μισρὶ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχι.

Φειδιππίδης.

αὐθαίς με ταυτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λίγες·
 ἄρ' ἴσθ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακὰ;
 Στρεψιάδης.

ὦ λακκόπρωκτι.

Φειδιππίδης.

πάττι πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
 Στρεψιάδης.

τὸν πατέρα τύπτεις.

Φειδιππίδης.

καποφανῶ γε, νῆ Δία,

ὥς ἐν δίκῃ σ' ἵτυπτον.

Στρεψιάδης.

ὦ μιαρῶτατι,

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

Φειδιππίδης.

ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σὶ νικήσω λίγων.

Στρεψιάδης.

τοῦτ' ἐν νικήσει;

Φειδιππίδης.

πολύ γε καὶ ῥαδίως.

ἔλαῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγειν βούλιι λίγειν.

Στρεψιάδης.

ποίοιεν λόγειν;

Φιδιππίδης.

τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα,

Στρεψιάδης.

Ἰδιδαξάμην μίντοι σι, νῆ Δί', ὦ μίλι,
 τοῖσιν δίκαιους ἀντιλίγειν, εἰ ταῦτά γε
 μέλλεις μ' ἀναπείθω, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν
 τὸν πατέρα τύπτεισθαί 'στιν ὑπὸ τῶν υἱῶν.

Φιδιππίδης.

ἀλλ' οἶμαι μίντοι σ' ἀναπίσειν, ὥςτι γε
 οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμινος οὐδὲν ἀντιρεῖς.

Στρεψιάδης.

καὶ μὴν ὅτι καὶ λίξεις ἀποῦσαι βούλομαι.

Χορός.

σὸν ἔργον, ὦ πρῆστυτα, φροντίζω, ὅση
 τὸν ἄνδρα κρατήσεις·

ὥς εὖτος, εἰ μὴ τῷ πιπείθω, οὐκ ἂν ἦν
 οὕτως ἀκέλαστος.

ἀλλ' ἴσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὸ
 λῆμ' ἐστὶ τὰνθρώπου.

ἀλλ', ἐξ ὅτου τοπρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γινέσθαι,
 ἦδη λίγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Στρεψιάδης.

καὶ μὴν ἴθιν γε πρῶτον ἠρξάμην λαδορεῖσθαι,
 ἐγὼ φράσω. ἱπιδὴ γὰρ εἰσιώμιθ', ὥσπερ ἴτι,

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἰγὼ 'κίλιυσσας
 ἔσας Σιμωνίδου μέλεις, ΤΟΝ ΚΡΙΟΝ ΩΣ ΕΠΕΧΘΗ·
 ὁ δ' εὐθύς ὡς ἀρχαῖον εἶναι φασκε τὸ κιθαρίζειν,
 ἄδειν τι πίνονθ', ὥσπερὶ κάχρυς γυναιῖν' ἀλαῦσαν.

Φιιδιπαίδης.

οὐ γὰρ τότ' εὐθύς χρῆν σ' ἄρα τύπτισθαι· τι καὶ
 πατιῦσθαι,

ἄδειν κιλιούνθ', ὥσπερὶ τίττιγας ἱσιῶντα·

Στριψιάδης.

τοιαῦτα μίντοι καὶ τότ' ἔλιγν' ἴνδον, οἷά περ νῦν·
 καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι πακὸν ποιητήν.
 καὶ γὰρ μέλεις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνισχόμεν τὸ πρῶτον.
 ἔπειτα δ' ἐκίλιυσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
 τῶν Αἰσχύλου λίξαι τι μοι· καὶ δ' οὗτος εὐθύς ἔπιν·
 Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
 ψόφου πλείων, ἀξύστατον, τόμφακα, κρημνοποιόν·
 πάνταῦθα πῶς οἶσθί μοι τὴν καρδίαν ὀριχθεῖν·
 ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην· Σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
 λίξον τι τῶν νωτίρων ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίνει
 ἀδελφός, ὃ 'λιξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.
 ἰγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνισχόμεν· ἀλλ' εὐθύς ἱεραάττω
 πολλοῖς πακοῖς καίσχροισι· καὶ τ' ἰντιῦθιν, οἷον εἰνός,
 ἔπος πρὸς ἔπος ἡριδόμενθ'· εἴθ' οὗτος ἰκαναπηδᾷ,

κἄπειτ' ἴφλα με, κἄσπῶδι, κἄπνιγι, κἄπνιγλι.
Φιιδιππίδης.

οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἰπαινῶς,
σοφώτατον ;

Στριψιάδης.

σοφώτατόν γ' ἐπιῖνοι; ᾧ, τί σ' ὤπω;
ἄλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.

Φιιδιππίδης.

ἢ τὸν Δί', ἐνδίκως γάρ.

Στριψιάδης.

καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ᾧ 'ναίσχυντί, σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντες, ὅτι νοοίης.
εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πωῖν ἐπέσχον
μαμμάν δ' ἂν αἰτήσωντας, ἤκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον
πακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἴφθης φρέσσαι, κἄγὼ λαβὼν θύραζι,
ἐξίφισρον ἂν, καὶ πρὸς χάμην σι. σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάσχω
βοῶντα, καὶ πικραγὰδ', ὅτι
χιζητιφῆν, οὐκ ἴτλης
ἔξω 'ξινιγυῖν, ᾧ μιὰρῶ,
θύραζί μ', ἄλλ' ἀποπνιγόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα πακκᾶν.

Χορός.

ἤμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ᾧ τι λίξι.

εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος

λαλῶν ἀναπίσει,

τὸ δέσμα τῶν γιγαιτέρων λάβοιμ' ἂν οὐκ,

ἀλλ' οὐδ' ἂν ἱρεΐνθου.

σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἱπῶν κινήτᾳ καὶ μοχλευτᾳ,

πειθῶ τινα ζητιῖν, ὅπως δόξεις λίγειν δίκαια.

Φειδιππίδης.

ὥς ἡδὺ παινοῖς πράγμασιν καὶ διξιοῖς ὁμιλεῖν,

καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.

ἰγὼ γὰρ, ὅτι μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,

οὐδ' ἂν τρεῖς ἱππῶν ῥήμαθ' οἶός τ' ἦν, πρὶν ἱξάμαρτιν·

νυνὶ δ' ἱπιδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἱπαυσιν αὐτὸς,

γνώμαις δὲ λιπταῖς καὶ λόγοις ζύνειμι καὶ μερίμναις,

οἷμαι διδάξιν, ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζην.

Στρεψιάδης.

ἱππευε τοῖσιν, νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κριπτὸν ἔστιν

ἱππων τρέφειν τέθρεππον, ἢ τυπτόμενον ἱπιτριβῆναι.

Φειδιππίδης.

ἱππεῖσε δ', ὅθις ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,

καὶ περὶ τ' ἐρήσομαί σε σουτί· παιδὰ μ' ἔντ' ἔτυπτες·

Στρεψιάδης.

ἰγὼ γέ ε', εὐνοῶν τι καὶ κηδόμενος.

Φειδιππίδης.

εἰπὲ δὴ μοι,

οὐ καὶ μέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως

τύπτοντ', ἰπιιδήπειρ γι τοῦτ' ἴσ' εἰνοῖν, τὸ τύπτειν ;
 πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 τοῦμὸν δὲ μή· καὶ μὴν ἴφυν ἰλιύθιρές γι κῆγῶ.
 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκιῖς ;

Στρεψιάδης.

τίη δὴ :

Φειδιππίδης.

φῆσαις νομίζισθαι σὺν παῖδός τοῦτο τοῦργον εἶναι·
 ἐγὼ δὲ γ' ἀντίποιμ' εἶν, ὡς δὲς παῖδες οἱ γέροντες,
 εἰπὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ νέους τι κλάειν,
 ὅσφιρ ἐξαμαρτάνειν ἤττον δίκαιον αὐτούς.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν

Φειδιππίδης.

οὐκ οὐν ἀνὴρ, ὃ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον, ἦν τοσπερῶτον,
 ὥσπερ σὺ κῆγῶ, καὶ λίγην ἴπειθι τοὺς παλαιούς ;
 ἤττον τί δῆτ' ἴξισι καὶ μοὶ καινὸν αὖ τολαιπὸν
 θεῖναι νόμον τοῖς νύεσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν,
 ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομιν, περὶ τὸν νόμον τιθῆναι,
 ἀφίμειν, καὶ δίδομιν αὐτοῖς προῖκα συγκιπέφθαι.
 σπείψαι δὲ τοὺς ἀλεπτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτᾶ
 ταυτὶ,

ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσα
 ἡμῶν ἐπιῖναι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι ;

Στριψιάδης.

τί δῆσ', ἱπιυδὴ τοὺς ἄλιπτερούνας ἄπαντα μιμνῷ,
οὐκ ἰσθίως καὶ τὴν κόπρον, πρὶν ζύλου καθιύθης·
Φιιδιππίδης.

οὐ ταυτὸν, ὦ τὰν, ἴσιν, οὐδ' ἂν Σωκράτι δοκοίη.

Στριψιάδης.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει.
Φιιδιππίδης.

καὶ πῶς·

Στριψιάδης.

ἴσθι σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἰγὰρ πολάζειν
σὺ δ', ἣν γίνηται σοι, τὸν υἱόν.

Φιιδιππίδης.

ἣν δὲ μὴ γίνηται,
καὶ τὴν ἱμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἰγχανῶν τιθνήξῃ·

Στριψιάδης.

ἱμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἡλικίης, δοκεῖ λίγειν δίκαια·
καὶ ἔμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰ πικρῇ.
εὐλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰπὸς ἔτ', ἣν μὴ δίκαια δρῶμεν.

Φιιδιππίδης.

τρεῖς δὲ χ' ἀτίραν ἔτι γνώμην.

Στριψιάδης.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

Φυδιππίδης.

καὶ μὲν ἴσως γ' οὐκ ἔχθισαι παθὼν, ἀ νῦν πίπτομαι.

Στρεψιάδης.

πῶς δὴ ; δίδαξον γὰρ, τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφιλέσται ;

Φυδιππίδης.

τὴν μητιέ', ὥσπερ καὶ σὶ, τυπτήσω.

Στρεψιάδης.

τί φῆς ; τί φῆς σὶ

τοῦθ' ἵτιρον σὲ μιῶζον κακόν.

Φυδιππίδης.

τί δ', ἢν ἴχων τὸν ἥσαν

λόγον, σὶ νικήσω λίγων,

τὴν μητιέ' ὡς τύπτει χριών ;

Στρεψιάδης.

τί δ' ἄλλο γ' ; ἢν ταυτὶ ποιῆς,

οὐδέν σε κωλύσει σιαντὸν ἰμῶαλιῖν

ἐς τὸ βάραθρον μιτὰ Σωκράτους,

καὶ τὰν λόγον τὸν ἔττω.

ταυτὶ δὲ ἡμῶς, ἢ Νιφίλαι, πίπωθ' ἰγὰρ

ὑμῖν ἀναδύει ἅπαντα σῆμά τε πρῶγματα.

Χαράς.

αὐτοὺς μὲν οὖν ταυτῶν σὲ πείσσει αἵτιος,

εὐρύχας σιαντὰ ἐς πονηρὰ πρῶγματα.

Στρεψιάδης.

σί δῃτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύσασι,

ἀλλ' αὐτὸς ἀγραικὸν καὶ γέροντ' ἐπήρασι :

Χερὸς.

αἰὶ ποιοῦμεν ταῦτ' ἐκάστοτ', ὅταν τιτὰ
γινῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐκστὺν πραγμάτων,

ἵως αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς πακὺν,

ὅπως αὖ εἰδῇ τοὺς θεοὺς διδουκίαι.

Στριψιάδης.

ἦ μοι, πονηρά γ', ὦ Νιφίλαι, δίκαια δέ.

οὐ γάρ μ' ἐχεῖν τὰ χεῖματ', ἄδανισάμην,

ἀποστριπῶν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτασι,

τὸν Χαιριφῶντα τὸν μισρὸν, καὶ Σωκράτην

ἀπολιῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἴλθ', οἷ σι κἄμ' ἐξηπάτησεν.

Φυδιππίδης.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

Στριψιάδης.

ναί, ναί, παλαιδίσθητί γι Πατρηῶν Δίω,

Φυδιππίδης.

ἰδοὺ γι ΔΙΑ ΠΑΤΡΩΟΝ. ὡς ἀρχαῖος εἶ.

Ζεὺς γάρ τις ἴστα :

Στριψιάδης.

ἴστα :

Φυδιππίδης.

οὐκ ἴσται γ', ἴσται

Δῖνος βασιλεύς, πρὸς Δίῃ ἑλλήλαστος.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἐξιλήλακ'· ἀλλ' ἐγὼ τότε' ὀόμην
Δία τουτονὶ τὸν δῖον. ἦ μοι διίλαιος,
ὅτι καὶ σὲ χυτρεῖν ὄντα θῖδ' ἠγησάμην.

Φιδιππίδης.

ἴσταῦθα σαυτῇ παραφρόνι, καὶ φληνάφῃ.

Στρεψιάδης.

οἴμοι παραιοίᾳς· ὡς ἱμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξίκαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδὲ μ' ἐπιτρίψης· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει,
ἱμοῦ παραιοήσαντος ἀδολισχία.
καί μοι γινεῖ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῇ
διωπάδῃ γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοὶ δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινῖς, οὐκ ἔων διπορήφειν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα ἱμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολισχῶν. διῶρο, διῶρ', ὦ Παιθία,
κλίμακα λαβὼν ἐξιλθε, καὶ σμινύην φέρον,
πῆψυσ' ἱπαναβὰς ἰσὶ τὸ φροντιστήριον,
τὸ τίγος κατάσκαπτ', εἰ φιλιῖς τὸν δεσπότην,
ἵως ἂν αὐτοῖς ἱμβάλης τὴν οἰκίαν.
ἱμοὶ δὲ δῶδ' ἰνιγπάτω τις ἡμένην
πᾶγ' ὅτιν' αὐτῶν τάμερον δοῦναι δίκην
ἱμοὶ ποιήσω, καὶ σφῶρα γ' εἴς' ἀλαζόνες.

Μαθητῆς α'.

ἰού, ἰού.

Στριψιάδης.

ὃν ἔργον, ᾧ δῆς, ἵναί πολλην φλόγα.

Μαθητῆς α'.

ἰνδρωπε, τί ποιῶς ;

Στριψιάδης.

ᾧ τι ποιῶ ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

ἱαλιπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας ;

Μαθητῆς β'.

ἡμεῖς, τίς ἡμῶν πυρραλεῖ τὴν οἰκίαν ;

Στριψιάδης.

πιῖνος, οὐπερ θοιμάτιον εἰλήφατι.

Μαθητῆς β'.

ἰπολεῖς, ἀπολεῖς.

Στριψιάδης.

τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,

ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,

ἢ γὰρ πρέτιρόν πως ἱντραχηλισθῶ πιαάν.

Σωκράτης.

ἔστος, τί ποιῶς ἰτιόν, δύσπ τοῦ τίγους ;

Στριψιάδης.

ερεθασῶ, καὶ περιφρεσῶ τὸν ἥλιον.

Συμπότης.

οἶμοι τάλας, δειλοί ἀποπνιγέσθαι.

Χαιριφών.

ὦ γὰρ καταδαίμων γὰρ καταπαυθήσθαι.

Στριψιάδης.

τί γὰρ παθόντ' ἰς τοὺς Διὸς ἑβρίξειτο,

καὶ τῆς Σιλήτης ἱστοκῦσθαι τὴν Ἰδραν;

δίοναι, βάλλει, παῖτε, πολλὰν οὐρανῶν,

μάλιστα δ' οὐδὲν, τοὺς Διὸς ὡς ἡδίστου.

Χορὸς.

ἄγῳσθ' ἔγωγε. καὶ χερσὶν γὰρ μετρίως τόγῃ σήμερον ἡμῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ *Σιράπων ἑποπός.*

ΕΠΟΥ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΤΚΕΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ *γιομίσσης.*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ *πισθιταίρου.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΤΗΣ τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλίος, αὐτόχθοσι γένεσθαι· φιλοτιμία πρώτη, τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς πόλιν φανίσσης, αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαψῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ πρσιγῶτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀντίτραπτο, καὶ διωρθεῖτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δικελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πρᾶγματα ἐγχευρισθίντων, ἐπισφαλὲς γίγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλειγχετο Ἀριστοφάνης τοὺς πακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τέτῳ ἦν, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσερούειν. ἐν δὲ ταῖς ΟΡΝΙΣΙ καὶ μέγα τι διανοιόηται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἦδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης, καὶ διαφθαερμένης ὑπὸ τῶν πρσιγῶτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὥσπερ σὺγκιχυμένων τῶν καθεσῶτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθισθαι πρὸς τὸ ἡριμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ

κατὰ θιῶν βλάβοςφῆμα ἐπιτηδεύεις ὁποιόμενται. παιῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδιῦσθαι θιῶν, ἀφροντισάντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν παθόλου εἶχος τοιοῦτος. ἱκανοὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰπῆ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχιριζομένων τὰ νοινὰ, ἐλίγχι τὴν φάυλην διέθισον, ἱσθισομένην ἐγκαθασπίρῳ τοῖς ἀπέουσι, ἀπαλλαγῆναι τῆς ποιηρᾶς ἐπισώσης πολιτείας. ἐποτίθεται γὰρ ὅπερ τὸν αἶρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπάσης ἀπαλλάσσει· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνάδους ὀρεῖσθαι, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίξῃ, ἐπίσποπῃ, ἢ ψηφισματογράφῃ, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς· ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς ἀπάντων προκρίσεις, ὥς αἰσχροπεριδείας ἵηκιν χρηματίζοντας. εἴθ' ὕστερον καὶ τὰς θιὺς εἰς ἀποσησίαν κομῶδι. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γιγόντων πιπείηται, ὥς εἰ πεπαυμένη ἴτιρος τῇ ἴτιρῃ, καὶ ἐλπίζει ἴσισθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τῶν ποιητῶν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τιρατολογίας εἶναι μὴ ἄλλοις διελίγχι· ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γίγαντομαχίας συμπλοκὴν ἰωλοὶ ἀποφαίνων, ὅρισιν ἴδωκε διαφίρεσθαι πρὸς θιοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρεῦμα παθῆκεν εἰς ἄγν, διὰ Καλλιγρέτου· εἰς δὲ Αἰναια τὸν Ἀμφιδέκον ἐβίβαξε διὰ

Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πύρουσι
γενομένων ἐπὶ Ἀριστομένησου, τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθη-
ναῖοι γὰρ πίμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μι-
τασσελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυσηρίων ἐκμιμή-
σεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἴπιτο τοῖς μιθήκουσιν.
ἐπειθ' ἐν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πιλοπόννησον ἐπι-
ραιώθη. τῆς δὲ μιτακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστο-
φάνης, ἀπαρθεύων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν,
ἐν οἷς γὰρ φησί· (v.145.)

Μηδαιμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύνψεται
πλητῆρ' ἔγρουσ' Ἰωθιν ἢ Σαλαμινία.

—————

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΔΙΑ τὰς δίπας φύγουσιν Ἀθήνας δύο τοῖς·
οἱ πρὸς τὸν Ἑποπα, τὸν λεγόμενον Τηρία,
ἐλθόντες, ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
ὣς πρίσβυς Ἑποπι συμπαρόν μετὰ πλειόνων,
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ἐρρίθων γίνεσθαι,
καὶ πῶς, ἴάν τις κατὰ μίσην τὸν αἶρα
πόλιν κτίσῃσι, τῶν θιῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'· ἰπ δὲ τοῦ γε φαρμάκου
πτίρυγας ἱπτοῖον· ἡξίωσαν δ' οἱ θιοὶ,
ἰπιδίσις οὐ μικρὰν ἐρῶντις γινεαμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΤΡΟΧΙΛΟΣ,
ΕΠΟΥ, ΧΟΡΟΣ, ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ,
ΧΗΡΤΞ.

1—6.

Ευελπίδης.

ΟΡΘΗΝ πιλύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται ;

Πεισθέταιρος.

διαρράγεις· ἦ δι' αὐτὸ κρώζει πάλιν.

Ευελπίδης.

τί, ὦ πόνηρ, αἶω κάτω πλανύττομι ;

ἀπολούμεθ', ἄλλως τὴν ἰδὸν προφορούμεν.

Πεισθέταιρος.

τὸ δ' ἐμὲ, κορώνη πιδόμενον τὸν ἄθλιον,

ἰδοῦ περιελθῖν τὰδια πλῖν ἢ χίλια.

Εὐελπίδης.

τὲ δ' ἰμὶ, πολὺν πωιδόμενον τὸν δῦσμον,
ἀποσποδῆσαι τοὺς ἔνυχας τῶν δαπτύλων.

Πισθίσαιρος.

ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἰσμὶν οἶδ' ἴγων' ἴτι.

Εὐελπίδης.

ἐντιυθινὶ τῇ πατρὶδ' αἶν ἱξιύροις σὺ πω :

Πισθίσαιρος.

οὐδ' αἶν, μὰ Δία γ', ἐντιυθιν' Ἐξημερίδης.

Εὐελπίδης.

οἶμοι.

Πισθίσαιρος.

σὺ μὲν, ὦ τὰν, τῇ δδὸν σάβτην ἴθι.

Εὐελπίδης.

ἦ δεινὰ καὶ δίδρακιν οὐκ τῶν ἐργίων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
δε τῶδ' ἴφασαι νῶν φράσαι τὸν Τηρία,
τὸν ἴποφ', δε ἔρις ἱγίειτ', ἐκ τῶν ἐργίων·
κἀπίδοτο τὸν μὲν Θαρρίλιδα τουτοῖ
πολοῖον ἑσολῶν· τὸν δὲ δὴ τραυόλου.
τὸ δ' οὐκ αἶρ' ἰσὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δακτυλῶν
καὶ νῦν σί πίχηναι : ἱερὸν δ' ὅπου κατὰ τῶν πωιδῶν
ἡμῶν ἴε' ἀξιαι : οὐ γὰρ ἴε' ἱταυθὰ τας
δδός.

Πισδίταιρος.

οὐδὲ μὲν Δί' ἰσταῦθά γ' ἀτραπὰς οὐδαμῶν.

Εὐιλπίδης.

οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρα :

Πισδίταιρος.

οὐ· ταυτὰ κρώζει, τὸ Δία, νῦν τι καὶ τότε.

Εὐιλπίδης.

τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ :

Πισδίταιρος.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ

βρύκουσ' ἀπίδισθαι φησί μου τοὺς δακτύλους :

Εὐιλπίδης.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἔστιν ἡμᾶς διομένους

ἰς πόρεσσιν ἰλθῆν, καὶ παρισκινασμένους,

ἵππιτα μὴ ἔξιυρῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν :

ἡμῶς γὰρ, ὦ ἄνδρες αἱ παρόντες ἐν λόγῳ,

τόσοι νοσοῦμεν τὴν ἰναντίαν Σάκκῃ,

ὃ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἄτρε, ἰσχυιάζεται

ἡμῶς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμεται,

ἄσσοι μὲν ἄσων, οὐ σαβοῦντας οὐδινός,

ἀισατόμιαθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν παδοῖν,

αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,

τὸ μὴ οὐ μιγάλην ἦτα φέου, πρὶνδαίμοις,

καὶ πᾶσι κοτὴν ἰσπατῖσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τίττιγες ἵνα μῆν' ἡ δύο
 ἐπὶ τῶν κραιῶν ἄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' αἰὶ
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 διὰ ταῦτα τόιδι τὸν βάδον βαδίζομεν·
 κανοῦν δ' ἔχοντι, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
 πλανώμεθα, ζητοῦντι τόπον ἀπράγμονα,
 ὅπου καθιδρυθῆντι διαγινοίμεθ' ἄν.
 ὁ δὲ εὖλος νῶν ἐστὶ πρὸς τὸν Τηρία,
 τὸν ἴσοπα, παρ' ἐκείνου πυθίσθαι διομίνων,
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἥ' πίπτειτο.

Πισθίταιρος.

οὔτος.

Εὐιλπίδης.

τί ἔστιν;

Πισθίταιρος.

ἡ κορώνη μοι πάλαι

ἄνω τι φράζει.

Εὐιλπίδης.

χωὶ κοιλοὶς οὔτεσσι

ἄνω κίχηνιν, ὥσπερι δεικνύς τι μοι
 ποῦκ' ἴσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἰσταῦθ' ὄρνις.
 εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσαι; τῇ σκέλει θῆτι τὴν πτέραν.

Εὐιλπίδης.

οὐ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἴν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος.

Πισθίταιρες.

οὐ δ' αὖν λίθον κόψον λαζών.

Εὐιλπίδης.

παῖν γ', εἰ δευῖ.

παῖ, παῖ.

Πισθίταιρες.

τί λίγυις, οὗτος ; τὸν Ἐποπα ΠΑΙ καλιῖς ;

οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἔχερῃς ΕΠΟΠΟΙ καλιῖν ;

Εὐιλπίδης.

Ἐποποῖ. ποιήσεις ἴτι με κόπτειν αὐθις αἶδ' ;

Ἐποποῖ.

Τροχιλος.

τίνας οὗτοι ; τίς δ' βλαῖν τὸν δισπότην ;

Εὐιλπίδης.

Ἀπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

Τροχιλος.

ἡμαι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτῶϊ.

Εὐιλπίδης.

οὗτος, τί δεινόν ; οὐδὲ κάλλιον λίγυις ;

Τροχιλος.

ἐπελιῶσθαι.

Εὐελπίδης.

ἀλλ' οὐκ ἴσμεν ἀνθρώπων.

Τροχῖλος.

τί'θαί;

Εὐελπίδης.

Ἐπαυιδιῶς ἴγωγε, Λιβυκὸν ὄρεον.

Τροχῖλος.

οὐδὲν λίγεις.

Εὐελπίδης.

καὶ μὴν ἴρου τὰ πρὸς παδῶν.

Τροχῖλος.

οἱ δὲ δὴ τίς ἴσιν ὄρεσι; οὐκ ἱεῖς;

Παισθέταιρος.

Ἐπικιχοδῶς ἴγωγε Φασιανικός.

Εὐελπίδης.

ἀλλὰ σὺ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θιῶν;

Τροχῖλος.

ὄρεσι ἴγωγε δοῦλος.

Εὐελπίδης.

ἡττήθης τινὸς

ἀλιετρυόνος;

Τροχῖλος.

οὐκ· ἀλλ' ὅτι πικρὸς εἰς δισπότῃς

ἴποψ' ἰγίνετο, τότε γινίσθαι μ' εὔξατο
ἔρην, ἵν' ἀπέλευθοι διάκονός τ' ἔχοι.

Εὐελπίδης.

δεῖται γὰρ ἔρεις καὶ διακόνου τινός ;

Τροχῖλος.

οὗτος γὰρ, εἴτ', εἴμαι, πρότερον ἀνδρωπός ποτ' ὦν,
σοτὲ μὲν ἐρεῖ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἰγὼ, λαβὼν τὸ τρυβλίον.
ἴττους δ' ἐπιθουμῇ, δεῖ τι τορύτης καὶ χύτρας ;
τρέχω 'πὶ τορύτην.

Εὐελπίδης.

τροχίλος ἔρεις οὐτοσί.

εἴσθ' οὖν ὃ δρεῖσαι, εἴ τροχίλι ; τὸν δισπότην
ἡμῖν κάλισον.

Τροχῖλος.

ἀλλ' ἀρτίως, νῆ τὸν Δία,
εὔδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σίεφους εἰνάς.

Εὐελπίδης.

θμῶς ἐπέγειρον αὐτόν.

Τροχῖλος.

οἶδα μὲν σαφῶς,

ὅτι ἀχθίσεται· σφῶν δ' αὐτὸν οὕτως ἐπεγερῶ.

Πισθέταιρος.

κακῶς σύ γ' ἀπόλοι· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέαι.

Εὐλαπίδης.

ἄνθρωποι παροδαίμεν, χῆρ' πολλοὶς μ' εἴχεται
ὑπὸ τοῦ δῖου.

Πισθέταιρος.

ὦ δυλότατον εὐ θηρίον,
δαίνας ἀφῆκας τὸν πολλόν;

Εὐλαπίδης.

εἴπ' ἱππῶν,

οὐδὲ τῇν περὶ τὴν οὐκ ἀφῆκας καταπισών;

Πισθέταιρος.

μὰ Δῖ' οὐκ ἴγωγί.

Εὐλαπίδης.

ποῦ γὰρ ἔστι;

Πισθέταιρος.

ἀπίπσιτα

Εὐλαπίδης.

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ γὰρ; ὡς ἀνδρείως εἴ.

Ἔπονψ.

ἄνθρωποι τὴν ὕλην, ἦν' ἐξίλθω ποσὶ.

Εὐλαπίδης.

ὦ Ἡράκλειε, τανυτὸ σέ ποτ' ἐπὶ θηρίον;

τίς ἢ πείρωσας; τίς δ' ἐρώσας τῆς τριλεφίας;

Ἔπονψ.

τίς τις εἰσὶ μὲν αἱ ζητούντες;

Εὐελπίδας.

οἱ δόθηκε θεοὶ . . .

ἴδῃσιν ἱππεύειν σι.

Ἔπεψ.

μῶν με σώπτεται,

ὀρῶντι τὴν πετίρῃσιν; ἥ γὰρ, ὃ ζῆμι,
ἄνδρῃσιν.

Εὐελπίδης.

οὐ σοῦ παταγίλῳμεν.

Ἔπεψ.

ἀλλὰ σοῦ;

Εὐελπίδης.

τὸ ῥάμφοις ἡμῖν σοῦ γίλοιον φαίνεται.

Ἔπεψ.

τοιαῦτα μίντοι Σοφοκλῆς λυραίνονται

ἐν ταῖς τραγυδίασις ἱμῶ τὸν Τηρία.

Εὐελπίδης.

Τηριὺς γὰρ εἴ σύ; πότιρον ἔστις, ἢ ταῦς;

Ἔπεψ.

ἔστις ἔγωγι.

Εὐελπίδας.

ἄτὰ σοῦ τὰ πετιρά;

Ἔπεψ.

ἱξίρρύησι.

Εὐιλπίδης.

πότερον ὑπὸ νόσου τινός ;

Ἔποψ.

οὐκ· ἀλλὰ τὸν χυμῶνα πάντα τῶριαι

πτισροῖσι τι, καὶ οὖτοι ἴτιρα φύομαι.

ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίς ἐστίν ;

Εὐιλπίδης.

νό ; βροτιά.

Ἔποψ.

ποδαπὸν τὸ γένος ;

Εὐιλπίδης.

ἔθνη αἱ τριήρεις αἱ παλαί.

Ἔποψ.

μῶν Ἑλίαςά ;

Εὐιλπίδης.

μὰ Δία, θατίρου τρέπον

ἄπηλιασά.

Ἔποψ.

σπείριται γὰρ τοῦτ' ἐκίῃ

τὸ σπέρμ' ;

Εὐιλπίδης.

ἐλίγοι ζητῶν ἄν εἰς ἀγροῦ λάβοις.

Ἔποψ.

πράγους δὲ τοῦ δὴ διαμῖναι διῦρ' ἤλθιτον ;

Εὐελπίδης.

σοὶ ξυγγινέσθαι βουλομένω.

Ἔποψ.

τίνοις πόρι :

Εὐελπίδης.

ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτι,
 κῆρυγρον ἀφείλησας, ὥσπερ νῶ, ποτι,
 κοῦκ ἀποδιδούς ἱχταίρις, ὥσπερ νῶ, ποτι·
 εἴτ' αὖθις ἐρνίδων μεταλλάξας φύσιν,
 κατὰ γῆν ἐπίσταν καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς.
 ταῦτ' οὖν ἰκίται νῶ πρὸς σὲ διῦρ' ἀφίγμιθα,
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔριον,
 ὥσπερ σισύραν ἰγκατακλιθῆναι μαλθακὴν.

Ἔποψ.

ἴππεια μίջω τῶν Κρανῶν ζητιῖς πόλιν :

Εὐελπίδης.

μίջω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέρην δὲ νῆν.

Ἔποψ.

ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἴ ζήτων.

Εὐελπίδης.

ἰγῶ :

ἥκιστα· καὶ τὸν Σκιλλίου βδελύσσεσθαι.

Ἔποψ.

ποιῶν τιν' οὖν ἦδισ' εἴν οἰκοῖτ' εἴν πόλιν :

Εὐελπίδης.

ἴσσω τὰ μίγιστα πρέγματα· εἴη τοιαδί·
 ἰσὶ τὴν θύραν μου πρὸς τίς ἐλθὼν τῶν φίλων
 λίγαι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου,
 ἔσως παρέσσι μοι καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρὸ· μίλλα γὰρ ἱστῶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως πωύσεις. εἰ δὲ μὴ,
 μή μοι τότ' ἐλθῆς, ὅταν ἐγὼ πρῶττω παρῶς.---

"Εποψ.

νὴ Δία, ταλαισώρων γι πραγμάτων ἱεῖς.
 τί δαὶ σύ;

Πισθίταιρος.

τοιούτων ἱεῶ καὶ γῶ.

"Εποψ.

τίωνι

Πισθίταιρος.

ὅπου ξεναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
 ὥσπερ ἀδικηθῆς, παιδὸς ὀρεαίου πατήρ·
 Καλῶς γ' ἰμοὶ τὸν οἶον, ὃ Στιλβωνίδη,
 εὐρὺν ἀπλέοντ' ἀπὸ γυμνασίου λαλουμένην,
 οὐκ ἔπυσας, οὐκ προσῆσας, οὐκ προσηγάγον,
 οὐκ ὤρχισπιδησας, ὃν ἰμοὶ πατρικὸς φίλος.---

"Εποψ.

ὃ δουλαικρίων σὺ, τῶν πακῶν οἶον ἱεῖς.

ἀτὰρ ἔστι γ', ὅποιαν λίγιστον, εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν Ἑρυστῶν θάλατταν.

Εὐελπίδης.

οἴμοι, μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγους' Ἰωθιν ἢ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχουσ ἡμῖν φράσαι :

Ἔποψ.

τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπριον οἰκίζετον
ἰλθόνθ' ;

Εὐελπίδης.

ἔτι, νῆ τοὺς Διούς, ὅς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπριον ἀπὸ Μιλανθίου.

Ἔποψ.

ἀλλ' εἰσὶν ἱεῖροι τῆς Λοκίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρεὶ κατοιικῶν.

Εὐελπίδης.

ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γινοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσοῦ.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μὲν ὀρεῖδων βίος ;
σὺ γὰρ εἶσθ' ἀκριβοῦς.

Ἔποψ.

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τρεῖς
οὐ πρῶτα μὲν δι' ἑὴν ἄνιυ βαλαντίου.

Εὐιλπίδης.

πολλήν γ' ἀφῦλιν τοῦ βίου κιθηλίαν.

Ἔποψ.

νημέμισθα δ' ἐν κήποις τὰ λιυρὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβριον.

Εὐιλπίδης.

ὅμις μιν ἄρα ζῆτι νυμφίων βίον.

Πισδίταιρος.

φιῦ, φιῦ

ἢ μίγ' ἰνορῶ βούλιον ἐν ὀρείδων γίνι,
καὶ δύναμιν, ἢ γίνεοιτ' ἄν, εἰ πίδοισθ' ἱμοί.

Ἔποψ.

τί σοι πιδόμισθ' ;

Πισδίταιρος.

ὅ τι πίδησθαι ; πρῶτα μὲν

μὴ περιπίττεισθαι πανταχοῖ πεχηνότης·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἴσιν. αὐτίκα
ἐκὶ παρ' ἡμῖν τοὺς πισταμένους ἦν ἔρη,
Τίς οὗτος ὅρις ; ὁ Τιλίας ἐρεῖ ταδί·

Ἄνθρωπος ἀπάθμητος, ὅρις πιστόμενος,
ἀτίκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν ταυτῷ μένων. - - -

Ἔποψ.

νὴ τὸν Διόνυσον, εἴ γε μωμᾶ ταυταγί.
τί ἄν οὖν ποιοῖμι ;

Πισθίταιρος.

οἰκίσατι μίαν πόλιν.

Ἔποψ.

ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμιεν ὄρνιθες πόλιν;

Πισθίταιρος.

ἄληθεις, ὃ σκαίοτατον εἰρηκὼς ἵπος;

βλέψον πάτω.

Ἔποψ.

καὶ δὴ βλέπω.

Πισθίταιρος.

βλέπε νῦν ἄνω.

Ἔποψ.

βλέπω.

Πισθίταιρος.

περίεργε τὸν τρέχηνον.

Ἔποψ.

νῆ Δία,

ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διασραφήσομαι.

Πισθίταιρος.

εἰδὲς τι;

Ἔποψ.

τὰς νεφίλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

Πισθίταιρος.

οὐχ οὗτος οὖν δῆπου ἔστιν ὄρνιθων πόλος;

Ἔποψ.

πόλος· τίνα τρόποι·

Πισδίταιες.

ὡς τις εἰ λίγαι, τόπος.

ὅτι δὲ πολῦται τοῦτο, καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλιῦται νῦν πόλος·
ἣν δ' οἰκίσῃσι τοῦτο, καὶ φράξῃσ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τοῦτου πικλήσεται πόλις.
ὥς' ἄρξισ' ἀνδρώπων μὲν, ὥσπερ παριόπων,
τοὺς δ' αὖθις ἀπολιῖται λιμῶ Μηλίφ.

Ἔποψ.

πῶς·

Πισδίταιες.

ἐν μίση δῆπουθιν ἀήρ ἐστὶ γῆς.
εἴθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἣν ἵναι βουλόμεθα
Πυθῶδι, Βοιωτοὺς δίδου αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνδρες ποιεῖς,
ἣν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν εἰ Διὶ,
διὰ τῆς πόλιος τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
τῶν μηρίων τὴν κρίσαν οὐ διαφρήσειτι.

Ἔποψ.

ἰοῦ, ἰοῦ·

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφίλας, μὰ δίπτυα,
μὴ γὰρ νόημα καμψότιρον ἤπευρά πεν·

ὦς' ἂν παυσιζῶμαι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνοποιή τοῖσιν ἄλλοις ἱερείοις.

Πισθίταιρος.

τίς ἂν οὖν τὸ πρῶτον αὐταῖς διηγήσαιο;

Ἔποψ.

σοῦ.

ἰγὼ γὰρ αὐτοὺς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
ἰδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυπὼν πολλὸν χρόνον.

Πισθίταιρος.

πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς συγκαλίσκας;

Ἔποψ.

ῥαδίως.

διυρὶ γὰρ ἰμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπις' ἀνιγίρας τὴν ἰμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμαι αὐτούς· οἳ δὲ ἦν τοῦ φθίγματος
ἰάν περ ἱπαπούσας, θιύσονται δρόμῳ.

Πισθίταιρος.

ὦ φίλτατ' ὀρνίθων· σὺ, μὴ νῦν ἔσταθι·
ἀλλ', ἀντιβελῶ σ', ἄγ', ὥς τάχιστα ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαις, κἀνίγεις τὴν ἀηδόνα.

Ἔποψ.

ἄγε σύνομί μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου
χῦσιν δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ Διὸς τόματος θρηνηῖς,

τὸν ἱμὸν καὶ σὸν πολὺδάκρυον ἴτυς
 ἱλιλιζομένη διερῶς μέλισσιν
 γίνυος ξουθῆς· καθαρὰ χῶρι
 διὰ φυλλακόμου σμίλακος ἤχῳ
 πρὸς Διὸς ἴδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
 Φαῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἱλέγοις
 ἀντιψάλλων ἱλιφαντόδιτον
 φόρμιγγα, θιῶν ἴησι χορούς·
 διὰ δ' ἀθανάτων τομάτων χωρεῖ
 ζύμφωνος ὁμοῦ
 θία μακάρων ὀλολυγή.

(αὐλεῖ τις.)

Πισθίταιρος.

ὦ Ζιῦ βασιλεῦ, τοῦ φθίγματος τοῦρνηθίου·
 οἶον κατιμιλίτῳσι τὴν λόχμην ὅλην.

Εὐελπίδης.

οὗτος.

Πισθίταιρος.

τί ἐστιν;

Εὐελπίδης.

οὐ σιωπήσει;

Πισθίταιρος.

τί δαί;

Εὐελπίδης.

ὑποψ' μιληδιῶν αὖ παρασκευάζεται.

Ἔποψ.

ἵποποι, ποκοπὸ, ποποι, ποποί.

ἰὼ, ἰώ· ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω,

ἴτω τις ὦδε τῶν ἱμῶν ὁμοπτέρων·

ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας

νίμισθι, φῦλα μυρία κριθοτράγων,

σπιρμολόγων τι γίγη ταχὺ πιτόμινα,

μαλθακὴν ἴντα γῆρυν·

ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον

ἀμφιτιτυγίζεθ' ὦδε

λιπτὸν, ἠδόμινα φωνᾷ·

τιδὲ, τιδὲ, τιδὲ, τιδὲ, τιδὲ, τιδὲ, τιδὲ·

ὅσα θ' ὑμῶν πατὰ κήπους ἐπὶ κισ-

σοῦ κλάδισι νομὸν ἴχμι· τὰ τι κατ' ὄρεα,

τά τι κοινοτράγα, τὰ τι κομαροφάγα·

ἀνύσατε πιτόμινα πρὸς ἱμᾶν αὐθάν·

τριοτὸ, τριοτὸ, τριοτὸ, τοβρίξ.

ὅσα θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας

τὰς ὀξύτομους ἱμπίδας

πάπτειθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τι

γῆς τόπους ἴχיתי, καὶ λιμῶ-

να τὸν ἐρέιντα Μαρεθῶνος·

ὄρνις τι πτιροπαίσιλος

ἀτταγαῦς, ἀτταγαῦς.

ὦν τ' ἐπὶ πόντιον ὄϊμα θαλάσσης

φῦλα μετ' ἀλκυόνοισι ποταῖται·

διῦρ' ἴτι, πειυσόμενοι τὰ πύματα.

πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζονται

οἰωνῶν τῶν κατασφίγγων.

ἦκε γάρ τις θριμύς πρίστως

καινὸς γνώμην,

καινῶν τ' ἔργων ἰγχιερτής.

ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἄπαντα.

διῦρο, διῦρο, διῦρο, διῦρο.

Χορός.

τοροτοροτοροτοροτοροτόγξ.

κιεκαβῶ, κιεκαβῶ.

τοροτοροτοροτοροτοροτοροτόγξ.

Πτισθίταιρος.

ὄρνις τιν' ὄρνις :

Εὐελπίδης.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

καί σοι κίχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλίπτων.

Πτισθίταιρος.

ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἴαικ', εἰς τὴν λόχμην

ἱμβὰς, ἱπῶζι, χαρὰδριὸν μιμούμενος.

Φοινικόπτιρος.

τοροτὶ γέ, τοροτὶ γέ.

Πισθίταιρος.

ὦ ἡγάθ', ἀλλά γ' οὐτασὶ καὶ δὴ τις ἔρως ἔρχεται.

Εὐιλπίδης.

οὐ Δί', ἔρως δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῦς;

Πισθίταιρος.

οὗτος αὐτὸς τῶν φράσαι· τίς ἐστὶν ἔρως οὐτασί;

Ἔποψ.

οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ', ὦν ὁρᾷς ὑμεῖς αἰεὶ·

ἀλλὰ λιμενίος.

Πισθίταιρος.

βαβαί, καλὸς γι καὶ φοινικιοῦς.

Ἔποψ.

εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῶ γ' ἐστὶ Φοινικόπτιρος.

Εὐιλπίδης.

οὗτος, ὦ σί τοι.

Πισθίταιρος.

τί βωστρίς;

Εὐιλπίδης.

ἴτιρος ἔρως αὐτασί.

Πισθίταιρος.

οὐ Δί', ἴτιρος δῆτα, χ' οὗτος ἔξιδρον χώραν ἔχων.

τίς ποτ' ἴσθ' ὁ μυσθόραντις ἄτοπος ἔρως ὀριβάτης;

Ἔποψ.

ἔνομα ταύτη· Μῆδος ἴσι.

Πισθίταιρος.

Μῆδος· ὦ "ναξ' Ἡράκλεις.

ἴτα πῶς ἄνιν καμήλου Μῆδος ὦν ἰκίσσῃτο;

Εὐελπίδης.

ἴτιρος αὖ λόφον κατυληφώς τις ὄρνις οὐτοσί.

Πισθίταιρος.

τί τὸ τίρας τυτί ποτ' ἴσιν· ἔσὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἴκιψ·
ἀλλὰ χ' οὗτος ἴτιρος·

Ἔποψ.

ἀλλ' ἴσιν μὲν οὗτος Φιλουλίας,

ἔξ' Ἐποπος· ἰγὰρ δὲ ταύτου πάππος· ὥσπερ εἰ λίγνι·

Ἰσπόνικος Καλλίου, καὶ Ἰσπονίκου Καλλίας.

Πισθίταιρος.

Καλλίας ἄρ' οὗτος ὄρνις ἴσιν· ὥς πτιροῖρου.

Εὐελπίδης.

ἄτι γὰρ ὦν γιναῖος, ὑπὸ τῶν συγκοφαντῶν τίλλεται,

αἱ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτιρά.

Πισθίταιρος.

ὦ Πόσιδον, ὥς ἴτιρος αὖ βαπτὸς ὄρνις οὐτοσί.

τίς ἰνομάζεται παθ' οὗτος·

Ἔπαψ.

οὐτοσί καταφαγᾶς.

Πισθίταιρος.

εἰ γὰρ πατωφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλειώνυμος ;
 εἴς δ' ἂν οὖν Κλειώνυμός γ' ᾔν, οὐκ ἐπίβηκε τὴν λόφον ;
 ἢ ἄλλὰ μέγ' αὖ τίς ποθ' ἢ λόφους ἢ τῶν ὀρέων ;
 ἢ 'πὶ σὸν δίαυλον ἦλθον ;

Εὐελπίδης.

ᾧσπερ εἰ Κᾶρις μὲν οὖν
 πρὸ λόφου εἰποῦσιν, ᾧ 'γάθ', ἀσφαλείας οὐκ ἔστι.

Πισθίταιρος.

ὦ Πόσιδον, οὐχ ὀρέῃς ὅσων ξυνείλιπται κακὸν
 ἰγνίων ;

Εὐελπίδης.

ὦ 'ναξ' Ἀπαλλον, τοῦ νίφους. ἰοῦν, ἰοῦν·
 ἰὸδ' ἰδμῖν ἴτ' ἴσθ' ὑπ' αὐτῶν πιστομίνων τὴν εἴσοδον.

Πισθίταιρος.

ὦ τοσὶ πύρριξ· ἱκίνοσ' ἦγε, ἐν Δί', ἀτταγᾶς·
 ὦ τοσὶ δὲ πηνίλοψ· ἱκίνοσ' δὲ γ' ἀλκυών.

Εὐελπίδης.

τίς γὰρ ἴσθ' οὕτως αὐτῇ ;

Πισθίταιρος.

ὅς τις ἐστ' ἰμερύλος.

Εὐελπίδης.

ἰμερύλος γὰρ ἐστὶν ὄρεος ;

Πισθίταιρος.

οὐ γὰρ ἔστι Σποργίλος :

χ' αὐτῆς γι γλαυξ.

Εὐελπίδης.

τί φῆς ἰ τίς γλαῦκ' Ἀθήνας' ἔγαγες :

Πισθίταιρος.

πίττω, τρυγῶν, κορυθῶς, ἑλιῶς, ὑποθυμῖς, περιτριῶ,
νέρτες, ἱέραξ, φάττω, κόπκνυξ, ἱερυθρόπους, κισθήπυς,
πορφυρίς, κίρχη, πολυμῖς, ἀμπιλῖς, φήνη, δρύψ.

Εὐελπίδης.

ἰοῦ, ἰοῦ, τῶν ὀρνέων.

ἰοῦ, ἰοῦ, τῶν κοψίχων.

οἷα πιπρίζουσι, καὶ τρέχουσι διακιπραγότες.

ἄρ' ἀπιλοῦσίν γε νῶν ἰ οἶμοι, κισθήναςίν γί ται
καὶ βλίσκουσιν εἰς σὲ καμί.

Πισθίταιρος.

τοῦτο μὲν καί μοι δοκῶ.

Χορός.

ποποποποποποποποποποί·

ποῦ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλισι :

τίνα τόπον ἄρα νίμειται :

· Ἔπονψ.

οὐτοσὶ πάλαι πᾶριμι, κούκ ὑποστατῶ φίλων.

Χορός.

τιτιτιτιτιμπρού·

τίνα λόγον ἄρα ποτὲ

πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;

Ἔποψ.

παινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ἀφιλέσιμον.

ἄνδρες γὰρ λιπτὰ λογιστὰ διῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

Χορός.

ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;

Ἔποψ.

φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι διῦρο περιβύτα δύο·

ἥκιστον δ' ἔχοντε πρέμιον πρᾶγματος πειλωρίου.

Χορός.

ὦ μίγιστον ἱξαμαρτῶν, ἱξότου ἑρέφην ἐγὼ,

πῶς λίγεις;

Ἔποψ.

μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.

Χορός.

τί μ' ἐργάσω;

Ἔποψ.

ἄνδρ' ἰδιξάμην ἱρατὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

Χορός.

καὶ δίδρακας τοῦτο τοῦργον;

"Εποψ.

καὶ διδρακώς γ' ἤδομαι.

Κορός.

πᾶσιν ἤδη ποῦ,

"Εποψ.

παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἰγώ.

Κορός.

ἴα, ἴα.

προδιδόμιθ', ἀνόσιά τ' ἰπάθομεν.

δε γὰρ φίλος ἦν, ἐμότροφά θ' ἡμῖν

ἐνέμιτο πιδία παρ' ἡμῖν,

παρίβη μὲν θισμοὺς ἀρχαίους,

παρίβη δ' ὄρεους ὀρνίθων.

ἔς δὲ δόλον ἰπάλισιν, παρίβαλιν τ' ἰμὲ παρὰ

γίσιος ἀνόσιον, ὅπιρ, ἰξότου γ' ἰγίνετ', ἰπ' ἰμοὶ

πολίμιόν γ' ἰτράφη.

ἔτι πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος.

τὼ δὲ πρὶς βύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τῇ δίκῃ,

διαφορεθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν.

Πεισθέταιρος.

ὥς ἀπωλόμισθ' ἄρα.

Εὐελπίδης.

αἴσιος μίντοι σὺ νῆν εἴ τῶν κακῶν τούτων μόιος.

ἰπὶ τί γάρ μ' ἰκνῶνεν ἥγισ;

Πισθίταιρος.

Ἴν' ἀπολουθείης ἰμοί.

Εὐελπίδης.

Ἰα μὲν οὖν πλάοιμι μεγάλα.

Πισθίταιρος.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἴχασθαι

κάρτω.

Εὐελπίδης.

ὦς :

Πισθίταιρος.

αλαυσιῷ γὰρ, ἣν ἄπαξ γι τὸ 'φθαλμῶ' κπεσῆς.

Χορός.

ἰὼ, ἰὼ.

Ἰαγ', Ἰαθ', ἰπίφειρι πολέμιον

ὄρμαν φασίαν, πτίρυγὰ τι πάντα

ἰπίκαλι, περὶ τι κύπλωσαι·

ὥς διῷ τῷδ' οἰμώζιιν ἄμφω

καὶ δοῦναι ῥύγχι φορέαν.

οὔτε γὰρ ὄρεσ σκυρὸν, οὔτε τίφοι αἰθίριον,

οὔτε πολιδὸν πύλαγός ἴσιν, ὅ τι δίζιται

τῷδ' ἀποφυγόντι με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμιν ἤδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνιν.

ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος ; ἰαπηγίτω τὸ διζιδὸν πύρας.

Εὐελπίδης.

τοῦτ' ἐκίπτο· ποῖ φύγω δύστηνος;

Πεισθίσαιρος.

οὗτος, οὐ μινῆς;

Εὐελπίδης.

ἴν' ὑπὸ τούτων διαφερῇ;

Πεισθίσαιρος.

πῶς γὰρ ἂν τούτῃς δεκίῃ;

ἐκφυγεῖν;

Εὐελπίδης.

οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν.

Πεισθίσαιρος.

ἀλλ' ἐγὼ σοι σοὶ λίην,

ὅτι μένουσι δεῖ μάχισθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

Εὐελπίδης.

τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφιλήσει;

Πεισθίσαιρος,

Γλαυξ μὲν οὐ πρῶσισι νῆν.

Εὐελπίδης.

τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοῖσδε;

Πεισθίσαιρος.

τοὶ ὀβελίσκον ἀρπάσαι,

ἅστα πετάπητον πρὸς αὐτόν.

Εὐιλπίδης.

τοῖσι δ' ἐφθαλμηῖσι τί :

Πισθίταιρος.

ἔξυβαφον ἰντιυθινὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον.

Εὐιλπίδης.

ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνιῦρις αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς·
ἱππερακοιτίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Χορός.

ἱλιελιῦ· χώρει, κάθεις τὸ ῥύγχος· οὐ μίλλειν ἱχεῖον.
ἴλκι, τίλλι, παῖι, δαῖρι, κόπτει πρώτην τὴν χύτραν.

Ἔποψ.

εἰπέ μοι, τί μίλλειτ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρες, καὶ διασπάσαι,
τῆς ἱμεῖς γυναικὸς ὄντι ξυγγινίει καὶ φυλίται :

Χορός.

φισόμισθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμῖς, ἢ λύκων·
ἢ τίνας τισαίμιθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἱχθίους ἴτι :

Ἔποψ.

εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἱχθῆροι, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
καὶ διδάξοντίς τι διῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.

Χορός.

πῶς δ' ἂν εἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξαιαν ποσι,
ἢ φράσαιαν, ὅντις ἱχθῆροὶ τοῖσι πάπαισι τοῖς ἱμοῖς :

Ἔποψ.

ἀλλ' ὅπ' ἱχθῆρων θῆτα πολλὰ μαυθάνουσιν οἱ σοφοί.

ἡ γὰρ ἐνὶ λάβεισσι σάββη πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθεις ἂν ταῦθ'· ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγkασιν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἱμαθοῖν ἐχθρῶν, καὶ
φίλων,

ἐκποιοῦν θ' ὑψηλὰ τεῖχῃ, καὶς τι πεπτησθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθῃμα τοῦτο σάββη παῖδας, αἶπον, χρήματα.

Χορός.

ἴσι μὲν λόγων ἀποῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθαι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφία.

Πισθίσταιροι.

οἶδε τῆς ἐργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σπείλος.

Ἔποψ.

καὶ δίσπαιόν γ' ἐπὶ, πᾶμοι θυ νῆμαιν ὑμᾶς χάριν.

Χορός.

ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί ποῦ πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα.

Πισθίσταιροι.

μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὅστι τὴν χύτραν

τῷ τι τρυβλίῳ παθίει·

καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,

περιπατοῦν ἔχοντας ἡμᾶς

τῶν ὀπλων ἰστούς, παρ' αὐτὴν

τὴν χύτραν, ἄκραν ἐρῶντας

ἰγγύς· ὥς οὐ φευκτίον ἰῶν

Εὐελπίδης.

ἱτιόν· ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμιν,
κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς·

Πεισθέταιρος.

ὁ Κεραμεικὸς δέξιται νῶ.
Δημόσιαν γὰρ ἴνα ταφῶμιν,
φήσομιν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρενταῖς.

Χοεῖς.

ἄπαγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατὰ θου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὀπλίτης·
κἄναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὶ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
καὶ τίν' ἔχοντίς γ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ Ἐποψ, σὶ τοι καλῶ.

Ἐποψ.

ἐκλειῖς δὲ τοῦ κλύειν θείων·

Χοεῖς.

τίνες ποθ' οἶδε, καὶ πόθεν·

Ἐποψ.

ξίνω σοφῆς ἄφ' Ἑλλάδος.

Χορός.

τύχη δὲ ποῖα κομίζει
ποτ' αὐτὸ πρὸς ἔρως ἰλθιῦν.

Ἔποψ.

ἔρως βίου, διαίτης τι,
καὶ σεῦ, ξυνοικίῃν τί σοι,
καὶ ξυνίηται τὸ πᾶν.

Χορός.

τί φῆς;

λείγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

Ἔποψ.

ἅπιστα καὶ πέρα κλύειν.

Χορός.

ἔρῳ τι κέρδος ἰνθάδ' ἄξιον μοιῆς,
ὅτῳ πείποιθι, μοι ξυνὼν,
πρατιῦν ἂν ἢ τὸν ἰχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελιῦν ἔχουσιν;

Ἔποψ.

λείγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεπτόν, οὔτε πιστόν· ὥς
εἰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῆδε, καὶ τὸ κίσει, καὶ
τὸ διῦρε προσβλεῖν λέγων.

Χορός.

πᾶσι μαινόμενος;

Ἔποψ.

ἄφατον ὡς φρόνιμος.

Χορός.

ἔνι σοφόν τι φρενί,

Ἔποψ.

πυκνότατον κίναδος,

σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάληρ' ὄλον.

Χορός.

λίγειν κίλειέ μοι, λίγειν.

πλύων γὰρ, ὦν σύ μοι λίγεις

λόγων, ἀνιπτίρωμαι.

Ἔποψ.

ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν παισπολίαν αὐτὰλιν

ταύτην λαβόντι, κριμάσαστον τύχῃ ἡγαθῇ

εἰς τὸν ἱππὸν εἶσω, πλησίον τοῦ ἡμιστάτου.

σὺ δὲ τοῦσδ' ἱπ' εἴσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλιξ' ἱγὰρ,

φράσον, δίδαξον.

Πισθίταιρος.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐκ,

ἢ μὴ διάθωνταί γ' οἶδε διαθήκην ἡμοῖ,

ἦν περ ὁ πώδηκος τῇ γυναικὶ δίδιτο,

ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἡμῖ,

μήτ' ἐρχίπειδ' ἔλκειν, μήτ' ἐρύττειν...

Χορός.

οὐ τι πον

τὸν . . . ; οὐδαμῶς.

Πισθίταιρες.

οὔκ· ἀλλὰ τὸ 'φθαλμὸν λίγω.

Χορός.

διατίθιμαι ᾿γωνι.

Πισθίταιρες.

κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι

Χορός.

ᾠμυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικῶν τοῖς κριταῖς,
καὶ τοῖς διαταῖς πᾶσιν.

Πισθίταιρες.

— ἔσαι ταυταγί.

Χορός.

εἰ δὲ παραβαίην, ἐν κριτῇ νικῶν μένον.

Κήρυξ.

ἀκούετε λιφ'· τοὺς ἐπλίτας νυνμινὶ
ἀνιλομένους θ᾿ ἄπλ' ἀπείναι πάλιν οἴκαδε,
σπεσιῦν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινυπίας.

Χορός.

δολιγὸν μὲν αἰὶ κατὰ πάντα δὴ τρέπον
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λίγι μοι.
τάχα γὰρ τύχῃς ἂν

χρηστὸν ἔξιπῶν, ὃ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμιν τινα μίζω

παραλειπομένην ὑπ' ἑμῆς φρινὸς
ἄξυνίτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὀρᾷς. λίγ' εἰς κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι

ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμην
ἀναπίσας,

λίγα θάρρῃσας· ὥς τὰς σποιδὰς οὐ μὴ πρέτιρον πα-
ραβῶμεν.

Πισδίταιρος.

καὶ μὲν ὀργῶ, νῆ τὸν Δία, καὶ προπιφύρεται λόγος
εἰς μοι,

ὅν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε παῖ τίφανον· κατα-
χιῶσθαι

κατὰ χειρὸς ὕδαρ φερίτω ταχύ τις.

Εὐελπίδης.

δυσπνήσει μίλλομεν, ἢ τί;

Πισδίταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ λίγην ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λα-
ρινὸν ἵππος τι,

ὃ τι τὴν σύτῳ θραύσει ψυχὴν. ἔτως ὑμῶν ὑπερλαγῶ,
οἳ τινες ὄντις πρέτιρον βασιλῆς - - -

Χαρίε.

ἡμῖς βασιλῆς ἰ τίνας ἰ

Πεισδίταιρος.

ὅμαις,

πάντων ὅπως' ἴσιν, ἱμοῦ πρώτον, σουδὶ, καὶ τῷ Διὶ
αὐτοῦ.

ἀρχαιότιροι πρότιροί τι Κρόνου, καὶ Τιτάων ἰγίνισθι,
καὶ γῆς.

Χορός.

καὶ γῆς;

Πεισδίταιρος.

νῆ τὸν Ἀπόλλων.

Χορός.

σουτὶ, μὲ Δῖ, οὐκ ἱκετεύσμη.

Πεισδίταιρος.

ἔμαθες γὰρ ἴφους, κοὺ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴωνα
πιπάτηκας,

ὅς ἴφασκε λίγων πορυδὸν πάντων πρώτην ὄρεϊα γί-
νισθαι,

προτίραν τῆς γῆς· πᾶσιτα νόσφ' τὸν πατρί' αὐτῆς
ἀποδινήσκουσιν·

γῆν δ' οὐκ ἔναι· τὸν δὲ προκίῃσθαι πεμπταῖον· τὴν δ'
ἀποροῦσαν

ὕπ' ἀμηχανίας, τὸν πατρί' αὐτῆς ἐν τῇ πεφραλῇ κα-
τορύχει.

Εὐελπίδης.

ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τιθινῶς Κιθα-
λήσιν.

Ἔποψ.

αὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θιῶν ἐγί-
νοιτο,
ὥς πριεστυάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἴσθ' ἡ βασιλεία.

Εὐελπίδης.

νῆ τὰν Ἀπόλλων' πάνυ τάινον χρεὶ ῥύγχος βέσκειν σε
τελοισπόν·
ὥς ἀν' ταχίως ἀποδώσει Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυμο-
λάπτη.

Πισδίταιες.

ὥς δ' ἔχλ' θιοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἤρχον τὸ παλαιόν,
ἄλλ' ὀρθῆς, κᾶβαιλίευσον, πόλλ' ἐστὶ τιμῆρια τέτυκται.
αὐτίκα δ' ὑμῖν προῦτ' ἐπιδιδίξω τὸν ἀλεικτρονόν, ὡς
ἱτυράνναι,

ἤρχε' τι Περσῶν, πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγα-
ρύζου·

ὅςτι καλεῖται Περσιπὸς δρυς, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἴσ' ἱκείνης.

Εὐελπίδης.

ἡὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ Βασιλίδης ὁ Μίγας,
διαβάσκει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβάσιαν, τῶν ἐρείδων μόνος,
ὄρεθῆν.

Πισδίταιρος.

οὕτω δ' ἰσχυροί τι, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥτ'
ἔτι καὶ νῦν,

ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε' ἐκείνης, ὅπουσαν μόνον ὄρεθρον
ᾤσθη,

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, περαμῆς, σκυ-
λοδίψαι,

σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφισταμειβοί, τορνευτασκιδελυμ-
πηγοί·

οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

Εὐιλπίδης.

ἐμὲ τῦτό γ' ἐρώτα.

χλαῖναν γὰρ ἀπώλεις' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ
τοῦτον.

ἰς δεικάνην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθῆς, ὑπέπεινον ἡ
ἄσται,

πᾶρτι καδιῦδον· καὶ πρὶν δὲ πικρὸν τοὺς ἄλλους, οὕτως
ἄρ' ἦσι·

πᾶγὰν νομίσας ὄρεθρον, ἐχώρουν Ἀλιμουντάδε, πᾶρτι
προκύπτω

ἔξω τείχεα, καὶ λωποδύτης παῖσι ῥοπάλα μὲ τὸ νῦν·

καὶ γὰρ πίπτω, μίλλω τι βοᾶν· ὁ δ' ἀπίσσει θυμά-
τιόν μου.

Πισθίζεταιαιρος.

Ἰκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε, καὶ βασιλεύει.

Ἔποψ.

τῶν Ἑλλήνων;

Πισθίζεταιαιρος.

καὶ κατίδιξεν πρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων
προκυλινδιῶσαι τοῖς ἰκτίνοις.

Εὐελπίδης.

νῆ τὸν Διώνυσαν, ἴγων γ' οὖν
κυλινδύμεν ἰκτινοὶ ἰδῶν· καὶ δ' ἤπτιος ὦν ἀναχάσκων,
ἔσολον κατιερόχθισα· καὶ τα κινὸν τὸν θύλακον εἰκαδ'
ἀφιῖλκον.

Πισθίζεταιαιρος.

Αἰγύπτῳ δ' αὖ καὶ Φοινίκῃ πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
καὶ πόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες
ἄπαντες

πυρὸς ἦν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἰδίριζον.

Εὐελπίδης.

καὶ δ' αἶψ' ἐκείν' ἦν τοῦτος ἀληθῶς· ΚΟΚΚΥ, ΨΩΛΟΙ
ΠΕΔΙΟΝΔΕ.

Πισθίζεταιαιρος.

ἔρχον δ' ἔγω σφίδρε τὴν ἀρχὴν, ὥς' εἴ τις καὶ βασιλεύει

ἐν ταῖς πόλυσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
 ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετίχων ὃ τι δωροδοκαίη.

Εὐελπίδης.

εὐελπίδης τοῖνυν ἔκ ἤδη γὰρ καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
 ὅπως ἐξέλθοι Πριάμῳ τις ἔχων ὄρνιν ἐν ταῖσι τραγωδοῖς.

ὃ δ' ἄρ' ἰσῆκε τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὃ τι δωροδοκαίη.

Πεισθίταιρος.

ὃ δὲ δινέστατόν γ' ἴσιν ἀπάντων, ὃ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων

αἰετὸν ὄρνιν ἴσηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὦν·
 ἢ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ'· ὃ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θιράπων ἰέρακα.

Εὐελπίδης.

ὦ τῆν Δῆμητρε', εὖ ταῦτα λέγεις. τίνας οὕτως ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

Πεισθίταιρος.

ἴν', ὅταν θύων τις, ἴσμεν αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὥς τόμος ἴσθι,

ὥς σπλάγχνα διδοῖ, τοῦ Διὸς αὐτοῖς πρότερον τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.

ἔμνε τ' οὐδὲς ἀνδρώπων τότε θείον· ἀλλ' ὄρνιδας
ἄπαντις.

Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄρνυσιν τὸν χῆν', ὅταν ἰξαπα-
τῇ τι.

οὕτως ὑμᾶς πάντις πρότερον μιγάλους, ἀγίους τ'
ἰνόμεζον·

νῦν δ' ἀνδρέσπεδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.

ἄσπερ δ' ἦδη τοὺς μαινομένους,

βάλλουσ' ὑμᾶς, καὶ τοῖς ἱεροῖς.

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὄρνιδιωτῆς

ἴτησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,

ἕρξη, νεφίλας, δίπτυσα, πηκτάς·

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀνδρόους.

οἱ δ' ἀνοῦνται βλεμάζοντες·

ποῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκιῶ δρᾶν,

ὀπτησάμενοι παρίθινδ' ὑμᾶς,

ἀλλ' ἐπικνώσιν τυρὸν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὄζον, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἴτιρον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,

πῆπιτα κατισκίδασαν θιερμὸν

τοῦτο καδ' ὑμῶν

αὐτῶν, ἄσπερ κινιζέλιον.

Καρός,

πολὺν δὲ, πολὺν δὲ χαλιπρωτάτους λόγους

ἦνιγκας, ἀνδρῶφ'· ὡς ἰδάκρουσά γ' ἱμῶν

πατέρων πάλην, οἷ,
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 ἱπ' ἱμοῦ κατίλυσαν.
 σὺ δ' ἱμοὶ κατὰ δαίμονια, καὶ κατὰ
 συντυχίαν ἀγαθὴν ἦκεις ἱμοὶ σωτῆρ.
 ἀναδίς γὰρ ἰγώ σοι
 τὰ νόττια, καῖμαυτὸν, οἰκήσω δῆ.
 ἀλλὰ τί χρεὶ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὥς ζῆν ὥς
 ἄξιον ἡμῖν,
 εἰ μὴ κομιούμιθα παντὶ τρέφω τὴν ἡμετέραν βασι-
 λείαν.

Πεισθίταιρος.

καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι
 κῆπιτα τὸν αἶρα πάντα πύκλον, καὶ πᾶν τοῦτ' ἐ-
 μεταξὺ,
 περιτυχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βα-
 βυλῶνα.

Ἔποψ.

ὦ Κισριόνη, καὶ Πορφυρίων, ὥς σμιρδαλίον τὸ πό-
 λισμα.

Πεισθίταιρος.

κῆπιδ' ἀν' αὖτ' ἰπανισήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτῶ.
 κῆν μὲν μὴ φῆ, μὴδ' ἰδιλήσῃ, μὴδ' εὐθὺς γνωσιμα-
 χήσῃ,

ἱερὸν πόλιμον προὔδῃν αὐτῷ, ἔ τοῖσι θιοῖσιν ἀπειπιῖν
 διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμιτέρας ἔφυκosi μὴ διαφαιτῇν,
 ᾧσπερ πρότερον μοιχιύσουτες τὰς Ἀλκμήνας κατί-
 βαινον,

καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμίλας· ἦντιρ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν

σφραγιδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
 ἐκίνας.

τοῖς δ' ἀνδρώποισι ὄρνιν ἵτιρον πώμψαι κήρυκα κελύω,
 ὥς ὀρνίδων βασιλεύόντων, θύειν ὄρνισι τολοιπέν·
 πᾶσσι τα θιοῖς ὕτιρον αὐθις. προσνέμασθαι δὲ περι-
 πόντως

τοῖσι θιοῖσιν τῶν ὀρνίδων, ὅς αἱ ἀρμόζῃ καδ' ἵκατον.
 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὀρνιδι φαληρίδι θύειν·
 ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροῦς παθαγίζειν·
 ἦν δ' Ἡρακλείῃ τις βῶν, λάρω νατὺς θύειν μελιθήτας·
 πᾶν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριδόν, βασιλεὺς ἔς' ὀρχίλος ὄρνις,
 ᾧ προστέρω διὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σίεφον ἐνὸρχην σφα-
 γιάζειν.

Εὐελπίδης.

ἦσθην σίεφω σφαγιαζομίνω. βροιτάτω νῦν ὁ μέγας
 Ζᾶν.

Ἔπεψ.

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιῦσι θιὺς ἀνδρωποι, καὶ χὶ πολειοῦς,

οἱ πινόμεσθαι, πτίρυγας τ' ἔχουσι :

Πισδίταιρες.

ληριῦς. καὶ, ἡ Δί', ὃ γ' Ἑρμῆς
πίττειται, θιὸς ᾧ, πτίρυγας τι φορεῖ, πᾶλλοι γε θιὼ
πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πτίττει πτιρύγαν χρυσαῖν καὶ, ἡ Δί',
Ἑρως γε.

Ἴριον δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκεν ἰπύλην εἶναι τρήρωνι παλίν.

Ἑποψ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν ἐβροντήσας πύμψι πηρόντα περκαυτόν :

Πισδίταιρες.

ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
τούτους δὲ θιούς, τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στυγᾶν
νέφος ἀρδῖν.

καὶ σπιρμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀνακάψαι

πᾶσι τ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πιναῶσι μετρείτω.

Εὐελπίδης.

ὅτι ἰθιλήσει, μὲν Δί', ἀλλ' ὅψι προφάσεις αὐτὴν παρ-
έχουσιν.

Πισδίταιρες.

οἱ δ' αὖ πόρακις τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν πατα-
ροῦσι,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκποψάντων ἐπὶ
 ποίρῃ·

αἶψ' ὃ γ' Ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὦν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
 Εὐελπίδης.

μὴ, πρὶν γ' ἂν ἰγὰ τὸ βεῖδ' αἰῶν τὸ μὴ πρῶτις' ἀπο-
 δῶμαι.

Πισθίταιρος.

ἦν δ' ἡγῶνται σιθιὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ
 Ποσειδῶ,

ἀγὰρ αὐτοῖσι πάντα παρίσαι.

Ἔποψ.

λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

Πισθίταιρος.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰάνθας οἱ πάροισι οὐ κατ-
 ἰδοῖται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἴς αὐτοὺς καὶ περχνήδων ἐπι-
 τρίψι.

αἶψ' οἱ πιῖσις ἔψῃσι αἶψ' αἶψ' οὐ κατἰδοῖται,

ἀλλ' ἀπαλίσσει πάντας καδαρῶς αὐτοὺς ἀγίλη μίση
 μιχλῶν.

Ἔποψ.

πλουτεῖν δὲ πέθει δάσσειν αὐτοὺς, καὶ γὰρ τούτῳ
 σφιδρ' ἰεῶσι.

Πεισθίσαιρος.

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντινομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ
 χρυσά,
 τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλίας πρὸς τὸν μάντιν κα-
 τιοῦσιν,
 ὥς' ἀπολείται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

Ἔποψ.

ὥς οὐκ ἀπολείται;

Πεισθίσαιρος.

προερεῖ τις αἰὶ τῶν ὀρνίθων μαντινομένων περὶ τοῦ πλῆ-
 Νυνὶ μὴ πλεῖ, χίμων ἴσαι. Νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπι-
 σαι.---

Εὐιλπίδης.

γαυλὸν πλῶμαι, καὶ ναυκληρῶ, καὶ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῶν.

Πεισθίσαιρος.

τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς διίξουσ', οὓς οἱ πρότεροι κατ-
 έθιντο,
 τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσαι. λέγουσι δέ ται τὰδ'
 πάντες·

Οὐδὲς εἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἑμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ'
 ὄρνις.

Εὐιλπίδης.

πωλῶ γαυλὸν, πλῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

Ἔποψ.

πῶς δ' ὑγίαν δώσουσ' αὐτοῖς, εὖσαν παρὰ τοῖσι
 θιοῖσιν ;

Πισθίταιρος.

ἦν εὖ πράττωσ', ἐχ' ὑγίαν μεγάλη τῦτ' ἱσί ; σάφ' ἴσθι,
 ὡς ἄνδρωπός γε κακῶς πράττων ἀτιχυνῶς εὐδαίς ὑγι-
 αίνει.

Ἔποψ.

πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξινται ; καὶ γὰρ τοῦτ' ἴσ'
 ἐν Ὀλύμπῳ·

ἦ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκιν διῖ ;

Πισθίταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ τριακίδι' αὐτοῖς
 ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθις ἱήη.

Ἔποψ.

παρὰ τοῦ ;

Πισθίταιρος.

παρὰ τοῦ ; παρ' ἑαυτῶν
 οὐκ οἶσθ', ὅτι πίντ' ἀνδρῶν γυνῆς ζῶσι λαπίρρυζα πο-
 ρώνη ;

Εὐελπίδης.

βασιλεῖ· ὡς πολλῶν κρείττους οὗτοι τὰς Διὸς ἡμῖν βα-
 σιλεύουσιν.

Πισθίταιρος.

οὐ γὰρ πολλῶν ; καὶ πρῶτα μὲν οὐ-

χὶ νῆς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν διτ-
 λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρεῖναι
 χρυσᾶσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνους
 καὶ περσιδίους οἰκήσουσιν.
 τοῖς δ' αὖ σιμναῖς τῶν ὀρνίθων
 δένδρον ἱλίας ὁ νῆς ἔται·
 κούδ' εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἀμμων'
 ἱλθόντες, ἐκεῖ θύσομιν· ἀλλ' ἐν
 ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνους
 πάντες, ἔχοντες περὶ θᾶς, πυρεὺς,
 εὐχόμεθ' αὐτοῖς ἀνατίνοντες
 τὸ χιῦρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
 καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔται,
 πυρεὺς ἐλίγους περὶ καλῶσα.

Χορός.

ὦ φίλτατ' ἱμά πολὺν περισυτῶν ἐξ ἰχθύουσι μι-
 σίπτων,
 οὐκ ἔστιν ἔσως ἂν ἰγὼ παθ' ἰκάνῃ τῆς σῆς γνώμης ἔ-
 σφιίμην.

ἱπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
 ἱσηπιύλησα, καὶ κατώμιστα,
 ἦν σὺ παρ' ἡμῶν θύμιτος
 ὁμόφρονες λόγους διπαίους,
 ἀδόλους, ἰσίους,

ἰπὶ Διοὺς ἴης, ἱμοὶ
 φρονῶν ξυνοδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
 Διοὺς ἴτι σπῆπτρα τὰμὰ τρίψιν.

ἄλλ' ὅσα μὲν δι' ῥώμῃ πράττειν, ἰπὶ ταῦτα τιταξέ-
 μιθ' ἡμῖς·

ὅσα δὲ γνώμῃ δι' βουλεύειν, ἰπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνά-
 πνιται.

Ἔποψ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δι', οὐχὶ νοσάζειν ἴτι
 ἄρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μιλλονικιᾶν·
 ἀλλ' ὥς τάχιστα δεῖ τι δεῖν· πρῶτον δὲ τι
 εἰσέλθιτ' εἰς νοστίαν γι τὴν ἱμὴν,
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ, καὶ τὰ παρόντα φεύγαντα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φρέσαστον.

Πισθίταιρος.

ἀλλὰ ῥᾶδιον.

ἱμοὶ μὲν ὄνομα Πισθίταιρος.

Ἔποψ.

τῷ δὲ, τί;

Πισθίταιρος.

Εὐελπίδης Θριῆδιν.

Ἔποψ.

ἀλλὰ χαίριτον

ἄμφω.

Πεισθίταιρος.

διχόμιθα.

"Εποψ.

διῦρο τοίνυν ἴσιτον,

Πεισθίταιρος.

ἴμειν· ἴσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

"Εποψ.

ἴθι.

Πεισθίταιρος.

ἀτὰρ, τὸ δαῖνα, διῦρ' ἱπανάκρευσαι πάλιν.
φίερ' ἴδω. φράσων τῶν πῶς ἔγωγε χ' οὐτοσὶ
ξυνισόμιθ' ὑμῖν πιτομένοις οὐ πιτομένω·

"Εποψ.

παλῶς.

Πεισθίταιρος.

ὄρα νυν, ὡς ἐν Λίσώπου λόγοις
ἴσιν λειγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἱποινώνησιν αἰτῷ ποτί.

"Εποψ.

μηδὲν φοβηθῆς. ἴσι γάρ τι ῥίζιον,
δ' διατραγόντ' ἴσιθον ἱπτιρῶμένω.

Πεισθίταιρος.

οὔτω μὲν ἰσίσωμιν. ἄγε δὴ, Ξανδία,
καὶ Μανόδωρι, λαμβάνει τὰ τρέματα.

Χορός.

ὦτος, σὶ καλῷ, σὶ λίγῳ.

Ἔποψ.

τί καλῷς ;

Χορός.

τούτου· μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,

εἰρίσισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμιλῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μύσης
κατάλειψ' ἡμῖν, διῶρ' ἐκβιάσας, ἵνα παίσωμιν μισ-
τὴν ἐκείνης.

Πισθίταιρος.

ὦ τοῦτο μέντοι, νῆ Δί', αὐτοῖσιν πιδοῦ·
κβιάσας ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιθιον·
ἐκβιάσας αὐτοῦ, πρὸς θιῶν, αὐτὴν, ἵνα
καὶ νῶ διασώμισθα τὴν ἀηδόνα.

Ἔποψ.

ἔλλ' εἰ δεκτὶ σφῶν, τούτῳτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόπιη,
ἔκβαισι, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς-ξίνοις.

Πισθίταιρος.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον·
ὅς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λιυκόν.

Εὐελπίδης.

ἄρα γ' οἶσθ', ὅτι

γὰρ διαμνηρίζοιμ' εἴν αὐτὴν ἡδέως ;

Πισθίταιρος.

ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθίνος.

Εὐελπίδης.

ἰγὰ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

Πισθίταιρος.

ἀλλ', ὦ πακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.

Εὐελπίδης.

ἔλλ', ὥσπερ ὦδον, ἢ Δί', ἀπολίψαισα χρὴ
ἀπὸ τῆς κίθαλῆς τὸ λίμμα, καὶ δ' οὕτω φιλεῖν.

Ἔποψ.

Ἰωμιν.

Πισθίταιρος.

ἡγοῦ δὴ σὺ ἰὼν ἀγαθῇ τύχῃ.

Χορός.

ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ

φιλότατη ὀρεῖαν

πάντων ζύνομι, τῶν ἡμῶν

ἕμνων ζύντροφ' ἀηδοῖ

ἥλθεις, ἥλθεις, ὦφθεις,

ἡδὺν φθόγγον ἡμοὶ φέρουσ' :

ἀλλ', ὦ καλλιζῶαν κρείκουσ'

αὐλὸν φθίγμασιν ἡρινοῖς,

ἔρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόεσσι, φύλλον γινῶ πρῶτό-
μοισι,

ὀλιγοδρανίης, πλάσματ' αἰκλῦ, σπυροῖδά φῦλ' ἀμνητιᾶ,
ἄστῃσις ἀφημίριοι, ταλαὶ βροτοὶ, ἀνίρις ἐπιλόνοισι,
πρῶσίχρετι τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἰῦσι,
τοῖς αἰδιρίοις, ταῖσις ἀγῆρας, τοῖς ἀφθίτ' ἀποδομένοισιν,
ἴν' ἀπούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μι-
τιώρων,

φύσιν οἰωνῶν, γίνεσθ' ἅντι θιῶν, ποταμῶν τ', Ἐρίβους τε,
Χάους τε,

ἰδότες ὀρθῶς, Προδίκη παρ' ἡμαῦ κλάιν ἰππητι το-
λοιπὸν.

Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἐρίβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ
Τάρταρος ὑρῦς·

γῆ δ', οὐδ' ἀῆρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, Ἐρίβους δ' ἐν ἀπεί-
ροσι πόλποισι

τίπτει πρῶτιστον ὑπηνίμιον Νὺξ ἢ μελανόπτερος ὦν,
ἰξ δ' ἀστριτελλαμέναις ὥραις ἔβλαπεν Ἐρως ὁ παθιυὸς,
τίλβων ἰῶτοι πτερύγων χρυσαῖν, ὑκλὸς ἀνιμῆσι
δίνας.

οὗτοι δὲ Χάει πτερύσσονται μετὰ νυχίῳ, κατὰ Τάρτα-
ρον ὑρῦν,

ἰνέσσουσιν γίνεσθ' ἡμίτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἰξ
φῶς.

πρότερον δ' οὐα ἢ γένος ἄθανάτων, πρὶν Ἐρως ζυγί-
μιζεν ἅπαντα·

ξυμμιγνυμένων δ' ἐσέων ὑπέρως, γίνετ' οὐρανὸς, αἰα-
κὸς τε,

καὶ γὰρ, πάντων τε θνητῶν μακάρων γένος ἀφθιττον. οὐδὲ
μὲν ἰσμεν

πολλὸν προσδύταται πάντων μακάρων. ἡμῶς δ' ὥς ἰσ-
μεν Ἐρωτος,

πολλοῖς δῆλοι. πινόμεθα δ' αἰ γὰρ, καὶ τοῖσιν ἱερῶν
σύνομιον

πολλοὺς δὲ πολλοὺς ἀπομαρμερότας παῖδας πρὸς τέ-
μασιν ὄρας,

διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διμήρισαν ἄνδρες ἱεραταί,
ὁ μὲν ὄρετυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρέων, ὁ δὲ χῆρ', ὁ δὲ Περ-
σιπλὲς ὄρεον.

πάντα δὲ θνητοῖς ἴσιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ἱερῶν τὰ μί-
γνυται.

πρῶτα μὲν ὄρας φαίνομεν ἡμῶν ἥρας, χυμῶτος, ὁπώρας
σπείρειν μὲν, ὅταν γένηται κρύζοντο· ἴσ-τὴν Διὸς μί-
ταχωρεῖ,

καὶ ἀπὸ δάλλον τότε ταυκλήρη φράζει ἀριμάσσαν· πα-
θιδύν,

ἴστα δ' Ὀρέφῃ χλαῖναν ὑφαιίνω, ἵνα μὴ βιγῶν ἀποδύ-
ῃ· ἴππος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανὶς ἱεῖραν ὄρας ἀποφαίνει,

ἰούκα παρσιῶν ὄρα περιβάσαι πῶλον ἡνιόν· ἔτα χι-
λιδόν,

ἔτα χρῆ χλαῖναι παλιῶν ἦδη, ἢ λαδάρων τι πρίασθαι.
Ἰσμὲν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί, Δαδώνη, Φαῖες Ἀπόλ-
λων.

ἰλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρεσι, ἔττω πρὸς ἀπαντα
τρίσποδι,

πρὸς τ' ἱμπορίαν, καὶ πρὸς βιόταν αἰσῶν καὶ πρὸς
γάμον ἀνδρες,

ἔρουν τι νομίζειτι πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείαι δια-
κρίναι·

ρήμη γ' ὑμῖν ὄρεσι ἐστί· πτοαρχμόν τ' ὄρεσιν αἰαλῶν·

ἰμέρολον, ὄρεν· φωνήν, ὄρεν· διερᾶπον, ὄρεν· θύον, ὄρεν.

ἔρ' οὐ φαίνεται ἡμῖς ὑμῖν Ἰσμὲν μαντοῦς Ἀσάλλων·

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσσεται θεοὺς,

ἔξειτι χρῆσθαι μάντισι Μούσαις,

αὔραις, ὄραις, χυμῶν, θύραις,

μιστρίῳ πνίγι· ποῦα ἀσπιδόωντος

παθιδούμιθ' ὅπως σιμνονέμενοι

παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὅσπερ χρὶ ζωῆς·

ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν

ἀντοῖς, πασι, παίδων πασι,

παιδαγωγίαν, ἐδαμνοσίαν,

βίον, ἐξάντην, οἰότητα, γέλω-

τα, χορεύς, θαλίαις, γάλα τ' ὀρνίθων.

ᾧσι παρίσαι ποπιᾶν ὕμῃν

ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν

οὐδὲν πλοοτήσεται πάντες.

Ἡμίχορος.

Μηῖσα λοχμαία,

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,

ποπιλία, μειθ' ἥ ἐ γὰρ

νάπαισί τι, κορυφαῖσιν τ' ἐν ὀρείαις

τιὸ, σιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,

ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,

δὲ ἱμῆς γένους ξουθῆς μελίων

Παυλὶ νόμους ἱερὸς ἀναφαίνω,

σιμνά τι Μητρεὶ χοριύματ' ὀρείῃ·

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοσίγξ.

ἔινθιν, ᾧσσιρ ἡ μάλιστα,

Φρύνηχος ἀμβροσίαν

μελίων ἀπεβόσκιστο παρπὸν, αἰ

φίρων γλυκαῖαν ᾠδήν.

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ.

Χορός.

Εἰ μιν' ὀρνίθων τις ὕμῶν, ᾧ Διαιταί, βούλεται
διαπλίκειν ζῶν ἡδέως τολαιπὸν, ὥς ἡμᾶς ἴτω.

ὅσα γὰρ εἰσι ἐνθάδ' αἰσχροὶ, τῇ νόμῳ κρητέοντα,
 ταῦτα πάντ' εἰς παρ' ἡμῖν ταῖσι βρῆσιν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' εἰσι αἰσχροὶ τὸν πατέρα τύπτει νόμος,
 τοῦτ' ἐκίνο καλὸν παρ' ἡμῖν εἶναι, ἢ τις τῷ πατρὶ
 προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας· ἄλλοι πλεονεκτοῖ, εἰ μά-
 χου.—

εἰ δὲ τυγχάνῃ τις ὑμῶν δραπίτης ἐνυγμίνος,
 ἔττω γὰρ οὗτος παρ' ἡμῖν περικίλος κικλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνῃ τις ἐν Φρυγῇ μηδὲν ἦται Σπινθάρεν,
 φρυγίλος ἔρως ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμορος γένους.
 εἰ δὲ δοῦλός τις καὶ Κἄρ, ὅσπερ Ἐξημερίδης,
 φυσάτω πάσπας παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
 εἰ δ' ὁ Πισίου προδῶται τοῖς ἀτίμοις τὰς ψύλλας
 βούλειται, πῶς δὲ γινέσθω, τοῦ πατρὸς νόστιμον·
 ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν εἰσι ἐπιεικίσαι.

Ἡμίχρος.

Ταῖάνδε κύπτοι,

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιετίγξ.

συμμιγῇ βοῇν ὁμοῦ

παιρῶς κρέκοντες ἴσασιν τὸν Ἀπόλλων.

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιετίγξ.

ὄχθῃ ἰφρίζονται παρ' Ἐβρὶν πεταμῖν.

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιετίγξ.

ἀπὸ δ' αἰθρίων ἴφους ἤλθε βοῇ.

παύξει δὲ παυαίλα φῶλας το θυρεῶν,
 αὐραυτά τ' ἰσέλας ἰήματα αἰθῆρα,
 τυτουσετυτουσετυτουσετύγξ·
 πῶς δ' ἰσινασόωνσ' Ὀλορσους·
 αἶλα δὲ θάρβος ἀτασ-
 τας Ὀλορσινάδεις δι μέλος Χάριτες,
 Μῦσαί τ' ἰσινάτωξαι.
 τὶδ, τὶδ, τὶδ, τὶδ, σινετήξ.

Χαρίεις.

Θύλα δὲ ἀραυτα, αἰθ' ἡθις, δὲ φῶσαι πατιρά.
 αὐτίχ' ὕμῶν τῶν θυρεῶν αἰ τις ἦν ὑπὸστικτος,
 αἶψα παυῶν σῶς χαυῶν τῶν τραγοφῶν ἤχθιστο,
 ἱσπετάματος δὲ αἰτος ἡρίσκειτο ἱσθῶν ἀπαυδ·
 πατ' ἀν-ἱσπεταυδῶν ἐφ' ἡμῶν αἰθῶν αἰ πατίστικτο.
 αἰ τι Παυρεαυαυδῶν τῶν ὕμῶν σονγῶν· χαυῶν,
 αἶψα δὲ ἱξῶνις ἱς θυρεῶν, ἀλλ' αἰστικτο,
 παυρεαυδῶν, παυρεαυδῶν, αἰθῶν αἰ παυρεαυδῶν.
 αἰ τι παυρεαυδῶν τῶν ὕμῶν ἱσθῶν, δὲ τῶν παυρεαυδῶν,
 πατ' ἱξῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν γυναικῶν ἱς Παυρεαυδῶν,
 αἶψα δὲ παυρεαυδῶν τῶν ὕμῶν παυρεαυδῶν ἀπαυδῶν,
 αἶψα βινῶν, ἱσθῶν αἰθῶν αἰ παυρεαυδῶν.
 αἶψα δὲ παυρεαυδῶν τῶν ὕμῶν παυρεαυδῶν ἀπαυδῶν·
 αἶψα Διῶν τῶν γυναικῶν μῶν ἱσθῶν παυρεαυδῶν
 ἱσθῶν Φύλαρχοι, αἶψα παυρεαυδῶν, ἱσθῶν ἱσθῶν

μειγάλα πρέττει· κῆρι νυν ἕραθ' ἐς ἰσπαλιπτεράων.

ΠΕΙΣΘΩΤΑΙΡΟΣ, ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΠΟΨ, ΧΟΡΟΣ,
ΙΕΡΕΤΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΤΩΝ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Πισθίσαιρος.

ΤΟΤΤΙ τειμεσί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμα, πε
γυλοίοτιρος οὐκ ἴδον οὐδιπώποτα.

Εὐελπίδης.

ἰπλ εἴ γυλῶ :

Πισθίσαιρος.

ἰπλ τοῖσι σοῖς ὠκυπτίροις.

οἶσθ' ὃ μάλισ' ἵππας ἰπτιρωμένο :

εἰς εὐτίλιαν χερὶ συγγιγραμμένο.

Εὐελπίδης.

σὺ δὲ πεψίχῃ γι σπάφιν ἀποτιτιλμένο.

Πισθίσαιρος.

σαστὶ μὲν ἡκάεμισθον κατὰ τὸν Αἰσχύλον·

ΤΑ Δ' ΟΥΤΧ ΤΗ' ΑΛΛΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΤΤΩΝ.

ΠΤΕΡΟΙΣ.

Ἐποψ.

ἄ γι δὲ τί χερὶ δεῖται :

Πισθίταιρος.

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει

θίσθαι τι μίγα καὶ κλεινόν· εἴτα τοῖς θεοῖς
θῆσθαι μετὰ τοῦτο.

Εὐελπίδης.

ταῦτα ἡμεῖς ζυγδοκίῃ.

Ἔποψ.

φίε' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦτομ' ἔσται τῇ πόλει;

Πισθίταιρος.

βούλιστα τὸ μίγα τοῦτο τοῖς Λακιδαίμονες,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν·

Εὐελπίδης.

Ἡράκλεις.

Σπάρτην γὰρ ἂν θύμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει,
οὐδ' ἂν χαμῖνι, πάνυ γι κερῖαν ἔχων.

Πισθίταιρος.

οἱ δὴ τ' ὄνομ' αὐτῇ θεσόμεσθ'·

Εὐελπίδης.

ἐντιωθινί

ἐκ τῶν νιφιλῶν, καὶ τῶν μετιώρων χωρίων,
χαῦνόν τι πάνυ.

Πισθίταιρος.

βούλει ΝΕΦΕΛΟΚΟΚΚΥΓΙΑΝ;

Ἔποψ.

ἰού, ἰού·

παλὸν σύ γ' ἀτιχῶς καὶ μίγ' εὖρις τοῦτομα.

Εὐελπίδης.

ἄρ' ἴστιν αὖτη γ' ἡ Νιφελοκοκκηγία,
ἵνα καὶ τὰ Θιαγίνους τὰ πολλὰ χρέματα,
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

Πισδίταιρος.

καὶ λῶσον μὲν, ἦ

τὸ Φλίγρας πιδίον, ἵν' εἰ θεῶι τοὺς Γηγινῆς
ἀλαζονεύμενοι καθυπερηβόντισσαν.

Εὐελπίδης.

λιπαρὸν τὸ χρεῖμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανθῷ τὸν πώπλον;

Πισδίταιρος.

τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἰῶμιν Πολιάδα;

Εὐελπίδης.

καὶ πῶς ἂν ἴτι γίνωτ' ἄν εὐστατος πόλις,
ἔπου θεός, γυνὴ γιγνουῖα, πανοπλίαν
ἔσκη' ἔχουσα, Κλεισθίης δὲ κερκίδα;

Πισδίταιρος.

τίς δ' αὖ καθίξι τῆς πόλεως τὸ Πιλαργικόν;

Ἔποψ.

ἔρρις ἂφ' ἡμῶν τοῦ γίνους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπιν λήγεται διωτότατος ἵππιν πασταχοῦ

Ἄριος νοττίς.

Εὐελπίδης.

ἃ νοττὶ δίσσεται.

ὥς δ' ὁ θύς ἐπιτῆδμος εἰκὺν ἐπὶ πτερῶν.

Πισθίναιρος.

ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς εὐὴν αἴρα,
καὶ τοῖσι τιχίζουσι παραδιαπύνοι,
χάλικας παραφέρει, πηλὸν ἀποδὺς ἔργασον,
λικάνην ἀνέγκαι, κατὰ πῖσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατὰ σῆσαι, τὸ πῦρ ἴγνυροντ' αἶδ',
κωδωνοφορῶν περιτρέχει, καὶ κῆρυγ' ἐκὺν
πῆρυκι δὲ πῖμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἵτιροι δ' ἄνωθι αὖ παρ' ἀνδρώσωντες πάσσιν,
κῆρυγ' αὖθις παρ' ἐμῇ.

Εὐελπίδης.

σὺ δὲ γ' αὐτοῦ μένον

εἰμωζὶ παρ' ἐμῇ.

Πισθίναιρος.

ἴδ', ἃ γὰρ, ἃ πῖμψοντ' ἐγὼ.

οὐδὲν γὰρ ἔστιν σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπραγμένα.
ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι κωνοῖσιν. θεοῖς,
τὸν ἱεῖρα πῖμψοντα πᾶσι πομπῇ καλῇ.
παῖ, παῖ, τὸ κωνοῦν κέρσθαι καὶ τὴν χίρηντα.

Χορός.

ὁμοῖον, συνεθίλει,

συμπαρανίσσαι ἔχει,
 προσέδωκε μὲν γὰρ
 σιμὸν ἀνὰ πρῶτοναι θεῶν·
 ἄμα δὲ προσέτι χάριτος ἵκεα
 πρόσθετόν τι δύναι.

Ἰτω, Ἰτω, Ἰτω δὲ Πιεθιάς. βλά τῇ θεῷ·
 συναδίτω δὲ Καῖρι.

Πιεθιάς.

παῦσαι σὺ φουσῶν. Ἡράκλεις, σωντὶ, οἱ ἦν.
 τουτί, μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ παιδείκ' ἰδὼν,
 οὐπω νόρον' εἶδον ἱμνιοφορέαί μιν.

Ἔπειμ.

ἱερῷ, σὸν ἔργον, δῶς τοῖς παινοῖς θεῶν.

ἱερῷς.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ πρῶτον ὅτι τὸ παινοῦς ἔχει·

εὐχισθε τῇ Ἑσίᾳ τῇ ἱερουσίᾳ,

καὶ τῇ ἱερίᾳ τῇ ἱερούχῳ,

καὶ ὅρῃσιν Ὀλυμπίας καὶ Ὀλυμπίᾳσι

παῖσι καὶ πάσῃσι.

Κερός.

ὦ Σωνίρακι, χαῖρ' ἄρα Πιλαρηγῆ.

ἱερῷς.

καὶ πότις Πεδίῳ καὶ Δηλίῳ,

καὶ Λητοῖ' Ὀρεσχημένην,

καὶ Ἀρτίμιδι Ἀπαλανθίδι.

Πισδίταιες.

οὐκίτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλινιδίς Ἀρτιμύς.

Ἱερεύς.

καὶ φρυγίῳ Σαλαζίῳ,

καὶ τρουθῷ, Μιγάλῃ

Μητρὶ Διῶν καὶ ἐνδρώπων.

Κορός.

δίσποινα Κυβίλῃ, τρουθῷ, μήτιρ Κλισορίτου,

διδόναι Νιφελαιοκρυγμῦσιν

ὕγνιάν καὶ σωτηρίαν,

αὐτοῖσι καὶ Χίισι.

Πισδίταιες.

Χίισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκυμένοις.

Ἱερεύς.

καὶ ἤρωσι, καὶ ἔρσι, καὶ ἠρώων παισί,

καὶ πορφυρίων, καὶ πιλιπῶντι,

καὶ πιλικίῳ, καὶ φλίξιδι,

καὶ τίτρωσι, καὶ ταῶνι,

καὶ ἱλιῷ, καὶ βάσκη,

καὶ ἱλασῷ, καὶ ἔρυνδι,

καὶ καταράπτῃ, καὶ μιλωγγορύφῃ

καὶ αἰγιθάλλῃ.

Πισδίταιες.

παῦ' ἰς πόρεας· παῦσαι παλῶν, ἰοῦ, ἰαῦ.

ἰσὶ πωῶν, ὃ καπέδαιμον, ἱερίον καλεῖς
 ἀλυσίτους, καὶ γῦπας· οὐχ ὀρεῖς, ὅτι
 ἱπτινοὶ εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχουθ' ἀρπάσας·
 ἄπειλθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ τὰ τέμματα·
 ἰγὼ γὰρ αὐτὸς ταυτογὶ θύσω μόνος.

Ἰριός.

εἴτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοὶ
 διῷ μι διύτιον μέλος
 χίρηνι διοσιβίς
 ὅσιον ἱπποῖον, καλεῖν δὲ
 μάκρας, ἵνα τινὰ μόνον, εἴπιε
 ἱκανὸν ἔζιτ' ὄψον.

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλεον
 γίνουσι· ἴσι καὶ κίρατα.

Πισθίταιρες.

θύοντις ἐνζώμιεθαι τοῖς πτερίνοις θείοις.

Παιητής.

Νεφιλοεοκκυγίαν τὰς ἐνθαίμενας
 κληῖσιν, ὃ Μοῦσα,
 τιαῖς ἐν ὕμνων ἡδαῖς.

Πισθίταιρες.

τουτὶ τί τὸ πρῶγμα, πᾶσα πάν· εἴπ' ἰμοὶ, τίς εἴ;

Παιητής.

ἰγὼ μελιγλώσσῳ ἱππίῳ ἰνὸς ἀειδᾷ,

Μουσάων διδάσκων
 ὀτρυνούς, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πισθίνταιρος.

ἴσσιτε δῆτα θυοῖσι ἐν κέρηϊ ἔχουσ :

Παιητής.

οὐκ ἄλλα πάντις ἰσμεν οἱ διδάσκαλοι

Μουσάων διδάσκοντες

ὀτρυνώ, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πισθίνταιρος.

οὐκ ἴσος ὀτρυνὸν καὶ τὸ ληδάρειον ἔχουσ.

ἄτάρ, εἴ ποιητὰ, κατὰ τί διῶρ' ἀμφιδάρεται :

Παιητής.

μίλην πιστάην' ἱς τῶς Νιφίλοιστεσπογίας

τὰς ὑμιτίρας, κύπλιά σε πωλὺ καὶ καλὰ,

καὶ παρδινύα, καὶ πατὴρ τὰ Σημωνίδου.

Πισθίνταιρος.

ταυτὶ σὺ ποτ' ἰποίησας : ἄσδ' αἰοίου χρέϊου :

Παιητής.

πάλαι, πάλαι δὲ τήνδ' ἰγὼ πλῆζω πάλιν.

Πισθίνταιρος.

οὐκ ἔστι θύω τὴν δαμάσκη τούτης ἰγὼ :

καὶ τοῖσι μ', ἔσσις παιδία, οὐκ δὲ ὀδύνη.

Παιητής.

ἀλλὰ τίς ἀπὸ τῶν Μουσάων φάται,

αἰά περ ἱππων ἀμαρυγά.
 σὺ δ', ὃ πάτερ κτίσας Αἴτιας,
 ζαδίῳ ἱερῶν ἐμόνυμε,
 δὸς ἱμῖν, ὃ τι περ
 τιῇ κεφαλῇ θύλεις
 πρέφρων δόμει ἱμῖν, τίτν.

Πισδίταιρος.

τοῦτ' ἀερίζει τὸ κακὸν ἡμῖν πρᾶγματα,
 εἰ μὴ τι τούτῃ δόντις ἀπαφευξούμεθα.
 οὗτος, σὺ μίντε σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
 ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῇ ποιητῇ τῇ σοφῇ.
 ἔχει τὴν σπολάδα· πάντως δ' ἱμοὶ ῥιγῶν δοπιῖς.

Παιητής.

τοῖσι μὲν οὖν αἰκνυσα φίλα
 Μοῦσα δῶρον δίδιται·
 τὸ δὲ τιῇ φρενὶ μάθει
 Πινδάρειον ἔπος.—

Πισδίταιρος.

ἄνδρες αἱμῶν οὖν ἀπαλλαχθήσεται.

Ποιητής.

Νομάδισσι γὰρ ἐν Σπύθαις
 ἄλᾳται Στράταν,

ὅς ὑφαιτοδόνηται ἴσθες οὐ πίπασται.
 ἀβλιῆς δ' ἔκα σπολάς ἄνυ χιτῶνος.
 σύγης, ὃ τι λίγω;

Πισθίσαιρος.

ξυῆχ', ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυσθι· διὲ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελειν.
ἄπειλθι τουτοὶ λαβών.

Ποιητής.

ἀπέρχομαι.

κῆς τὴν πόλιν γ' ἰλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
πλῆγον, ὃ χρυσόθρονοι, τὰν
τρομιρὰν, κρυιρὰν·
νιφόλοισι πεδία, πολύσπορά τ'
ἤλυθον· ἀλαλάν.

Πισθίσαιρος.

νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πίψυγας ταυταγὶ
τὰ κρυιρὰ, τοιδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἰγὼ τὸ κακὸν οὗ ποτ' ἤλπισ' εἶν,
οὕτω ταχίως τοῦτοι πιπύσθαι τὴν πόλιν.
αὐθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χίρην.

Ἰριύς.

εὐφημῶ ἴσω.

Χρησμολόγος.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγικοῦ.

Πισθίσαιρος.

σὺ δ' εἴ τίς;

Χρησμολόγος.

ἄσπερ ἡ χρησμολόγος.

Πισθίταιρος.

ἄμαζέ τιν.

Χρησμολόγος.

ἰ δαιμόνι, τὰ θύα μὴ φαύλως φέρε·

ἢ ἐστὶ Βάπιδος χρησμός· ἀντικρυς λέγων

ἢ τὰς Νιφιλοπομπυγίας.

Πισθίταιρος.

εἴπωτα πῶς

αὐτ' οὐκ ἔχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἰμὶ τὴν πόλιν

ἠνδ' οἰκίσαι·

Χρησμολόγος.

τὸ θεῖον ἐνπρόδιζέ με.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' οὐδὲν οἶον ἴσ' ἀκινῶσαι τῶν ἐκῶν.

Χρησμολόγος.

ἀλλ' ὅσων οἰκήσῃσι λύκοι παλαιοί τι κορῶναι

ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος—

Πισθίταιρος.

τί οὐκ ἀρροπήκει ἄητ' ἡμῶι Κορινθίαν;

Χρησμολόγος.

ἠνίκαθ' ὁ Βάπης τοῦτο πρὸς τὴν ἄερα.

ᾧ τιν Πανδώρα θῦσαι λιμνότηχα κριάν·

δε δὲ κ' ἰμῶν ἰπίων ἔλθῃ πρῶσις τε τροφίτης,
 τῷ δόμεν ἰμάσιον καθαρὸν, καὶ πῖνα δὲ πίδαλα—

Πισθίταιρος.

ἔνισι καὶ τὰ πίδαλα;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι—

Πισθίταιρος.

καὶ σπλάγχνα δίδοναι ἔνισι;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

πᾶν μὲν, θίσπει κοῦρε, ποιῆς ταῦθ', ὥς ἐπιτέλλω,
 αἰετὸς ἰν νεφέλῃσι γινήσεται· αἱ δὲ κε μὴ δῶς,
 οὐκ ἔστι οὐ τραγῶν, οὐδ' αἰετὸς, οὐδ' δρυκολάπτης.

Πισθίταιρος.

καὶ ταῦτ' ἔνισ' ἵσταῖθα;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

Πισθίταιρος.

οὐδὲν ἄρ' ὁμοίως ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτοῦτ'.

ὅν ἰγὼ πάρεα τὰ πόλλωνος ἔξιγραψάμην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄπλητος ἰὼν ἀνδρῶπος ἀλαζὼν

λυπῇ θύοντας, καὶ σπλάγχνοις ἐπιθυμῇ,

δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλειεῶν τὸ μεταξὺ—

Χρησμολόγος.

οὐδὲν λίγισιν ἔρμαι εἰ.

Πισθίταιροι.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νηφίλῃσι,
μήτ' ἢν Δάμπων ἦ, μήτ' ἢν ὁ μίγας Διοπίδης.

Χρησμολόγος.

καὶ ταῦτ' ἔτις' ἐνταῦθα :

Πισθίταιροι.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

οὐκ εἴ θύραζ' ἰς πόρτας :

Χρησμολόγος.

οἶμοι δίλαιοι.

Πισθίταιροι.

οὐκ οὐν ἐτέρωσι χρησμολογήσεις ἐκτρέχων :

Μίτων.

ἤκω παρ' ὑμᾶς—

Πισθίταιροι.

ἴτερον αὖ τοῦτ' ἁπλόν.

τί δ' αὖ σὺ θράσων ; τίς δ' ἰδία βουλήματα :

τίς ἢ πίνουα ; τίς δ' πόθορος τῆς οἴου :

Μίτων.

γλωμιοτρεῖσαι βούλομαι τὸν ἄερα

ὕμιν, διελθεῖν τε κατὰ γύας.

Προσδίσαιρος.

πρὸς τῷ Διῶν,

οὐ δ' εἴ τίς ἀνδρῶν·

Μίτων.

ἄσπε μὲν ἔχαι· Μίτων,

οἱ οἶον Ἑλλὰς, καὶ Κολωνίαι.

Προσδίσαιρος.

ἢ π' ἱμά,

ταυτὶ δέ σοι τί ἴσιν·

Μίτων.

παῖσις ἄεσσι.

αὐτίκα γὰρ ἄηρ ἴσι τὴν ἰδίαν ὅλος
πατὴρ πτωγία μάλα· προσδύς οὖν ἰγὼ
σὸν παῖν' ἀνωθι ταυτὶ τὰς καρπύλων,
ἰδυὶς διαλέγεται—μειδάναι·

Προσδίσαιρος.

οὐ μειδάναι.

Μίτων.

ἰρδῶ μισθῶσαι παῖνι, προσδύς, ἴνα
δ' οὐκ ἔστι γένεταί σοι τιτρώγην· πῶς μίσθ
ἀγορά· φέρουσαι δ' ὅτιν ὡς αὐτὴν εἶδαι
δεῖναι πρὸς αὐτὸ τὸ μίσθαι, ὥσπερ τὰς ἴσιν,
αὐτοῦ πτωγίαν ὄντα, ἰρδῶσαι πτωγίαν
ἀπὸ τῆς ἀπολάμπουσιν.

Παισδίσταρες.

ἄνδρες αἱ Θυλῆς,

Μίτων—

Μίτων.

τί ἐστιν ;

Παισδίσταρες.

αἶσθ' ἐτιη φιλῶ σ' ἐγὼ :

καί μοι παίδες ὑπακούειν τῆς ἐδεῦ.

Μίτων.

τί δ' ἐστὶ δεινόν ;

Παισδίσταρες.

ἴσταις ἐν Λακιδαίμονι,

ξυηλατοῦνται, καὶ κακίηται τίς

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἑσθ.

Μίτων.

καὶν τισι δέχεται :

Παισδίσταρες.

μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ'.

Μίτων.

ἀλλὰ πῶς :

Παισδίσταρες.

ἰμαθουαλδῶ

σποδὺν ἄπαντας τοὺς ἀλαζόνας δακνῶ.

Μίτων.

ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γι, κὴ Δί.

Πισθίταιρος.

ὥς οὐκ αἶδ' ἄρ', εἰ

φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἰγγὺς αὐταῖ.

Μίτων.

αἶμαι παποδαίμων.

Πισθίταιρος.

οὐκ ἔστιγον ἰγὰ πάλαι ;

οὐκ ἀναμιτρήσεις σαυτὸν ἀπὼν ἀλλαχῇ ;

Ἐπίσκοπος.

ποῦ Πράξινοι ;

Πισθίταιρος.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὐτοσί ;

Ἐπίσκοπος.

Ἐπίσκοπος ἦναι διῦρο, τῷ ποδῶν λαχόν,

εἰς τὰς Νιφιλοκεκρυγίας.

Πισθίταιρος.

Ἐπίσκοπος ;

ἐπιρῶσι δὲ τίς σι διῦρο ;

Ἐπίσκοπος.

φαῦλον βιβλίον

Τιλίον.

Πισθέταιρος.

τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
μὴ πρᾶγματ' ἔχων, ἀλλ' ἀπείναι;
'Επίσκοπος.

ἢ τοὺς θεοὺς·

ἐκτελησάσαι δ' οὖν ἰδιόμην αἴποι μένων.
ἔτι γὰρ εἰ δὲ ἰμοῦ πίνεσθαι Φαρνάκην.

Πισθέταιρος.

ἀπιδι λαβὼν ὅτι δ' ὁ μισθὸς οὐ τοσί.
'Επίσκοπος.

τουτὶ τί ἦν;

Πισθέταιρος.

ἐκτελεσῖα περὶ Φαρνάκου.

'Επίσκοπος.

μαρτύρομαι τοσπόμινος, ὃν 'Επίσκοπος.

Πισθέταιρος.

οὐκ ἀποσεβήσεις; οὐκ ἀποιήσεις τὸν κάδον;
οὐ δινά; καὶ πίνουσιν ἤδη 'πιστόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τιθῆσθαι τοῖς θεοῖς.

Ψηφισματογράφος.

'Εὰν ὁ Νεφίλοποκκυγισὺς τὸν Ἀ-
θηναῖον ἀδικῇ—

Πισθέταιρος.

τουτὶ τί ἦν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

Ψηφισματογράφος.

ψηφισματοπώλης εἰμι, καὶ νόμους νόμους
ἔγω παρ' ὑμᾶς διῦρε πωλήσαν.

Πισθίταιρος.

τὸ τί;

Ψηφισματογράφος.

Κεῖσθαι Νεφίλοκουκηνγίας καὶ τοῖσδε τοῖς
μίτροισι, καὶ ταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ Ὀλοφύξιοι.

Πισθίταιρος.

οὐδέ γ' οἶσί περ ὅτε τυζίω χρήσι τάχα.

Ψηφισματογράφος.

οὗτος, τί πάσχεις;

Πισθίταιρος.

ὅν ἀποίσεις τοὺς νόμους;

πιπρὸς ἰγὼ σοι τήμιρον δίδω νόμους.

Ἐπίσκοπος.

καλοῦμαι Πισθίταιροι ὕβριος

ἰς τὸν Μενουχιῶνα μῆνα.

Πισθίταιρος.

ἄληθις, οὗτος; ἔτι γὰρ ἔνταῦθ' ἦσθα ὧς;

Ψηφισματογράφος.

Ἐὰν δὲ τις ἰξιλαύνη τοὺς Ἀρχοντας,

καὶ μὴ δίχεται κατὰ τὴν φύσιν.

Πισδίταιροι.

οἶμοι πακοδαίμων, καὶ οὐ γὰρ ἔνταυθ' ἦσθ' ἴτι :

Ἐπίσσωτες.

ἀπαλῶ σι, καὶ γράφω σι μαρίης δραχμάς.

Πισδίταιροι.

ἰγὼ δὲ σου γε τὸ πᾶν διανοιῶ.

Ἐπίσσωτες.

μίμνησ', ὅτι τῆς σήλης κατετίλαι ἰσπίρας :

Πισδίταιροι.

αἰεοῖ· λαλίσσω τῆς αὐτόν. οὗτος, οὐ μοι :

Ἰριός.

ἀπίωμι ἡμῖς ὡς τάχῃς ἔνταυθι,

δύσοντες εἶσω τοῖς διωσι τὸν τράγῳ.

Ἡρίχαρτες.

Ἦδη μοι τῶ παρόντι

καὶ παντάρχα θάπτε πάντες .

δύσον· ἐνταῖα ἐνχαῖς.

παῖσαν μὲν γὰρ γῶν ἔπαιον,

σώζω δ' ἐνθαλίας καρπὸν,

κτείνων παμφύλον γένος

θηρῶν, αἳ πάντ' ἐν γαίᾳ

ἐκ πάλυκος ἀνταξιόματα γίνουσι πολυφάγῳ,

δένδρεσι τ' ἱφιζομίνα, παρὰ δ' ἀποκρίσσειναι

πταίνω δ', αἳ πᾶσι ἐνθάδε

φθίρουσι λύμας ἰχθυήτων·

ἱερπτά τι καὶ δάκνιδ', ἐπύσα πινε ἄν
 ἴττω, ὑπ' ἡμᾶς πτέρυγος
 ἐν φοναῖς ὄλλυται.

Χοροί.

Τῇδε μίντοι θήμια μάλιν' ἐπαναγορεύονται·
 ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 λαμβάνειν τάλατον· ἦν τι τῶν τυράνων τις τινὰ
 τῶν τιθνηπύων ἀποκτείνῃ, τάλατον λαμβάνειν.
 βουλόμισθ' οὖν νῦν ἀνιπύῃ ταῦτα χ' ἡμῖς ἐνθάδε.
 ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοπράτη τὸν Στρώδιον,
 λήψεται τάλατον· ἦν δὲ ζῶντ' ἀναγάγῃ, τίτταρα·
 ὅτι συνίρων τὰς σπίνας, πωλιῖ παθ' ἐστὰ τῷ ἑολῷ.
 εἶτα φουσῶν τὰς πύχλας, δύνουσι καὶ λυμαίνονται,
 τοῖς τι κοψίχουσι εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχιῖ τὰ πτερὰ.
 τὰς περιστράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, ἱέρξας ἔχι,
 παρ' ἀναγκάζει παλῶσι διδιμῖνας ἐν διπτύφ.
 ταῦτα βουλόμισθ' ἀνισπύῃ· καὶ τις ἔρηνθας στίβῳ
 εἰργμίνους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζαμιν μιθύναι·
 ἦν δὲ μὴ πείθῃσθαι, συλλαφθίνετς ὑπὸ τῶν ἑρρίων,
 αὐτοῖς ὑμῖς αὖ παρ' ἡμῖν διδιμῖνα παλεύσεται.

Ἡμίχες.

Εὐδαιμον φῦλον πετηῶν
 οἰονῶν, οἳ χιμῶνι μιν
 χλαῖνας οὕς ἀμυσσχοῦνται·
 οὐδ' αὖ θιερὰ πύγους ἡμᾶς

ἄπτις τελευτῇς θάλαπτι·

ἄλλ' ἀνθηρῶν λιμῶντων

φάλλον ἐν πόλῳ ναίω,

ἥνικ' ἂν ὁ θισπίσιος ὀξὺ μίλος ἀχίτας

θάλαπτισι μισημερινοῖς ὑφ' ἡλίου μανίς βοᾷ.

χυμάζω δ' ἐν κοίλῃς ἄντροις,

Νύμφαις εὐρίαις ξομπαίζων·

ἡρινά τι βασπόμεθα παρδίνι·

λειυότροφα μύρτα, Χαρί-

των τι κηπιύματα.

Χορός.

Τοῖς πριταῖς εἰπαῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πῆρι,

ὅς' ἀγάθ', ἦν πρήωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,

ᾧτι κρίττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλιξάνδρου λαβῶν.

πρῶτα μὲν γὰρ, οὐ μέλιτα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,

γλαῦναις ὑμᾶς εὖ ποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·

ἄλλ' ἐνοικήσουσιν Ἴνδον, ἢ τι τοῖς βαλαντίαις

ἰνιοτριύσουσι, πᾶπλίψουσι μικρὰ πέρματα.

εἴτα πρὸς τούτοιςιν, ᾧσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσεται.

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρήψομεν πρὸς αἰτόν.

πῆν λαχόντες ἀρχίδιον, εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθί τι,

ὀξὺν ἱερὰκίσπον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

ἦν δὲ πον δειπῆται, πρηγοριῶντας ὑμῖν πῆμψομεν.

ἦν δὲ μὴ κρήνητι, χαλαινύσθαι μνηίσποὺς φορεῖν,

ἄσπερ ἀνδριάντις· ὡς ὑμῶν δὲ εἶς μὴ μόνον ἴχνη,
 ὅταν ἴχηται χλαυιδά λιυρὴν, τότῃ μάλιστα· οὕτω δίκην
 δέσσιθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρεσι κατακτιλέμενοι.

**ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΧΟΡΟΣ, ΙΡΙΣ,
 ΚΗΡΤΞ, ΠΑΤΡΑΡΟΙΑΣ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ,
 ΣΤΡΟΦΑΝΤΗΣ.**

Πεισδίταιρας.

ΤΑ μὲν ἰδέ' ἡμῖν ἴσιν, ὦ ῥηνιδίς, καλέ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πᾶρσις ἄγγελος
 οὐδὲς, ὅταν πινυόμεθα τὰντι πρᾶγματα.
 ἀλλ' οὐτοσὶ τρίχης τις Ἀλφειὸν πνίον.

Ἄγγελος α'.

πῦ, πῦ 'εἰ, πῦ, πῦ, πῦ 'εἰ : πῦ, πῦ, πῦ 'εἰ : πῦ,
 πῦ Πεισδίταιρος ἔστιν Ἀρχον :

Πεισδίταιρας.

οὐτοσὶ.

Ἄγγελος α'.

ἰξροδόμηται σὺ τὸ τείχος.

Πεισδίταιρας.

εὖ λίγην.

Ἄγγιλας α'.

πάλλισον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον
 ὅς' ἂν ἰπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κορυθασιὺς,
 καὶ Θιαγίνης Ἰνακτίω δ' ἄρματι,
 ἵππων ὑπόντων μίγιδος, ὅσιν ὁ Δούριος,
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ὦν περιλασάτην.

Πισθίταιρος.

Ἡράκλειος.

Ἄγγιλος α'.

τὸ δὲ μῆκός ἐσσι, καὶ γὰρ ἐμάρτησ' αὐτ' ἰγὼ,
 ἱκατοπόργωσι.

Πισθίταιρος.

ὦ Πέσιδον τοῦ μάκρους.

τίνας ὁποδήμῃσαν αὐτὸν τηλικουτοί ;

Ἄγγιλος α'.

ὄρνιθες, οὐδὲς ἄλλος, εὐν ἀνύπτιας
 πλινθοφόρος, εὐ λιθοεργὸς, εὐ τέκτων παρῆν·
 ἄλλ' αὐτόχειρες, ὥς τε θαυμάζειν ἐμὲ
 ἐκ μὲν γι Λιβύης ἦσαν ὡς τρισμύρια
 γέγοναι, διμελίους παταπιασμέναι λίθους.
 τούτους δ' ἐτάκισεν αἱ πρῆμαι τοῦ βύγχιστον.
 ἵτιραι δ' ἰπλινθοφόρουν πωλεργοὶ μυρίαι·
 ἴδωρ δ' ἰφόρουν πάντῃσι ἐς τὸν αἶρα
 οἱ χαρταῖοι, καὶ τὰλλα πρὸ τῆς ὄρνιθας.

Πισθίταιρος.

ἰσηλοφόρου δ' αὐταῖσι φήης :

"Αγγιλος α'.

ἱερυδαὶ

λικάναισι.

Πισθίταιρος.

τὸν δὲ πηλὸν ἐνέβαλλοντο πῶς :

"Αγγιλος α'.

ταῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξιύρητο καὶ σοφώτετα·
οἱ χῆνις ὑποτόποιτις, ὤσπερ ταῖς ἅμαις,
εἰς τὰς λικάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

Πισθίταιρος.

τί δῆτα πῶδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίκοτο :

"Αγγιλος α'.

καὶ γὰρ Δί' αἱ νῆτταί γε πτεροζωσμίαι
ἰσηλοφόρου· ἔγω δὲ τὸν ὑπαγωγία
ἰπείτοιτ' ἔχουσαι κατόπιν, ὤσπερ παιδίας,
τὸν πηλὸν ἐν ταῖς τόμασι καὶ χιλιόησι.

Πισθίταιρος.

τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθωτό τις :
φίρ' ἴδω, τί δαί : τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπωργάσαντ' :

"Αγγιλος α'.

ἔρενθες ἦσαν τέκτονες

σοφώτατοι πωλεῖντες, οἳ τοῖς ῥύγχισιν
 ἀπειπυλίκεσαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ πύππος
 αὐτῶν πωλεῖντων, ἄσπις ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἄπαντ' ἐπιῖτα πωπύλωται πύλαις,
 καὶ βιβαλάωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ·
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
 φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
 ἐν ταῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
 ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.

Χορός.

οὗτος, τί ποιεῖς ; ἄρα θαυμάζεις, ὅτι
 οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετιίχισαι ταχύ ;

Πισθίταιρος.

ὦ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον
 ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδισιν.
 ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος,
 ἰσθιῖ πρὸς ἡμᾶς διῦρο, πυρρῆχην βλέπων.

Ἄγγελος β'.

ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ.

Πισθίταιρος.

τί τὸ πρᾶγμα τουτί ;

Ἄγγελος β'.

διωτάτα πιπύδαμιν.

τῶν γὰρ θεῶν τις ἔρτι τῇν παρὰ τοῦ Διὸς,

διὰ τῶν πυλῶν εἰσίστιε' εἰς τὸν αἴρα,
λαθὼν πολιοῦς φύλακας ἡμεροσπέρας.

Πισδίταιες.

ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχίσλιον ἐργασμένο·
εἰς τῶν θιῶν :

Ἄγγιλος β'.

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἴχῃ πτερὰ,

τοῦτ' ἴσμεν.

Πισδίταιες.

οὐκ οὐν δῆτα περιπόλους ἔχεῖν
ψίμψαι παρ' αὐτοὺς ἐνθάδε :

Ἄγγιλος β'.

ἀλλ' ἰψίμψαμεν

τρισμυρίους ἱέρακας ἰσποτοξότας·

χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγυλαιμένος,
πτερυγῆς, τρώεχας, γυψ, κόμινδρις, αἰτόξ·
ρύμη τι καὶ πτερῶσι καὶ ριζήμασιν.

αἰθὴρ δοκῶνται, τοῦ θιῶ ζητουμένου.

παρ' οὐ μακρὰν ἄπωδιν, ἀλλ' ἰνταῦθά που
ἦδη εἶν.

Πισδίταιες.

οὐκ οὐν σφινδόνης δι' λαμβάνειν
καὶ τόξα : χάρι δὲ μὲν πᾶς ὑπηρέτης·
τόξινι πᾶς τις· εφινδόνην τις μοι δέτω.

Χορός.

πόλεμος αἴρεται,
 πόλεμος οὐ φατὸς,
 πρὸς ἱμὲ καὶ Διῶς.
 ἀλλὰ φύλαττι πᾶς
 αἶσα περιφίλον,
 ὅν γ' Ἐριβος ἐτίκειτο,
 μή σε λάθῃ Διῶν
 τις ταύτῃ περιῶν·

Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,

ὅς ἐγγὺς ἦδη δαίμονες παιδαρσίῳ
 ἵνῃς πτερωτὸς φθόγγος ἱξανούται.

Πισθίταιρος.

ἔσθῃ σὺ, παῖ ποῖ ποῖ πίττι· μὴν' ἥσυχος,
 χ' ἀτρίμας· αὐτοῦ σῆθ'· ἐπίσχις τοῦ δρόμου,
 ἴς εἴ· ποδαπή· λίγιν ἐχρῆν ἐπέθει ποτ' εἴ.

Ἴρις.

ταρὰ τῶν Διῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

Πισθίταιρος.

τομα δέ σοι τί ἐσι, πλοῖον, ἢ κυνῆ·

Ἴρις.

εἰς ταχυῖα.

Πισθίταιρος.

Πάραλος, ἢ Σαλαμινία·

Ἴρις.

τί δὲ τοῦτο;

Πισδίταιρες.

παυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται

ἀναπτόμενος τρέιρχος;

Ἴρις.

ἐμὶ ξυλλήψεται;

τί ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐν κακόν;

Πισδίταιρες.

οὐ μῶξι μακρὰ.

Ἴρις.

ἔτοπόν γε τοῦτο ἐν πρᾶγμα.

Πισδίταιρες.

κατὰ ποίας πύλας

εἰσῆλθεις εἰς τὸ τιῖχος, ὦ μισροτάτη;

Ἴρις.

οὐκ οἶδα, μὰ Δῖ', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

Πισδίταιρες.

ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;

πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθεις; οὐ λέγεις;

σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πτελεργῶν;

Ἴρις.

τί τὸ κακόν;

Πισθίταιρος·

οὐκ ἴλας ;

Ἴρις.

ὀγιάινει μὲν ;

Πισθίταιρος.

οὐδὲ σύμβολον

ἐπίσταλιν ἐρηθάρχος οὐδαίς σοι παρὰν ;

Ἴρις.

μὰ Δῖ' οὐκ ἴμοι γ' ἐπίσταλιν οὐδαίς, ὃ μέλει.

Πισθίταιρος.

παῖπτα δὴθ' οὕτω σιωπῇ διαπίπτει

διὰ τῆς πόλιος τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους ;

Ἴρις.

ποῖα γὰρ ἄλλη χρὴ πείσθαι τοὺς θεούς ;

Πισθίταιρος.

οὐκ οἶδα, μὰ Δῖ', ἴγωγι· τῇδε μὲν γὰρ οὐα.

ἀδικίῃς δὲ καὶ νῦν. ἔρα γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι

δικαιοτάτ' ἂν ληφθῆῃσα πασῶν Ἰριδων

ἀπίθαισι, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανει ;

Ἴρις.

ἀλλ' εἴμ' ἀθάνατος.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' ἴμοι ἂν ἀπίθαισι.

ἡνότατα γὰρ τοι πισόμισθ', ἴμοι δοκῶ,

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχαμεν ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀπολασσεῖσθαι, κοῦδίστω γνώσιςθ', ὅτι
ἀπρεατίον ὑμῖν ἐν μίρῃ τῶν πριεττόνων.
φράσον δὲ τοι μοι, τὸ πτόμυς παῖ ναυτολιῆς ;

Ἰφθ.

ἰγώ ; πρὸς ἀνδρώπους πίτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς,
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγιῇν τι βουθύτῃς ἐπ' ἰσχάrais,
φρυσσῶν τ' ὀγκῆς.

Πισθίταιρις.

τί σὸ λήγεις ; ποίοις θεοῖς ;

Ἰφθ.

ποίοισιν ; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

Πισθίταιρις.

θεοὶ γὰρ ὑμεῖς ;

Ἰφθ.

τίς γὰρ ἴσ' ἄλλος θεός ;

Πισθίταιρις.

ἔριθις ἀνδρώπῳσι οὐκ εἰσὶν θεοὶ,
οἷς θυτίον· αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὲν Δι', οὐ τῷ Διῇ.

Ἰφθ.

ὦ μῶρι, μῶρι, μὴ θεῶν κῆρυξ φρένας
διναῖς, ὅπως μὴ σου γένος παρώλεθρον
Διὸς μακίλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίῳ.

λιγνύς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιδαλώσει σου Αἰσχυρίαις βολαῖς.

Πισδύταιρος.

ἄκουσον ἤδη· παῦι τῶν παφλασμάτων·
ἦχ' ἀτρέμα. φίρ' ἴδω, πότρεα Αὐδὸν ἢ Φρύγα,
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττισθαι δοκιῖς·
ἄρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιδαλώσω πυρφόρῃσιν αἰσιῖς·
πέμψω δὲ πορφυρίωνας εἰς τὸν οὐρανὸν
ἔρις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἰσημίνας,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν· καὶ δὴ ποτε
οἷς Πορφυρίων αὐτῶ παρίσχι πρέγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατίνας τὸ σκέλη, διαμηριῶ
τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥς θουμάζειν, ὅπως,
οὕτω γέρον ὦν, εὐομαι τριμβολον.

Ἴρις.

διαρῥαγίης, ὦ μίλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

Πισδύταιρος.

οὐκ ἀποσοθήσεις· οὐ ταχίως εὐράξ, πατάξ·

Ἴρις.

ἦν μὴ σὶ πάνση τῆς ὕβριος ὁδὸς πατήρ—

Πισθίταιρος.

οἶμαι τάλας. οὐκ οὖν ἰσχύουσι ποταμίῃ
 ἡσυχασθῆναι τῶν ποταμίων τινά·

Χορός.

ἄστυν ἡλέκαμεν
 Διογενεὺς θεοῦς
 μηδὲτι γιγνῆναι ἡμῶν
 διαπερθεῖν πάλιν·
 μηδὲ τιν' ἰσχύου-
 σιν ἀνὰ δάπνιδος ἔτι

τῆς βροτῶν θεῶν πίμπειν εἰς καπνόν.

Πισθίταιρος.

θιγόν γιγνῆναι κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτῶν
 οἰχόμενον, εἰ μηδὲ ποτε νοσήσει πάλιν.

Κῆρυξ.

ὦ Πισθίταιρ', ὦ μακάρ', ὦ σοφώτατι,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατι,
 ὦ τρισμακάρ', ὦ κατακίλιυσον.

Πισθίταιρος.

τί σὺ λίγυς·

Κῆρυξ.

τιφάνη σι χρυσῶ τῆς σοφίας οὐκ οὐκ
 τιφάνησι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λιγύ.

Πισθίταιρος.

δίχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λὼν τιμῶσί με :

Κῆρυξ.

ὦ πλεονεκτήτην αἰθίριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ εἶσθ' ἴσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρι,
 ὅσους τ' ἱεράς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σι τήνδε τὴν πόλιν,
 ἔλαπανομάουσι ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόμεν, ἐπίινον, ἱρρύπων, ἰσωκράτου,
 σποντάλι' ἐφόρου· νυνὶ δ', ὑποτρέψαντες αὖθ'
 ὀρνιθομανίῃσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδοῆς
 ποιοῦσι· ἅπιρ ὀρνίθες, ἐκμιμούμενοι.
 πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέττονθ' ἰωθιν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομόν·
 παῖπαιτ' ἄν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
 εἴτ' ἀπινίμονται ἰνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὀρνιθομάουσι δ' οὕτω περιφανῶς, ὥςτι καὶ
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ἐνόματ' ἦν κείμενα.
 Πιέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὀνομάζετο
 χαλός· Μινίππῳ δ' ἦν Χιλιδὼν τεύτομα·
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
 Κορυδὸς Φιλοκλείῃ· Χηναλώσῃς Θιαγίνι·
 Ἰβίς Λυπεύργῳ· Χαιριφῶντι Νυκτερίς·
 Συρακουσίῳ δὲ Κίττα· Μιδίας δ' ἐπι

Ὅρνυξ ἱκαλιῦτο· καὶ γὰρ εἶπεν ὄρνυγι
 ὑπὸ τυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιδίας πάντες μίλη,
 ὅπου χιλιῶν ἦν τις ἱμπεποιημένη,
 ἢ πηλέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερά,
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν πρῶτον.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ἐν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἱκεῖθεν διῦρε πλεῖν ἢ μύριοι
 πτερῶν διόμιοι, καὶ τρέπων γαμψωνύχων·
 ὥςτις πτερῶν σοι τοῖς ἱποίοις δι' ὠθεῖν.

Πεισθίσαιρες.

οὐκ ἄρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἰσάναι.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους,
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἱμπίαλη πτερῶν.
 Μανῆς δὲ φερίτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἱκίῃων τοὺς προσόντας δίζομαι.

Χορός.

σαχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδι πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων ἔν.

Πεισθίσαιρες.

τύχη μόνον προσίη.

Χορός.

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἡμᾶς πόλιος.

Πισδίταιρος.

Θᾶττον φέρειν κελύω.

Χορός.

τί γὰρ οὐκ ἴη ταύτη

καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;

Σοφία, Πέθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,

τό τε τῆς ἀγαπόφροντος Ἑσυχίας

ἐνάμιρον πρόσσωπον.

Πισδίταιρος.

ὡς βλαπτικῶς διακονίς.

οὐ δᾶττον ἱγκονήσεις;

Χορός.

φιρίτω κάλαθον ταχύ τις πτιρῶν

σὺ δ' αὖθις-αἶτ' ἐξέρμα,

τόπται γι τοῦτον ᾠδί.

πάνυ γὰρ βραδύς ἔστιν, ᾤσπιρ ὄιος.

Πισδίταιρος.

Μανῆς γάρ ἐστι δουλός.

Χορός.

σὺ δὲ τὰ πτιρὰ πρῶτον

διάθεις τάδε κόσμω·

τά τε μούσιχ' ὁμοῦ, τά τε μαντιχὰ, καὶ

τὰ θαλάττι'. ἴσχυτα δ' ὅπως φρονίμως

πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν πτιρώσεις.

Πισθίζεταιος.

οὐ ται, μὰ τὰς περχνῆδας, ἴτι σοῦ σχήσεμαι,
οὕτως ὅρων σε διυλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

Πατραλοίας.

γινόμαν αἰστὸς ὑψιπίτας,
ὥς ἂν ποταδίην ἀτρυγίτου
γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

Πισθίζεταιος.

ἴοικιν οὐ ψευδαγγελῆς εἰν ἄγγιλος.
ἔδων γὰρ ἴδε τις ἀιστοὺς προσίρχεται.

Πατραλοίας.

αἰβοῖ.

οὐκ ἴσιν οὐδὲν τοῦ πέτισθαι γλυκύτερον·
ἱρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκῆν μετ' ὑμῶν, καὶ πιθυμῶ τῶν νόμων.

Πισθίζεταιος.

ποῖων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίδων νόμοι.

Πατραλοίας.

πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνυν.

Πισθίζεταιος.

καὶ, νῆ Δι', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὅς ἂν πιπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν.

Πατραλοίας.

διὰ ταῦτα μὲν τοι διῦρ' ἀναικισθεῖς ἰγῶ
ἄγχυι ἐπιδυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχουσιν.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρεσιν νόμος
παλαιός, ἐν τοῖς τῶν πικραγῶν κῆρυξι·
ἐπὴν δ' πατήρ δ' πικραγὸς ἐκπιτησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πικραγιδῆς τρέφειν,
δῶ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πατραλοίας.

ἔπιλαυσάμην γὰρ, νῆ Δί', ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπιδ γ' ἡμοὶ καὶ τὸν πατέρα βουκητίον.

Πισθίταιρος.

οὐδὲν γ'. ἐπιιδήπιδ γὰρ ἦλθεις, ὦ μίλι,
εἵνους, πετιρώσω σ', ὥσπιδ ὄρενιν ὀρφανέν.
σοὶ δ', ὦ νανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἶά πιδ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτι παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει· ταύτην δὲ γι λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτὶ τὸ πλῆκτρον θητίρῃ,
νομίσας ἄλιπτερόνος ἔχουσιν γι τὸν λῶφον,
φρούρει, τρατεύουσιν, μισθοφορῶν σκευτὸν τρέφει·
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπιιδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τὰπὶ Θράκης ἀποπίτου, κἄντι μάχου.

Πατραλοίας.

νῆ τὸν Διόνυσον, εἰ γ' ἡμοὶ δοκιῆς λείγεις,

καὶ πείσομαί σοι.

Πισθίζεταιαιρος.

νεῦν ἄρ' ἴξῃς, νῆ Δία.

Κινησίαις.

ἀνατίτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον
πτέρυγισσιν πούφαις· τίτομαι δ' ὁδὸν
ἄλλοι' ἢ π' ἄλλαν μελίαν—

Πισθίζεταιαιρος.

τευτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου διῖται πτερῶν.

Κινησίαις.

ἄφ' ὅσῃ φρενὶ
σώματί τι νίαν ἰφίπων.

Πισθίζεταιαιρος.

ἄσπαζόμεισθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί διῦρο πίδα σὺ πολλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλῆς·

Κινησίαις.

ἔρῃς γινέσθαι βούλομαι
λιγύμυθος ἀηδών.

Πισθίζεταιαιρος.

παῦσαι μιλωδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγῃς εἴπ' ἑμέ.

Κινησίαις.

ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτέμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβῆν
ἁεροδομήτους καὶ νεφοδόλους ἀναβλάς.

Πισθίταιρος.

ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀποβολὰς λάβῃ :

Κινησίας.

πρίμαται μὲν οὖν ἐντιῦθαι ἡμῶν ἡ τέχνη.
 τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται,
 αἶρια, καὶ σφόδιά γι, καὶ κυκισαυγία,
 καὶ πτεροδόνηται· σὺ δὲ πλύων εἴσει τάχα.

Πισθίταιρος.

οὐ δῆτ' ἴγωγι.

Κινησίας.

νῆ τὸν Ἡρακλῆα σὺ γι.

ἅπαντα γὰρ δίμιμί σοι τὸν αἶρα
 εἶδωλα πεισιῶν αἰθεροδρόμων,
 αἰανῶν ταιμποδίζων.

Πισθίταιρος.

ὦπ.

Κινησίας.

τὸν ἀλαδρόμον ἀλάμνιος
 ἄμ' ἀνίμων πτωιαῖσι βαίην - -

Πισθίταιρος.

νῆ τὸν Δί' ἴγωγι σου καταπαύσω τὰς πτεάς.

Κινησίας.

τοτὶ μὲν νοτίαν εἴχων πρὸς ἰδὸν,
 τοτὶ δ' αὖ Βορέα σῶμα πιλῶζον,

ἀλίμανον αἰθήρος αὔλακα τίμων.
χαρίντά γ', ὃ πρὶς ἔστ', ἰσοφίσω καὶ σοφά.

Πισδίταιρος.

οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γιγόμενος :

Κινησίαις.

ταυτὶ πιπόηκας τὸν κυκλιδοδιάσπαλον,
ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἴμ' αἰ :

Πισδίταιρος.

βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λιωτροφίδη χορὸν πιτομένων ὀρνέων
Κικροπίδα φυλήν :

Κινησίαις.

καταγιλαῖς μου, δῦλος ἤ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθῆς διαδράμω τὸν αἶρα.

Συκοφάντης.

ὀρνίθεις τίνες εἶδε,
εὐδὲν ἔχοντες πτεροποιίηλοι,
ταυσίπτρι πωπίλα χιλδοῖ :

Πισδίταιρος.

ταυσὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἰξιγρήγορον.
δὲ αὖ μυρεῖζων διῦρό τις πρὸς ἔρχεται.

Συκοφάντης.

ταυσίπτρι πωπίλα μᾶλ' αὖθις.

Πεισδίταιρος.

ἰς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ἔδωκε μοι δοκίμ.

δεῖσθαι δ' ἵσκειν εὐκ ἐλίγην χιλιδόνων.

Συκοφάντης.

τίς δ' ὑπερῶν διῦρ' ἰσὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

Πεισδίταιρος.

οὐδὲ πάριςιν· ἀλλ' ὅτεον χρὴ, δεῦ λείγην.

Συκοφάντης.

ὑπερῶν, ὑπερῶν διῦ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

Πεισδίταιρος.

μῶν εὐθὺ Πιλλήνης πέντεσθαι διανοί;

Συκοφάντης.

μὰ Δί', ἀλλὰ πληθήρ εἰμι νησιωτικὸς,

καὶ συκοφάντης - - -

Πεισδίταιρος.

ὦ μακάρεα τῆς τίχης.

Συκοφάντης.

καὶ πραγματοδίφης. ἴστα δίομαι ὑπερὰ λαβῶν

πύπλην ὑπερσβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

Πεισδίταιρος.

ὕπερ ὑπερῶν τί προσκαλεῖ σοφώτερον;

Συκοφάντης.

μὰ Δί', ἀλλ', ἴν' οἱ ληταί γε μὴ λυπῶσί με,

μετὰ τῶν γιγάνων ἐπιῖθιν ἀναχωρῶ πάλιν,

ἀνδ' ἱερατοῦ πολλὰς καταπιπνυκὸς δίπας.

Πισθίταιρος.

ταυτὶ γὰρ ἰργάζεσθαι σὺ τοῦδε γένος, εἴπ' ἡμοῖς
νιαίᾳς ὦν, συκοφαντῶν τοὺς ξίους.

Συκοφάντης.

τί γὰρ πάθω; σπάσσειν γὰρ οὐκ ἰσίσταμαι.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' ἔστιν ἴτις, ἢ Δί', ἱερα σώφρων,
ἀφ' ᾧ διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσούτων,
ἔκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικοῦ ῥαφῶν.

Συκοφάντης.

ἂν δαιμόνι, μὴ νοδίτῃ μ', ἀλλὰ πτέρῃ.

Πισθίταιρος.

οὐν ταῦτα λίγων πτερῶν σι.

Συκοφάντης.

καὶ πῶς ἂν λόγῳ

ἄνδρα πτερύσσας σύ;

Πισθίταιρος.

πάντες τοῖς λόγοις

διαπτεροῦνται.

Συκοφάντης.

πάντες;

Πισθίταιρος.

οὐκ ἀκήνοας,

ὅταν λίσσῃσι οἱ πατέρες ἰκέσονται

τοῖς μισραπίοις ἐν τοῖσι κενερίοις ταδί·

Διενῶς γ' ἰμοῦ τὸ μισράκιον ὁ Διιτρίφης
λίγων ἀνιπτιρῶν, ὅσθ' ἰππηλατιῖν. . . .

ὁ δὲ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδίᾳ
ἀνιπτιρῶσθαι, καὶ πιποσῆσθαι τὰς φρένας.

Συκοφάντης.

λόγοισιν ἄρα καὶ πτεροῦνται :

Πισθίταιρος.

φήμ' ἰγὰ

ὅπῃ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τι μετιωρίζεται,

ἐπαίριταί τ' ἀνδρωπος. εὔτω καὶ σ' ἰγὰ

ἀναπτιρῶσας βούλομαι χρηταῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμμοι.

Συκοφάντης.

ἀλλ' οὐ βούλομαι.

Πισθίταιρος.

τί δαὲ ποιήσεις :

Συκοφάντης.

τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.

παππῶς ὁ βίος συκοφάντιν ἐσί μοι.

ἀλλὰ πτέρου μι ταχίσι καὶ κούφοις πτεροῖς

ἱέρακος, ἢ κερκνήδος, ὡς αἶν τοὺς ξίνους

καλίσταμιος, κῆτ' ἰγνισαλητῶς ἰνθαδί,

κἄτ' αὖ πίττωμαι πάλιν ἐκίῃσι.

Πισθίταιρος.

μανθάνει.

ὥδὲ λίγυις· ὅπως ἔν' ὠφλήκη δίκεν
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

Συκοφάντης.

πάνυ μανθάνεις.

Πισθίταιρος.

κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ διῦρο, σὺ δ' ἐκίῃσ' αὖ πίτσι
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

Συκοφάντης.

πάντ' ἔχεις.

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

Πισθίταιρος.

μανθάνω

βέμβικα· καὶ μὲν ἔτι μοι, γῆ τὸν Δία,
πάλλισα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.

Συκοφάντης.

οἴμοι τάλας. μάστιγ' ἔχεις.

Πισθίταιρος.

πτερὰ μὲν οὖν,

οἷσί σοι ποιήσω τήμινοι βεμβικιᾶν.

Συκοφάντης.

οἴμοι τάλας.

Πισθίταιρος.

ὃν πατρὺς ἐντιυθινί·
 οὐκ ἀπολιθάξις, ὃ πάσις' ἀπολούμενος·
 πικρὰν τάχ' ὄψει τριψοδικοπανουργίαν.
 ἀπώμεν ἡμῖς ξυλλαβόντες τὰ πατριά.

Χορός.

πολλὰ δὴ καὶ καινὰ, καὶ θαυ-
 μάς' ἐπιπτόμισθα,
 καὶ διὰ πρᾶγματ' εἶδομεν.
 ἔσι γὰρ δίνδρον πιφυκὸς
 ἔκτοπὸν τι, καρδίας
 ἄπῳτέρω, Κλιώνυμος, Π
 χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἀλ-
 λως δὲ διὰ καὶ μέγα.
 τοῦτο μὲν γι ἦρος αἰὲ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντιῇ·
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
 τὰς ἀσπίδας φυλλορροῖι·
 ἔσι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
 τῷ σκότῳ πόρρω τις
 ἐν τῇ λύχων ἐρημίᾳ·
 ἔνθα τοῖς ἥρωσι ἀνδρω-
 ποι ξυναριστῶσι, καὶ
 ξύνισι, πλὴν τῆς ἐσπέρης.
 τῆς καὶ οὐκ ἔστ' ἦν

ἀσφαλὶς ξυντυγχάνειν.
 εἰ γὰρ ἐντύχει τις ἥρῃ
 τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρίση,
 γυμνὸς ἢ πλεηγὶς ὑπ' αὐ-
 τοῦ πάντα εἰς ἀπιδίξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Προμηθεύς.

Οἴμοι τάλαν, ὃ Ζεὺς ἔπαυε μὴ μ' ὄψιται.
 ποῦ Πισθίταιρες ἴσιν ;

Πισθίταιρες.

Ἰα· τουτὶ εἴ ἦν ;

εἰς ὃ συγκυλαμμένον ;

Προμηθεύς.

εἴην Διὶν ὀρεῖς τινα

ἱμοῦ παρόπιν ἐνταῦθα ;

Πισθίταιρες.

μὰ Δῖ' ἐγὼ μὲν οἶ.

εἰς δ' αἶσός ;

Προμηθεύς.

παρὶν' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας ;

Πισθίταιρες.

ὁπηνίκα ; σμυρὸν τ' μετὰ μισημεβρίαν.

ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

Προμηθεύς.

βουλευτὸς, ἢ περιαιτῖρα;

Πισδίταιρος.

οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε.

Προμηθεύς.

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;

ἐπαιθριάζει τὰς νηίδας, ἢ ξυνιφῶ;

Πισδίταιρος.

οἴμωζε μεγάλ'.

Προμηθεύς.

οὕτω μὲν ἐκκεκαλύφμαι.

Πισδίταιρος.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

Προμηθεύς.

παῦι, παῦι, μὴ βόε.

Πισδίταιρος.

τί γὰρ ἴσι;

Προμηθεύς.

σίγα, μὴ πάλι μου ταῦτα·

ἀπὸ γὰρ ὀλίσις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψισται·

ἀλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πρῶτα,

τουτὶ λαβὼν μου τὸ σπινθῆρα ὑπὸ ῥοχλῇ

ἄνωθι, ὡς αἶν μή μ' ὀρέωσιν οἱ θεοί.

Πισθίταιρος.

ἰὸν, ἰού·

ἰὺ γ' ἱπινέησαι αὐτὸ καὶ προμηθεύς.
ὑπὸ δουρὶ ταχὺ δὴ, ἄρ' αὖθις θάρσύνῃς λίγῃ.

Προμηθεύς.

ἔκκει δὴ νῦν.

Πισθίταιρος.

ὥς ἀποιούντος λίγῃ.

Προμηθεύς.

ἀπέλωλιν ὁ Ζεύς.

Πισθίταιρος.

σηΐα' ἄρ' ἀπώλατο;

Προμηθεύς.

ἔξ οὗ περ ὑμῖν ὀκίσσεται τὸν ἄερα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἴτι
θιοῖσιν· οὐδὲ κτίσσει μηρίων ἔπο
ἀνῆλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρέου.
ἀλλ' ὥσπερ αἱ Θεοδοφορίαις τητιύομεν
ἔνι θυηλῶν· οἱ δὲ βέρβεραι θιοὶ
παιωνίαι, ὥσπερ ἱλλύριοι, πετριγόνται
ἱπικρατιύσων φάσ' ἔκδοθαι τῇ Διὶ,
εἰ μὴ παρὶς τῶν ἀντιγόντων,
ἢ ἐισάγονται σπληνῆσιν πατατιμημένα.

Πισδίταιρος.

εἰσὶν γὰρ ἴτις βάρβαροι θεοὶ εἰσι
ἄνωθεν ὑμῶν·

Προμηθεύς.

οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκισίδης·

Πισδίταιρος.

ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν;

Προμηθεύς.

ὅ τι ἴσιν; Τριβαλλοί.

Πισδίταιρος.

μανθάνω.

ἔνσεῦθεν ἄρα τὸ ΕΠΙΤΡΙΒΕΙΗΣ ἰγίνετο.

Προμηθεύς.

μάλιστα πάντων· ἐν δέ σοι λίγω σαφές.
ἤξουσι πρίσβυς διῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὕμεις δὲ μὴ σπίνθησθ', ἵαν μὴ παραδιδῶ
τὸ σπῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρεσιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναικ' ἔχουσιν διδῶ.

Πισδίταιρος.

τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία;

Προμηθεύς.

καλλίστη πόλις,

ἤπιε κεραιούμ τὸν κεραιὸν τοῦ Διὸς,
καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νείκεα,
τὴν λειδορίαν, τὸν Κωλακρίτην, τὰ τριώβηλα. *

Πισδίταιρος.

ἄπαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύω.

Προμηθεύς.

φῆμ' ἐγώ.

ἦν γ' ἦν σὸ παρ' ἐκείνου λάτῃς, ἄπαντ' ἔχεις.
τούτων ἱνικα διῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
αἷ ποτ' ἀνδρώπεις γὰρ εὔτους εἶμ' ἐγώ.

Πισδίταιρος.

μῖνοι διῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανδρακίζομαι.

Προμηθεύς.

μαῶ δ' ἄσσαντας τοὺς θεοὺς, ὡς εἶσθα σύ.

Πισδίταιρος.

οὐ τὸν Δι' αἰὶ δῆτα διομισὴς ἴφους.

Προμηθεύς.

τίμων παθαρῆς. ἀλλ', ὡς εἴ ἀποτρέχω πάλιν,
φῆς τὸ σκιάδιον, ἵνα μὴ κἄν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἔκωδιν, ἀπολευθεῖν δοκῶ κτηφόρον.

Πισδίταιρος.

καὶ τὸν δίφρον γὰρ διφροφόρου τονδὶ λαλῶν.

Χορός.

πρὸς δὲ τοῖς Σπιάποσι

λίμνη τις ἔσ' ἄλουτος, οὗ

ψυχαγωγίῃ Σωκράτης·

ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε

διόμινος ψυχὴν ἰδίῃν, ἣ

ζῶντ' ἐπιῖνον προὔλιπε·

σφάγι' ἔχων κάμηλον,

ἄμύνοντιν', ἧς λαιμοὺς τιμῶν,

ὡς Ὀδυσσεύς, πάλιν ἔβη·

κᾶτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου

Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕ-
ΤΑΙΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθιταίρου, ΧΟΡΟΣ.

Ποσειδῶν.

ΤΟ μὲν πάλισμα τῆς Νιφιλοκοκκυγίας,

δρεῖς, τοδὶ πάριςιν, ἣ περισβύομιν.

οὗτος, τί δρεῖς; ἐπ'. ἀρετῆς' οὕτως ἀμπίχαι;

οὐ μεταβαλὺς θοιμάτιον ὡς ἐπὶ διξιά;

σί, ὦ κακὸδαιμον, Λαισπεδίας ἢ τὴν φύσιν;

ὦ δημοκρατία, ποῦ πρὸς δρεῖς ἡμῶς ποτε,

αὖ τούτοις γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Διοί,
Τριβαλλός.

Ἰξίς ἀτρίμας·

Ποσιδῶν.

οἴμωζε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἰγὼν
ἄρα πᾶν πάντων βαρβαρότατον Διῶν.
ἄγχι δὴ, τί δρῶμεν, Ἡράκλεις,
Ἡρακλῆς.

Ἀπήκοας

ἰμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνδρῳπον ἄγχι βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἴσθ' ὁ τοῦς Διόδες ἀποτυχίσας.

Ποσιδῶν.

ἀλλ', ὦ γὰρ, ἡρέμισθα πρὶς διαλλαγῶν
πρίσβις.

Ἡρακλῆς.

διπλάσιός μ' ἄλλαν ἄγχι μοι δοκῶ.

Πισθίταιρος.

τὴν τυρόκησιν τις δότω· φίρι εἰλφίον·
τυρὸν φερίτω τις· πυρπάλυ τοῦς ἄνδραπας.

Ἡρακλῆς.

τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ Διοὶ πελιούμεν,
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

Πισθίταιρος.

ἀλλ' ἱπικνῶ τὸ εἰλφισσ.

Ἡρακλῆς.

τὰ δὲ κρία τοῦ ταῦτ' ἐγίνε :

Πισδύταιρος.

ἔρριθίς τις

ἐπαυτάμεινοι τοῖς δημοσιποῖσιν ἐρήϊοις,

ἴδοξαν ἀδικεῖν.

Ἡρακλῆς.

ἔτα δῆτα σίλφισιν

ἱπικνᾶς πρότιρον αὐτοῖσιν :

Πισδύταιρος.

ὦ χαῖρ' Ἡράκλειε,

τί ἵτι :

Ἡρακλῆς.

πρισβύοντις ἐνθάδ' ἤκομεν

παρὰ τῶν θιωῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς - -

Οἰκίτης.

ἔλαιον οὐκ ἵπτιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

Πισδύταιρος.

παῖ μὴν τά γ' ἐρήϊδια λιπαρά γ' εἶναι πρέπῃ.

Ἡρακλῆς.

ἡμῖς σε γὰρ πολυμοῦντις οὐ κερδαίνομεν

ὤμῃς τ' αἶν, ἡμῶν τοῖς θιωῖς ὄντις φίλοι,

ἔμβριον ὕδωρ ἂν εἴχισ' ἐν τοῖς τέλμασιν,

ἔλκυσιδάς τ' αἶν ἤγχιθ' ἡμίρας αἰή

τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτεις ἦκομεν.

Πισδίταιες.

ἀλλ' οὔτι πρότιρον πώποθ' ἡμῖς ἤρξαμεν
πολίμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἰδίλωμεν, εἰ δοκῇ,
ἰάν τι δίκαιον ἔλλο νῦν ἰδίλῃτι δρᾶν,
σπονδὰς ποιῆσθαι· τὰ δὲ δίκαι' εἰσὶν ταδί.
τὸ θεῶν πατρὸς ἡμῖν τοῖσι θεοῖσι πάλιν
τὸν Δι' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρίσβυς ἐπ' ἄριστον καλῶ.

Ἡρακλῆς.

ἦμοι μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

Προμυδῶν.

τί, ὦ καποδαῖμον; ἡλίδιος καὶ γάστρις εἴ.
ἀποτιμῆς τὸν πατέρα τῆς τυραανίδος;

Πισδίταιες.

ἔλῃθις; οὐ γὰρ μῦζον ὑμῖς εἰ θιοὶ
ἰσχύσιτ', ἣν ἔρεθις ἄρξωσιν πάτω;
νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς τιφίλαισιν ἰγνικρυμμένοι
πύψαντες ἐπισηκεῦσιν ὑμᾶς εἰ βροτοί·
ἰὰν δὲ τοὺς ἔρεθις ἴχητι συμμαχούς,
ὅταν ὁμνύῃ τις τὸν πόρακα, καὶ τὸν Δία,
ὁ πόραξ περικλυτὸν τοῦ ἰγνικρυμνέουτος, λάθρα
πρωσπτόμενος, ἐκπύσει τὸν ἐφθαρμένον θῖνον.

Ποσειδῶν.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε σὺ παλῶς λίγυις.

Ἡρακλῆς.

παῖμοι δοκιῖ.

Πισδίταιρος.

τί δαὶ σὺ φῆς;

Τριβαλλός.

ναβαισάτριϋ.

Πισδίταιρος.

ὄρεῖς; ἱπανυῖ χ' οὔτεσ. Ἰτιρον νῦν ἴτι

ἀκούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομιν.

ἰάν τις ἀνδρώπων ἱριῦν τῷ θιῶν

εὐξάμινος, εἴτα διασοφίζηται λίγων,

MENETOI ΘΕΟΙ, καὶ μὴ 'ποδιδῶ, μισητίαν,

ἀναστράζομιν καὶ ταῦτα.

Ποσειδῶν.

φίε' Ἴδω, τῷ τρέπῃ;

Πισδίταιρος.

ἴσαν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη

ἄνθρωπος οὔτεσ, ἥ κάθηται λούμινος,

παταπτόμινος ἰκτινος, ἀρπάσας λάθρα,

πρεβάταιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θιῷ.

Ἡρακλῆς.

τὸ σκῆπτρον ἀπ' αὐτοῦ πάλιν ψηφίζομαι

τούτοις ἰγώ.

Ποσειδῶν.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρον.

Ἑρακλῆς.

ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶζειν δοκιῇ σοι :

Τριβαλλός.

σαννάκα

βακταρικραῦσα.

Ἑρακλῆς.

φῆσιν ἰὼ λείγειν πᾶν.

Ποσειδῶν.

εἴ τοι δοκιῇ σφῶν ταῦτα, καί μοι ζυγδοκίῃ.

Ἑρακλῆς.

οὗτος, δοκιῇ δρῶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πῆρι.

Πισθίταιρος.

καὶ, τὴ Δί', ἱερέον γ' ἴσιν, οὗ μνήσθην ἰγώ.

τὴν μὲν γὰρ Ἑρᾶν παραδίδωμι τῇ Δίτι·

τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκα' ἔμοι

ἡμετέρῳ ἴσιν.

Ποσειδῶν.

αὐ διαλλαγῶν ἐρεῖς.

ἀπίωμιν οἷαδ' αὖθις.

Πισθίταιρος.

ὀλίγοι μαι μέλει.

μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιῶν γλυκύ.

Ἑρακλῆς.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδαν, ποῖ φέρι;

ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολυμήσομεν;

Ποσειδῶν.

τί δαὶ ποιῶμεν;

Ἑρακλῆς.

ἦ τι; διαλλαττώμεθα.

Ποσειδῶν.

τί, ὦ 'ζύρ'; οὐκ αἶσθ' ἱξαπατάμενος πάλαι;

βλάπτεις δέ τοι αὐτοτόν. ἦν γὰρ ἀπαθάνη

ὁ Ζεὺς, παρὰ δαὺς ταύταισι τὴν τυραννίδα,

πένης ἴσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται

τὰ χρέμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποδνήσκων καταλίπῃ.

Πισδίταιρος.

οἴμοι τάλας· οἷόν σε περισφορίζεται.

δεῦρ' ὥς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.

διαβάλλεταί σ' ὁ Θυῖος, ὦ πόνηρι σύ.

τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀπαρῇ μίτισί σοι

κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἴ, καὶ γνήσιος.

Ἑρακλῆς.

ἐγὼ νόθος; τί λίγως;

Πισδίταιρος.

σὺ μίντοι, τὴ Δία

ἄν γι ξίνης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτὶ
ἐπίπληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκιῇ,
οὔσαν θυγατρί', οὔτω ἀδελφῶν γνησίων ;

Ἑρακλῆς.

τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἱμοὶ διδῶ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων ;

Πεισθίσταιρος.

ὁ νόμος αὐτὸν οὕτως εἶπ'.
οὔτως ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, δὲ ἐπαίρει σι νῦν,
ἀνθίζεταί σου τῶν πατρῶων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἱρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.

Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχι·

εἴαν, παῖδων οὔτω γνη·

σίων· ἴαν δὲ παῖδεις

μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς

ἰγγυτάτω τοῦ γένους

μιτεῖναι τῶν χρημάτων.

Ἑρακλῆς.

ἱμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
μίττιν.

Πεισθίσταιρος.

οὐ μίντοι, μὲ Δία. λῆξεν δ' ἱμοὶ,

ἤδη σ' ὁ πατήρ ἐσθήγαγ' ἰς τοὺς φρένας :

Ἑρακλῆς.

οὐ δῆτ' ἐμὶ γι. καὶ δῆτά γ' ἰθαύμαζοι πάλαι.

Πισθίσαιρος.

τί δῆτ' ἄνω κίχηναι, αἰκίαν βλέπων :

ἀλλ' ἦν μιν ἡμῶν τῆς, καταστήσω σ' ἰγὼ.

τύραννον, ὀρνίθων παρίξω σοι γάλα.

Ἑρακλῆς.

δίπαι' ἱμογι καὶ πάλαι δοκίμ' ἔλγιν

περὶ τῆς πόρης, πῆγωγι παραδίδωμί σοι.

Πισθίσαιρος.

τί δαὶ σὺ φῆς :

Ποσιδῶν.

πάντα ψηφίζομαι.

Πισθίσαιρος.

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις :

Τριβαλλός.

παλάνι πόρωνα καὶ μεγάλα βασιλίσσαντα

ὀρνίθι παραδίδωμι,

Ἑρακλῆς.

παραδοῦναι λέγεις :

Ποσιδῶν.

μὰ τὸν Δ' οὐχ οὕτως γι παραδοῦναι λέγεις,

εἰ μὴ τιτυρίζει γ', ὥσπερ αἱ χιλιόνοις.

Πισδίταιες.

οὐκ οὖν παραδοῦναι ταῖς χιλιάρχοις λίγυς.

Ποσειδῶν.

σφὼ νῦν διαλλάττεσθαι, καὶ συμβαίνειτε.

ἰγὼ δ', ἰσχυρὰ σφῶν δεξιῇ, σιγήσωμαι.

Ἡρακλῆς.

ἡμῖν, ἃ λίγυς σὺ, πάντα συγχωρεῖν δεξιῇ.

ἀλλ' ἴθι μὲν ἡμῶν αὐτὰς εἰς πόντον οὐρανόν,

ἵνα τὴν Βασιλίαν καὶ τὰ πάντα ἐκείνῳ δάξῃς.

Πισδίταιες.

εἰς παιρὸν ἄρα πατινίστησας οὐραὶ

εἰς τοὺς γάρμους.

Ἡρακλῆς.

βούλεισθαι δὴτ' ἰχθὺς τίως

ἵππῳ τὰ κρία ταυτὶ μίναν, ἡμῖς δ' ἴτε.

Ποσειδῶν.

ἵππῳ τὰ κρία, πολλὰν γὰρ κινδύαν λίγυς.

οὐκ ἴ μὲν ἡμῶν,

Ἡρακλῆς.

εἴ γε μίνα' εἰς διπλίδην.

Πισδίταιας.

ἀλλὰ γαμικὴν χλινίδα δίδωσιν εἰς διπλὴν μοι.

Χοροί.

ἴτε δ' εἰς Φαναίῃσι πρὸς σῇ

Κλειψὺν δὲ πάντοτε ἰγὰ
 γλωττογατέροι γίνου,
 οἱ θιγέμενοι τι, καὶ στεί-
 ρουσι, καὶ ἐρυγῶσι ταῖς γλάτ-
 ταισι, συνάξουσιν τι·
 βάρεται δ' εἰς τὸν γένος,
 Γοργίαι τι καὶ Φίλιπποι.
 ἀπὸ τῶν ἰγγλωττογατέ-
 ρων λαίμων τῶν Φιλίππων
 πανταχόθεν τῆς Ἀστικῆς ἢ
 γλώττα χωρὶς τέλειται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄγγιλος.

Ω ΠΑΝΤ' ἀγαθὰ πράττεσθε, ὃ μίζω λόγου,
 ὃ τρισμακάριοι πτηνὸς ἐρεῖδων γένος,
 δέχισθε τὸν τύραννον ἐλπίαις δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ αἶος οὔτι παμφαῆς
 ἀσπὴρ ἰδυῖν ἱλαμψὶ χρυσαυγῇ δόμῳ·
 οὔδ' ἡλίου σπλαινῆς ἀστίνων σέλας
 τοιοῦτοι ἰξίλαμψιν. αἶος δ' ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς πάλλος οὐ φάτον λίγιν,
 πάλαν νεανίαν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

δομὴ δ' ἀνιόντασ' ἐς βάθος κύπλου
 χειρῷ, καλὸν δίαμα· θυμιαμάτων δ'
 αἶθραι διαψαίρουσι πλεῖστα γὰρ παπυῖ.
 ὁδὸν δὲ καὶ τὸς ἴσιν· ἀλλὰ χρὴ Διῶς
 Μύσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον τόμα.

Ἡμίχορος.

ἄναγι, δίηχι, πάραγι, πάριχι.

περιπίτισθι τὸν μάκαρ'

ἄνδρα μάκαρι σὺν τύχῃ.

Φιῦ, φιῦ τῆς ἄρας, τοῦ κάλλους.

ὦ μακαριστὸν σὺ γάρ μοι γήμας

τῇδε τῇ πόλει.

μεγάλαι, μεγάλαι κασίχουσι τύχαι

γίγας ἐρνίθων δὴ τούδε τὸν ἄνδρ'

ἀλλ' ὕμναίσι καὶ νυμφιδίσις

διξασθ' ὦδαις

αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

Ἡμίχορος.

Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία

τῶν ἡλιόκετων θρόνων

ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

Μοῖραι ξυνοίμισαν·

ἐν σοιῶδ' ὕμναίσι.

Ἐμὴν ὦ, Ἐμὴν ὦ.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἑρως
 χρυσόπτερος ἡΐας
 εὐθυι παλινάδινος,
 Ζητὸς πάροχος γάμων,
 τῆς τ' εὐδαίμονος Ἑρας.
 Ὑμῶν ὦ, Ὑμῶν ὦ.

Πεισθίταρος.

ἰχάρην ὕμνοις, ἰχάρην οἰδαῖς
 ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγα γῶν αὐτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
 τὰς τε πυρεΐδης Διὸς ἀτιροπὰς,
 δεινὸν τ' ἀργῆτα περαυνόν.

Χορός.

ὦ μέγα χρύσειον ἄπειροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρεφόρον,
 ὦ χθόνιαι βαρυαχίης ἄμβροφόροι θ' ἄμμε
 βρονταί, αἷς ὄδε νῦν χθόνα σίει,
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
 πάριδρον βασιλείαν ἔχει Διός.
 Ὑμῶν ὦ, Ὑμῶν ὦ.

Πεισθίταρος.

ἴπισθε νῦν γάμοισιν, ὦ
 φύλα πάντα συννόμων
 πτιροφόρ', ἐπὶ πίδον Διός

καὶ λίχος γαμήλιον.
 ἔριξον, ὦ μάκαιρα, δὴν
 χεῖρα, καὶ πτωχῶν ἱμάτιον
 λαβοῦσα συγχέτηναι
 αἶσιν δι' οὐφῶν ὅ' ἔγχε.

Κοῤῃς.

ἀλαλαί, ἰὴ Πικρὸν,
 Τάνιλλα παλλίνυκτος, ὦ
 δαιμόνων δαίρεται.

~~ὡς οὐρανὸς ἐπὶ τὴν γῆν~~

τούτοις ἰγώ.

Ποσειδῶν.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἴδεν.

Ἑρακλῆς.

ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι :

Τριβαλλός.

σανιάνα

βακταρικραῦσα.

Ἑρακλῆς.

φησὶν ὡς λίγιν πάντο.

Ποσειδῶν.

εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, καὶ μοι ζυγδοκεῖ.

Ἑρακλῆς.

οὗτος, δοκεῖ δὲ μοι ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

Πισθίταιρος.

καὶ, νῆ Δί', ἴτιρόν γ' εἶναι, αὐτὸς μνήσθην ἰγώ.

τὴν μὲν γὰρ Ἑρᾶν παραδίδωμι τῷ Δίτι.

τὴν δὲ Βασιλείαν τῇ κόρῃ γυναικὶ ἐμοὶ

ἡμιδοτίον εἶναι.

Ποσειδῶν.

οὐ διαλλαγῶν ἐρεῖς.

ἐπίωμεν οἴκαδ' αὐθις.

Πισθίταιρος.

ὀλίγοι μοι μέλει.

μάγυρι, τὸ πατάχυσμα χρὴ ποιῖν γλυκύ.

Ἡρακλῆς.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρι :

ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολิเมήσομεν :

Ποσειδῶν.

τί δαὶ ποιῶμεν :

Ἡρακλῆς.

ὦ τι : διαλλαττώμεθα.

Ποσειδῶν.

τί, ὦ 'ζύρ' : οὐκ αἶσθ' ἱξαπατῶμενος πάλαι :

βλάπτεις δέ τοι εὐσαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ

ὁ Ζεὺς, παρὰδούς τούτοις τὴν τυραννίδα,

πένης ἴσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται

τὰ χρέμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

Πισδίταιρες.

οἴμοι τάλας· οἶόν σε περισσοφίζισαι.

δεῦρ' ὡς ἴμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.

διαβάλλιταί σ' ὁ Θυῖος, ὃ πόνηρι σύ.

τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀπαρῇ μίτισί σοι

κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, καὶ γνήσιος.

Ἡρακλῆς.

ἰγὰρ νόθος : τί λίγυς :

Πισδίταιρες.

σὺ μίντοι, νῆ Δία

ἄν γι ξίνης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε
ἐπὶ κληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὔσαι θυγατὶς, ὅντων ἀδελφῶν γνησίων ;

Ἑρακλῆς.

τί δ', ἣν ὁ πατήρ ἰμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ τοῦ ἀποθήσκων ;

Πισδίσταιρος.

ὁ νόμος αὐτὸν οὕτως εἶπεν.

οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, θεὸς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνδρίζεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἔγω δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.

Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
ταίαν, παίδων ὅντων γνη-
σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτῳ τοῦ γίνουσι
μιτυῖναι τῶν χρημάτων.

Ἑρακλῆς.

ἰμοὶ δ' ἄρ' εἰδὼν τῶν πατρῶων χρημάτων
μίτητιν.

Πισδίσταιρος.

οὐ μίντοι, μὰ Δία. λέξον δ' ἰμοι,

ἤδη σ' ὁ πατήρ ἐσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας :

Ἡ ἀπαλῆς.

οὐ δῆτ' ἰμί γι. καὶ δῆτά γ' ἰθαύμαζοι πάσαι.

Πῦρ θείαιρος.

τί δῆτ' ἔγω πείχηναι, αἰεταὶ βλίστων;

Ελλ' ἢ μὲν ἡμῶν εἴς, παταγήσω σ' ἰγὼν.

τύραννοι, ἐρεῖδων παρίξω σοι γάλα.

Ἡρακλῆς.

Δίπαι' ἱμοῖγι καὶ πάλαι δοκίῃς λέγειν

περὶ τῆς πόλεως, πᾶσι γὰρ παραδίδωμί σοι.

Πισθίταρος.

τί δαὶ σὺ φῆς :

Ποσειδών.

πάντα ψηφίζωμαι.

the Sirens.

ἐν τῇ Τριβαλλῇ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λίγυς,

Τριβαλλός.

παλάτι πόρτα καὶ μεγάλα βασιλίσσαναυ

զրոյս անբաժնետէմ.

Ἡράκλῆς.

παράδοῦναι λέγεις :

Ποσινδών.

μὰ τὸν Δ' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λίγην.

εἰ μὴ στυγίζῃ γ' ὄσπιν καὶ χιλιδόνις.

Πισδίταιρος.

οὐκ οὖν παραδοῦναι ταῖς χιλιῶσιν λίγυι.

Ποσειδῶν.

σφὼ νῦν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·

ἰγὰρ ὃ, ἰσχυρὰ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

Ἡρακλῆς.

ἡμῖν, ὦ λίγυι σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὰς εἰς πόντοῦ ραιόν,

ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντα ἱερᾷ δάξῃς.

Πισδίταιρος.

εἰς παῖδον ἄρα κατεκόπησας οὐκ οἶ

εἰς τοὺς γάμους.

Ἡρακλῆς.

βούλειςθι δὴτ' ἰγὼ τίως

ἰστέω τὰ κρία ταυτὶ μίμναι· ἡμῖς δ' ἴτι.

Ποσειδῶν.

ἰστέας τὰ κρία· πολλὰν γὰρ κινδύαν λίγυι.

οὐκ οἶ μεθ' ἡμῶν·

Ἡρακλῆς.

οὐ γὰρ μίμναι· ἀνδραγῶν.

Πισδίταιρος.

ἀλλὰ γαμικὴν χιλιῶδα δίδωσιν εἰς διῶρόν μοι.

Χοροί.

ἴτι, ὃ ἐν Φαναίᾳ πρὸς σὴν

Κλιψὺν παυρὺν ἰγλ
 γλωττογατέραν γίνος,
 οἱ θριζόντι τι, καὶ σπεί-
 ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι, συνάζουσί τι·
 βάρεβαροι δ' εἰσὶν γίνος,
 Γοργίαι τι καὶ Φίλιπποι.
 ἀπὸ τῶν ἰγγλωττογατέ-
 ρων ἰαίνων τῶν Φιλίππων
 πανταχόθ' ἡς Ἀττικῆς ἡ
 γλώττα χαρὴ τίμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄγγελος.

Ω ΠΑΝΤ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μύζω λόγου,
 ὦ τρισμακάριοι πτηνὸν ἐρῖθαι γίνος,
 δέχισθι τὸν εὐρανοὶ ὀλβίας δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ αἷς οὔτι παμφαῆς
 ὥσθ' ἰδυῖν ἱλαμψι χρυσανοῦ δόμῳ·
 οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀπτίων σέλας
 τοιοῦτον ἰξίλαμψιν. αἶον δ' ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φάσθαι λίγιν,
 πάλαν κεραιὸν, πτεροφόρον Διὸς βίλος·

ὄσμη δ' ἀνωμόμας ἐς βάθος κύβλου
 χωρεῖ, καλὴν δίαμα· θυμιαμάτων δ'
 αἶραι διαψαίρουσι πλεκτέην καπνοῦ.
 οἱ δὲ καὶ οὗτος ἴσιν. ἀλλὰ χερὶ διᾶς.
 Μύσσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημεν τόμα.

Ἡμίχορος.

ἄναγι, δίαχι, πάραγι, πάριχι.
 περιπίτισθι τὸν μάκαρ'
 ἄνδρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 φιῦ, φιῦ τῆς ἄρας, τοῦ κάλλους.
 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμοι γήμας
 τῇδε τῇ πόλει.
 μιγάλαι, μιγάλαι κατίχουσι τύχαι
 γίνεσθ' ἐρρίθων διὰ τούδε τὸν ἄνδρ'
 ἀλλ' ὑμιναίοις καὶ νυμφιδίοις
 διξασθ' ὠδαῖς
 αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

Ἡμίχορος.

Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 τῶν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοῖραι ξυνοίμεισαν
 ἐν τοιῷδ' ὑμιναίῳ.
 Ἵμῃν δὲ, Ἵμῃν δὲ.

ὁ δ' ἀμφιθαλής Ἔρως
 χρυσόπτερος ἡΐας
 εὖθυνε παλινάδρους,
 Ζητὸς πάροχος γάμων,
 τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
 Ἕμην ὦ, Ἕμιναι ὦ.

Πισδίσταιρος.

ἰχάρην ὕμνοις, ἰχάρην αἰδαῖς
 ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν κῦτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
 τὰς τι πυρῶδις Διὸς ἀετιροπὰς,
 δεινὸν τ' ἀργῆτα πικραυνόν.

Χορός.

ὦ μέγα χρύσειον ἀετιροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἀμβροτον ἱγχος πυρφόρον,
 ὦ χθόνια βαρυαχίης ἀμβροφόροι θ' ἄμμε
 βρονταί, αἷς ὀδε νῦν χθόνα σείει,
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
 πάριδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
 Ἕμην ὦ, Ἕμιναι ὦ.

Πισδίσταιρος.

ἴπισθε νῦν γάμοισιν, ὦ
 φῦλα πάντα συννόμων
 πτιροφόρ', ἐπὶ πίδον Δίος

καὶ λίχος γὰρ ἦλθεν.
 ὄριξον, ὦ μάκαιρα, δὴν
 χιῖρα, καὶ πτοῖσιν ἱαθεῖς
 λαβοῦσα συγχέριον·
 αἶρων δὲ νευφῶν ὦ ἰγῶ.

Κοῖς.

ἄλαλαί, ἰὴ Πικρὸν,
 Τήνιλλα καλλίστη, ὦ
 δαιμόνων δαίτρετι.

~~ὁμογενεῖς~~

